

Den minnelijcken roosen-knop

bron

Den minnelijcken roosen-knop. Gysbrecht Lints, Mechelen 1667

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_min004minn01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

VIVat De roose CaMer binnē LoVen

**Aenden seer edelen ende voor-sinnigen heer mijn heer Franciscus
de s.^t Victor**

Heere van Bommelet &c.

Oudt Borger-Meester ende nu Schepen der Stadt Loven

***Opper-Hoofd-Man van de Hoofd-Kamer der Rethorycke van Brabant en
Mechelen Genaemt de Roose, Binnen Loven.***

MIJN HEER,

*NAer het getuyge der Oude Vermaerde Schryvers, is de ROOSE d' Alderschoonste
der Bloemen; ende om geene andere oorsake, dan haere uyt-muntende schoonheit,
toe-ge-eygent (naer het oordeel van den Koninck-*

lijcken Herder Paris) aen d' alderschoonste der Goddinnen Venus. Maer wegh! met dese Heydensche versieringe. De ROOSE is d'Alderschoonste der Bloemen, om dat zy uyt den Hemelschen Lust-Hoff Theophile is toegesonden, verçiert met het Suyver wit, en het gloyende Root der Heylighe Maeghet en Martelaresse DOROTHEA, Patronersse van onse Roy-Witte ROOSE van Loven: de welcke door de voorsichtige sorge, en vlijtighe bescherminghe van Uwe Voorsichtighe Edelheyt, tot lust ende vermaeck van heel het Hertoghdom van Brabant, ende d'Heerlijckheyt van Mechelen, blijft groyen en bloyen in onse Hooft-Kamer der Rhetorycke van dese twee Landen. Ende dit is de oorsaecke dat ick mijnen arbeyt gedaen hebbe om in het licht te brengen desen MINNELYCKEN-ROOSEN KNOP biddende dat Uwe Edelheyt mijne moyte in danck sult gelieven te nemen oock hopende dat dese Knopkens staende op desen Edelen Welriekenden ROOSELAER, die uwe Edelheyt soo geluckigh kloeck-moedighen mildelijck heeft voor-gestaen, en noch sal voor-staen; vastelijck betrouwende,

dat de Kleyne uyt-spruytende Bottekens beneven de Volle en Geurighe ROOSEN, van V.E. oock sullen aengenomen worden met deselve milde, gunstige, en neerstige Ooge van Uwe Bestieringhe. Dit verwachtende, sal ick my schryven.

SEER EDELEN,
VOORSINNIGEN HEERE

U.E. Alder-ootmoedighste,
Ende altyt Dinst-willegen
Dienaer G. LINTS.

**O roose-blom in 't Lovens sael
Gy zegen-prael van altemael.**

K^{VV} As op een seker dagh (de Lente lest geleden)
Tot lust en tydt verdryff, de Poorte uyt-getreden;
Nu sagh ick dit, nu dat, en 't stont my al wel aen,
En om noch meer te sien, ben altyt voort gegaen
Tot dat ick vondt een plaets beplant met schoooe Boomen,
Waer-lanx de snelle *Deyl* en 't *Voerken* sendt zijn stroomen
k Sagh onder op de aerd' het liefelijckste gras,
't Welck door de blaederen van 't haut belommert was;
Hier sagh ick Bloemen staen, daer sagh ick groene Haegen,
En wat ick sagh oft niet, noyt sagh ick sulcx mijn daegen,
En soo ick moede was (op dat ick mijnen lust
Te beter sou voldoen) begaff ick my tot rust
Beneden in het gras. Soo ick was neer gelegen,
Mijn hoofd dat wierdt heel swaer, en tot den slaep genegen,
Mijn handen vielen neer, ick als een dooden lagh,

En strax (als in een droom) veel wonder dingen sagh.
 Want soo ick hier, en daer verbaest herkeer mijn wesen,
 Soo sagh ick uyt de aerd' een *Rooselaer* geresen,
 En op den selven *Boom* veel schoone *Roosen* staen,
 En siet, van d'ander kant daer quam een *Leli* aen,
 En sprack (haer buygende.) Al is 't dat my veel prysen
 Van schoonheyt, ende geur: nochtans moet ick bewysen
 Eerbiedingh aende *Roos*, en gerne ick beken,
 Dat ick met al de rest, haer onderworpen ben.
 En schuyfden aen d'een syd' als sy dus had gesproken;
 En op den selven stont sagh ick dat wird' ontloken
 (Die oock eerbiedingh gaff) een groot, en schoon *Pioen*
 De *Vlas*, en *Vreughde-Blom*, die quaemen 't selfde doen.
 De *Gaut-Blom* ick daer-naer haer hoofd oock uyt sagh steken,
 Die met gebuyghden steel aldus begost te spreken:
 Al ben ick in 't couleur, en naem aen 't gaut gelijk,
 En schier meer als de rest door cracht, en deughden ryck.

Nochtans verr' aen de *Roos* beken ick my te wycken
En als voor' *Admirael* voor haer de vlaggen strycken.
Doen quam de *Kore-Blom* en sprack met klijn gerucht:
't Is waer, ick wonder kracht heb tot de waeter sucht,
En als-men van my maeckt veel ander Medicynen,
Soo can ick uyt den mensch verdryven vele pynen,
Nochtans ick aende *Roos* moet wycken. En terstont
Ick onder op de aerd' veel *Violieren* vont,
Die (schoon sy groote kracht hebben) soo s'uyt hun struycken
Voort quaemen, schenen sy door schaemte sich te duycken
In 't leste wat vercloeckt, dees woorden spraecten s'uyt.
Wy weten dat ons kracht veel Bloemen ende Kruyt
Te boven gaet: van ons gy allen sap kont maecken,
Siroop, en Tabelet, oft diergelijcke saecken,
Wat Bloemen dat het sijn sy wycken aen ons kracht,
De *Roos* wy nemen uyt die wordt als *Prins* geacht,
De *Roos* ons waeter geeft, de *Roos* geeft ons Conserven.

De Oogh, het Hoofd, en Hert en can de *Roos* niet derven:
 De *Roos*, Siroop, en Seem, de *Roos* ons Oli geeft,
 De *Roos* geeft Medicyn wat sieckten datmen heeft,
 Wy wycken aen de *Roos*. soo sijn sy affgeweken.
 Terstont een schoon *Gennet* die quam haer hoofd uyt-steken,
 En had' voor med' gesel een lieffelijck *Tulpaen*,
 En van een ander zyd' quam d'*Animoni* aen,
 En spraecken alle dry (soo s'hadden eer bewesen)
 'tIs kennelijck genoegh, hoe dat wy sijn gepresen
 De heele werelt door, door schoonhey, reuck, en glans,
 Met wonderlijcke cracht; soo wycken wy nochtans
 Ootmoedigh aen de *Roos*; en strax de *Christus-Oogen*
 Die schenen met de *Hey*, en *Breem-Blom* te verdroogen
 Door schaemte, want den steel geheel gebogen was,
 In 't leste (wat verquickt) en spracken op dit pas:
 Wy kennen voor ons *Prins* de *Roos*: en willen vlechten
 Een *Kransken* van ons al om op haer struyck te hechten:

De *Roos* ons *Koninck* is, haer dient het *Koninck-Ryck*
 En 't selven wirdt geseyt van d'ander al gelijck.
 En ick die inden slaep gesien had' al dees saecken,
 Door 't roepen, en 't geluydt, begost ick te ontwaecken,
 Van blijdschap spronck ick op, en dacht in mijnen sin,
 Wat heeft het blij getier van al dees Bloemen in?
d' Eerbiedingh aen de Roos, wat heeft den *Loff* te seggen?
 En, met van stuck tot stuck den *Droom* te overleggen,
 En dickwils siende om, ben ick naer Huys gegaen:
 Maer gaende lanxt de *Deyl*, quam dit gepys my aen.
 Gelijck de *Bloemen* al de *Roos* voor *Koninck* groeten,
 Soo leert my desen *Droom* dat d'ander *Kaemers* moeten.
 Bekennen voor hun *Hooft*, en voor hun *Overhandt*,
 De *Kaemer vande Roos*, van *Mechl'* en en *Brabant*.
 Komt dan *s' Hertogenbosch* met Jonge *Lauwerieren*,
 En met den *Moyses-Bosch d' Hooft Kaemer* oock verçieren,
 Komt, *Brussels Kore-Blom*, comt met *Marie-Krans*,

En *Mechelsche Pioen* comt maecken eenen Dans.
 Komt *Vlas-Blom* van *Helmont*, *Diest* met u *Christus-Oogen*
 Wilt al te saem de *Roos* (u *Hoof*t) eerbiedingh toogen,
 Antwerpsche Gaud' Blom oock *Olijf-tack*, *Violier*
 Eerbiedingh al bethoont met de *Gennet van Lier*.
 Komt *Turnhaut*, ende *Gheel*, met *d'Hey*, en de *Breem Bloemen*
Gaud' Blomme van *Vilvord'* wilt aen den dans al coemen,
 Oock met u *Vreughde-Blom*, comt *Berghen* op den *Zoom*
 De *Roose Kaemer* eert, naer 't leeren vanden droom,
 Wilt *Arschot* voor den dagh u *Terwen Bloeyd'sel* bringen
 Met *Thienen* ende *Leeuw* wilt oock een Loff-sanck singen,
 Komt *Kaemers* al-gelijck *Loff* aende *Roose* geeft,
 Seght dat lanck uwen *Prins*, lanck uwen *Koninck* leeft.
 WIJ geVen De roose-CaMere Loff
 ooCk Wt MIn, In Dorotheas LVst-hoff.

Tot Den MIN Haeter.

SPreucken heeft men veel gelesen,
 d' Een heeft dit, en d'ander dat,
 Geen nochtans kan beter wesen
 Voor een Landt, 'tsy dorp, oft stad
 En tot desen Boeck bequaemer
 (Wie hier tegen preult, oft seyft)
 Dan het geē dat ons Hooft-Kaemer
 Voert van over langen teyt,
 't Is het Edel spreuck van MINNE
 't Geen van alles zegen-praelt,
 Diemen magh met rypen sinne
 Seggen, dat sy d' eer behaelt.
 Die de werelt doet vermeeren
 Oock het minst, en 't meeste dal;
 g' Lijck het spreekwoort ons doet leerē
 MINNE OVER-WINT HET AL.
 Hoort dan toe gy tegen-praeters
 Tegen-taelders, haudt u snaeters.
 WAt en hebt g 'al niet geseyt
 Vande *MIN*, en van het Vryen?
 't Geen u heden wederleyt
 Hier met worden gy moet lijen;
MINNE haelt van al den prys:
 Want veel Lieden souden meynen
 Dat u seggen waer bewys
 Daer 't van selfs sal anders scheynen.

m' Heeft nu lanck gehoort dit spel
 Al dit klappen, al dit poeffen
 Al 't gekaeckel, al 't gerel,
 Al u snappen, en u stoeffen
 Salmen altydt hoeren toe
 Sonder oyt daer-in te spreken!
 En ons Ooren maecken moe
 Sonder daer van eens te wreken!
 Neen mijn soete lieven Man;
 Als gy 't recht gaet overwegen,
 Weet g'er seker wynigh van,
 En verstaet niet half van degen,
 Waerom *Godt* de *MIN* verselt
 Heeft by ons; en om wat saecken
 Die voor *d'eerst* is ingestelt:
 Wist gy 't? inde plaets van laecken
 Soud' gy dan *d'Opprechte MIN*
 Boven alle saeck verheffen
 Die geweest is van 't *Begin*.
 Wilt gy haer noch meer betreffen?
MINNE is den *Eersten terdt*
 Waer uyt dat de Hauwelijcken
 Spruyten, en vermeerdert werdt
 Heel het Landt, en Koninck-Rycken,
 Daer beneffens wie sagh oyt
 Daer de *MINNE* komt te wesen,
 En tot vrolijckheit ons noydt,
 Dat sy worden kan mispresen?
 Sluyt dan toe u *Vuylen-beck*,
 Die door nydt is op-geblaesen:
 Al haudt gy soo seer den geck
 Met u *Tieren*, met u *Raesen*,
 En met uwen *Achter-klap*,
 Wy nochtans van *MINNE* wincken
 Hauden meer als van 't *Gesnap*,
 En van al u *Droncken Drincken*.

Bidden, smeecken, en gevley,
 Om te worden aen-genomen
 Als de *MIN* u doet geley
 Die u by u *Lieff* doet komen:
 Nu soo noemt gy haer *Goddin*,
 Nu het *Leven* van u *Leven*,
 Dan u *Hert*, u *Ziel*, u *Sin*,
 Die u 't hooghste goet kan geven.
 En meer ander saecken, die
 Dan verheugen doen u sinne
 Maer seght ons eens Vrient, uyt wie
 Komt dees vreught? is 't niet uyt *MINNE*
 Die u tot de blijdschap leyt?
 En soo menigh Man beaerdicht,
 Dat met recht magh syn geseyt,
 Dat sy wesen magh verwaerdicht
 Die ons soo veel gaeven geeft?
 Ja dat *MIN* is, die de menschen
 Maeckt *Vernuftigh*, en *Beleeft*.
 Wie sou beter kunnen wenschen?
 Als te leven inde *MIN*,
 Snoert u Tongh dan *Bitse-snyders*
 Siet haer kracht te dege in
 Doet als 't *Bieken* niet als *Nyders*
 Suyght uyt haer den besten *Sin*.
Want
MINNEN
Doet
Winnen.

Tot den goet-gunstigen leser.

*T'Gesangh is aen-genaem, en 't singen voeght de Maeghden;
 Ja k' hebber veel gekent die jder een behaeghden,
 Alleen door haeren sanck, en wiens soet geluyt
 Gedient voor schoonheyt heeft, om haest te sijn de Bruyt;
 Zee droochten sijn geweest (daer gaende de Sirenen
 Ons met hun helle stem (wanneermen daer voer henen)
 Verlockten van de streeck en tot hun trocken in
 Wat sal dan 't singen niet vermogen in de MIN?
 Dogh om door u gesangh, en u aentreckend' quelen
 Het hert van die u hoort, al singende te stelen,
 Moet ghy voor-sichtigh sijn in 't singhen van u Liet,
 En soo g'iet achter-laet, soo deught het singen niet:
 Want 't singen dat gaet manck, wanneer ghy niet de snaeren
 En weet van 't soet geklanck met uwe stem te paeren.
 Het spelen met de stem vermengelt, en verselt,*

*Verkracht 't onroert gemoet met aen-genaem geweld.
 Door 't spelen op de Lier, heeft Orpheus self de Boomen,
 De Rotsen, en 't Gediert gelockt, en oock de stroomen
 Want 't is een tydt verdryff dat boven al de jeught
 En Venus soete volck verwackert, en verheught.
 Dat oock den droeven geest tot swaericheyt genegen,
 Verquicken doet het hert en tot die vreught bewegen;
 En hier toe geeff u stoff soo menigh MIN-gedicht
 Door Phebi geestigh volck gekomen in het licht,
 Soo menigh MINNE-Liedt, vol viers, en aerdigheden
 Daer prachtigh mede praelt de Gulde Eeuw van heden.
 Leest YSERMANS gesangh, die is als 't opperhoofd
 Wiens hellen glants, den glants der Auden schier verdooft,
 En wiens aerdigh werck soo vloeyt van Honingh-raeten,
 Dat niemant (die 't eens smaect) het naeder-hant kan laeten
 d' Ervaerentheyte die geeft de Kroon en klaeren glans
 (Die zegen-praelt van al) aen JOAN YSERMANS:*

*Had' Atropos verwoet niet in sijn groene tyden
 Syn levens draet soo vroegh hem komen aff te snyden
 Men hadden nu gehad soo menigh konstigh Liet,
 Als Phebus uyt de locht sijn gulde straelen schiet;
 Doch hy is 't niet alleen die konst-voert. Maer wilt ghy-er
 Bevinden als naest hem? door-siet het werck van MY-ER
 Soo deftigh uytgevoert tot vreught van alle Man,
 Wyens loff, wyens eer, wyens roem oyt hier verdwynen kan
 Keert weer tot SOETEMANS, van wie men oock magh roemen
 En door sijn reden-plicht, hem als Mecenam noemen
 Die door 't soet instrument van 't Moeselkens virtuyt
 Doet klincken in het oor het aen-genaem geluyt
 Der Pypkens vier te gaer met soete MINNE treecken,
 Van Herders, Boertigh, Dranck, op 't geestichst' onder steecken,
 Wyens daet noyt sal vergaen hier naer, oft daer hy leeft,
 Midts hy de MINNE-plicht soo wel gequeten heeft:
 Die nu heel Brabant door, jae tot de locht toe stygert*

*Dat zegen-praelend werck 't geen Hollandt self niet wygert
't Omhelsen syne daet, en wat haer is ontrent,
Al-waer soo menigh breyn door 't dichten wordt gekent.
Mischien den ROOSEN-KNOP sal onder dese naemen
Een plaetse sijn gegunt, soo sy hun sins niet schaemen,
En door hun held're licht sijn flick'ren niet verdooft,
Recht even als den dagh een keers van schyn berooft.
Door-dien syn minder naem van 't KNOPKEN wordt ontloken,
Waer-uyt geen geur en vloeyt, soo langh het niet door-broken
En is. Maer denckt, men vindt geen Bloem soo schoon, oft Fruyt
Alleer het komt tot Bloem, sy worpt een KNOPKEN uyt.
't Moet eerst syn op-gegroeeyt eer 't kan in MINNE blosen.
Den KNOP, den oorspronck is, uyt KNOPKENS, dan de ROSEN.
Dies offerens wy 't op gelijck een minder deel
Op hoop van waschdom; dogh ick bid, laet het geheel,
Verkroockt dit KNOPKEN niet: maer wilt het staeghs besproeyen
Met u genegentheyt, soo sal 't geluckigh groeyen
Tot een volkomen Roos. Dus Leser blijft gegroet, Ick wensche dat u stem u ziel
verheugen moet.*

Op den *minnellycken* Roosen-knop

**Gedicht *Door de Const-Minnende Lieff-Hebbers der Rethorycke*
Hoofd-Kaemer *van Brabant* Genoempt *de Roos*.**

WAnneer den *Naem* en *Daet* sich trouwē, siet m'uyt brallen
Een deflich werrick-stuck: waer tyt en Nyt haer gallen
Uyt-braecken te vergeefs. ô! *ROOS* gy syt de prael
Van *Floraâs Bloem-gewas* met *Naem* en *Daet!* een strael

Van uwe purp're bloos, beweeght mijn *Sangh-Goddinne*
 't Uytschat'ren uwen Loff: u *ROOSELAER* uyt *MINNE*
 Laet schitt'ren voor ons Oogh een *MINNELYCKEN KNOP*,
 Besproeyt met *Musen* sap, geput int hooghste top
 Van *Helicons* Geberght! al-waer u *Minnaers* lepten
 Uyt *Castalis Fonteyn*, en volle Eemers schepten
 Van *Pegasus* soet vocht. Dit bleeck nu sy uyt *MIN*,
 Soo *MINNELYCKEN KNOP* met 'tsaem-getrouden sin
 Uyt-schuddē uyt hun schacht:hun *Naem* en *Daet* sich paeren,
 Want sy een-paerelijck dit werck in *MINNE* baeren.
 Ick achte sulck gedicht. Door *MIN* dees *KNOP* verstoot
 (Tot spyt van *Momus* wrock) den Tyt, den Nyt, en Doot.

De SUYVER CARSOUW.

**Aen de konst en sangh-minnende lief-hebbers van de Hooff
Rethorycke Kaemer van Brabant binnen de School-rycke Stadt
van Loven**

Over het uyt-gheven van hunnen minnelycken Roosen-knop.

DE *MIN*, die weet den Mensch, soo soetjens aen te locken,
 Dat hy door drift van *MIN*, wordt tot de deught getrocken;
 Soo komt hy tot de eer; en eer, en deught 't begin,
 Bekomen in den mensch, ter oorsaeck van de *MIN*.
 Dees heeft den Auderdom, doen nerstigh onder-soecken,
 d'Uyt-werckxsels van de self, die ons van hun in *Boecken*,
 Voor-langh sijn med'ghedeelt; maer waer dien kloecken Man,
 Die eyghentlijck wat *MIN*, te recht beschryven kan.
 Elck doet naer tyt sijn best', om 't selve te bethoonen;
 En dees sijn naer hun werck, *Uyt MINNE* te bekroonen:

Want naer den mensch gestelt, is d'uyt wercken van *MIN*,
 Meer in een Edel Maeght, min in een *Herderin*.
 En soo men 't selfd' wilt sien, eens by der hant ghenomen,
 Dit *Boeckxken*, eer gy sult, tot tweede deel sijn komen,
 Soo onder vindt gy 't al, hoe dat de *MINNE* spelt,
 In 't aen-sien van de Maeght, en 't Maeghdelijcke Belt.
 Meest als een soete stem', den Moordenaer der Herten,
 Den trooster van de Ziel, versoeter van de smerten,
 Met 't Snaer-spel 't saem-gevoeght, laet hooren sijnen sanck,
 Dan raeckt het herte vry, 't geen lagh in *MINNEN* d'wanck.
 Een aen-genaeme Liedt, een Maeght pordt tot het *MINNEN*,
 Die oock de soetste Tongh, int minst niet kost verwinnen,
 Tot Vrye *VVeder-MIN*, het Singen heeft iet in,
 Dat Oogh, en Ziel, en Hert, verwecken tot de *MIN*.
 Hier hebt gy Stem en Liedt, hoe vrye Minnaers *MINNEN*,
 In 't eerst: het tweede deel, leert hoe de *Herderinnen*,
 Door *Herders-Sanck uyt MIN*, ghetroffen, haeren Vrint,
 Uyt enckel *VVeder-MIN*, *Beminnen* die hun *Mint*.

Op Moesel, Tromp oft Fluyt, soo wel als op de Velen,
 Met vreught men een soet Liedt, in 't Bosch kan hooren spelen,
 En 't Spel heeft sijn vermaeck, de *MIN* heeft oock haer vreught,
 Het twee verliefde hert, int eens sijn hem verheught.
 Die buyten *MIN* door ramp, van droef heyt in-genomen,
 Kan uyt een *Fabel-Liedt*, een soeter vreught bekomen,
 Als uyt het *Herders-Spel*; hy die den dranck bemint,
 Dat hy aen Taeffel singht, oock in dit *Boeckxken* vint.
 Het slot is vol vermaeck, het is vol Boere vreughden,
 Hoe hun op Kermis-dagh, de Buyte-lien verheughden,
 Oft songhen aen den dans, oft ander voor-geval,
 Dat u verheugen, en, te saem doen lacchen sal.
 Het *Boeckxken is vol vreught*, op 't eynt en int' beginne:
 Ist wonder? tis gemaect, door Lieff-Hebbers *Uyt MINNE*,
 En dat *Uyt MIN* geschiet, is soet en wonder goet,
 Hun loff sy van diet al, *Om Beters VVille* doet.

Ander

DEn groenen ROOSEN-BOOM, omringelt met sijn Bloemen,
 De *Eere van den Hoff*, met reden ick magh noemen,

Syn *Bloem* den reuck vermaeckt, en het gesicht verheught,
Maer uwen ROOSEN-KNOP, veel soeter voor de jeught,
Want desen ROOSEN-KNOP, vol MINNELYCRE thoonen,
Vermaecken sal de jeught, soo die tot *Loven* wonen,
Als by het *Princen Hoff*, en voorder over al,
Al-waer dit vreughdigh *Boeck*, in handen komen sal.
Al die van minne-quet, vint heelingh voor de MINNE,
En door een soete Liedt, sal oock een *Herderinne*,
Aff-keeringh van haer Lief, liefd' thoonen haeren Vrint,
Soo kryght een *Herders-Kint*, door sanck te sijn bemint,
Hy die den droeven geest, in vreught soeckt te vermaecken
Van droef heyt wordt verlicht, soo hy alleen kan naecken,
Den soeten ROOSEN-KNOP, want door een soete klucht,
Het droeff en swaer gemoet, verandert in ghenucht.
De Vrinden die by een, uyt M I N N E sijn ghekomen,
Die worden door den dranck, en sanck soo in-genomen,
Dat alles is in vreught, en volle vrolijckheyt,
Soo grooten troost en vreught, den ROOSEN-KNOP bereyts

Voor die hem nemt ter hant; want hy vol vrolijkheden,
 Vol MIN en *Herders-Sanck*, *Drinck-Lieden*, *Boertigheden*
 Van d'eynde tot t' begin, nempt hem en leest met lust,
 Hier vindt gy wat gy soeckt, tot vreught en soete rust.
 En als gy van 't beghin, tot d'eynt hem hebt door lesen,
 Seght met een vry gemoet, die *Kaemer dint gepresen*,
 Die van den ROOSEN-BOOM, soo vele KNOPPEN heeft,
 Dat sy een ROOSEN-KNOP, uyt MINN' ten besten geeft.
 Laet ons den ROOSEN-KNOP, de *Lieff-Hebbers* die wonen,
 Tot *Loven uyt ryn MIN*, met ROOSEN gaen bekroonen,
 En dat *Om Beters Vvil*; *Eer Loff en Prys de ROOS*.
 Door die den *Bant Vermant*, met *BOECK* en *TYTELOOS*.

Liedeken.

Stemme: *Contesse vous beaux jeulx. &c.*

OM Beters wil uyt MIN,
 Ick een nieuwt Liet begin,
 Als vanden *Boeck* onder de *Tyteloos*
 Tot Loff en Eer der *Purper Roode ROOS*,
 Die in dees tyden aen ons jeught,
 Gegevē heeft eē *Boeckxken* vol van vreught
 Vol *Minne-Voncken*, *Herders Sanghen* soet,
 Dat onse jeught *uyt MIN* verblijdē doet.

2. Vol *MIN* is het begin
 Hoe datmen sijn *Vrindin*,
 Met dinst tot *Liefd* verwecken moet een *Maeght*
 Die onse jeught tot echte deel behaeght
 Hoe dat een teere *Maeght* den *Vrint*
 Met wederminne die haer dient bemint
 Om soo te komē tot den *MINNEN* lust,
 Onder gelieven is de volle rust.

3. Het *Tweede Herders Sanck*,
 Begrypt met soeten klanck,
 Hoe *Herders* vryden met hun *Herderin*,
 Door sanck hun wecken tot de *wedermin*
 Het derden, hoe der *Goden MIN*,
 Hun tot der aert treckt by een *Bos-Goddin*
 En wort eē *Nymph bemint* van haerē *vrind*
 Dat m'in den Hemel van gelijcken mint

4. Het vierden ons sal sijn,
 Verweckxsel tot den wyn,
 Want eenē *dronck* na t'*singhē* ons *verheught*
 Den *wyn* en *sanck*, sijn voor de *jonge jeught*
 De *Boerticheden* vol genucht,
 Besluyten 't *Boeckxken* met een *Boereklucht*
 Het is vol kluchten ende vrolijck heyt
 Den droêven geest, door 'tsingen hem verblijft

5. *Van Boeck en Tyteloos*,
 Sy Loff de *Purper Roos*,
Hooft Rethorycke Kaemer van Brabant,
 Gesongen van hem die den *bant vermant*
 Loff met 't beghinsel van het Jaer,
 Sy u Loeff-hebbers t'saemen altegaer,
 Mits mē door u soo soeten *Boeckxkē* heeft
 Dat uwe *Kaemer* langh in *MINNE* leeft

*Op-gedraegen door de Loeff hebbers der Reden-rycke Caemer genaemd den BOECK
 schuygende onder het Spreuck Om Beters Wille*

**Loff-rym ter eeren den konst-vloyenden boeck genaemt dēn
Minnelycken roosen-knop
haudende veel vermaeckelijcke Nieuw-Liedekens ten thoon gestelt
door de Lieff-hebbers vande *Hooft Rethorycke Kamer van Brabant*
genampt de *Roos*.**

*K*Omt voort ghy Jonghe Jeught Waer blijft ghy nu staen draelen?
Vreest gy een ROOSEN-KNOP van synen plant te haelen,
Neen Minnaers vreest doch niet pluckt met u redens handt,
Want sijnen reuck sal u doen openen 't verstandt,
Al ist maer eenen KNOP versch uyt het haut gesproten,
Nochtans soo leyt in hem verholentheyts besloten
Om u te toonen, hoe gy deughtsaem vryen sult
En hoe gy in't gevry sult nemen u gedult
Noch sal dit EDEL-KNOP door sijn verholentheden
V leeren om altyt de blijven by de reden:
Daer by soo wort in hem oock aerdighlijck bespeurt
Een lieffelijck vermaeck als u Beminde treurt
Vraeght jmant wie dat hem soo Heerlijck heeft doen groyen

*En op den ROOSELAER soo blosich heeft doen bloyen;
O! soo gy 't recht bescheet hier van soeckt te verstaen?
't Is door de Vrinden van de ROOSE al-gedaen,
Die door haer wys beleydt en vrindelijck bestieren
Den KNOP soo wonderlijck doen voor ons Oogen swieren,
't Syn de verstanden van de Hoof-Caemer al-daer,
Die soo schoon hebben op het redenryckx altaer
Gestelt den Ed'len KNOP waer door sy tot verschoonen
Verdiene om met eer en Loff-sangh haer te Kroonen
Maer mits dat ons vernuft te plomp is en te groff
Soo moetmen swichten in hun recht verdiende loff
En doen maer simpelijck met d'onervaren menschen
Dat is geluck en heyl met desen KNOP te wenschen
Doch 't geen men niet en kan voldoen uyt onsen naem
Dat sal den lieven KNOP selfs uytten door sijn Faem,*

*Op-gedragen door de Lief-hebbers vande Redenrijcke Gulde van S. Jan genaemt
de Peoene onder het spreuck In principio erat verbum. (Door vreest het woort) Prins
der Personagien>*

Eer-dicht *op den Minnelycken roosen-knop.*

ROOSKENS van Minne geur *Rethorica* doet roemen,
 Offer van *MUSIC A* *En çiersel vande Bloemen,*
 Opent hier uwen *KNOP* versterckt ons hert en geeft,
 Soo lanck als *Phœbus* straelt loff hebt ghy aldermeest,
 Vermits ghy Aut; en Jonck *Floreren* doet in 't singen;
POLLO u verheught En allen *Musen* springen,
 Niet sonder redene, Tis tot haer eer gedicht
MERCURI *Hemels Boed* sulcx brengt nu vry in 't licht,
 Inwendigh stiert ons jeught Notabelijck om leeren,
 Niet tot achterdeel, maer Om *Minne* te vermeerren,
 Nempt *Momum* heel van ons Compt met u blijde jonst
 En *Baschi* twistich Volck Ras ruymen doet door const:
 Ghy syt die *Medicyn* En sterckte der verflaude
 Vermaeckingh in het Oogh Den swacken doet onthauden;
 Een Mensch die is gesont Nut van ons *Voetsel* deught
 Reuck, smaeck, en soet gehoor Elck erft van 't werels jeught.

ROOSKENS van Minne geur
 Offer van *MUSIC A*
 Opent hier uwen *KNOP*
 Soo lanck als *Phœbus* straelt
 Vermits ghy Aut; en Jonck
APOLLO u verheught
 Niet sonder redene,
MERCURI *Hemels Boed*
 Inwendigh stiert ons jeught
 Niet tot achterdeel, maer
 Nempt *Momum* heel van ons
 En *Baschi* twistich Volck
 Ghy syt die *Medicyn*
 Vermaeckingh in het Oogh
 Een Mensch die is gesont
 Reuck, smaeck, en soet gehoor
Rethorica doet roemen,
 En *çiersel vande Bloemen,*
 Versterckt ons hert en geest,
 Loff hebt ghy aldermeest,
 Floreren doet in 't singen;
 En allen *Musen* springen,
 Tis tot haer eer gedicht
 Sulcx brengt nu vry in 't licht,
 Notabelijck om leeren,
 Om *Minne* te vermeerren,
 Compt met u blijde jonst
 Ras ruymen doet door const:
 En sterckte der verflaude
 Den swacken doet onthauden;
 Nut van ons *Voetsel* deught
 Elck erft van 't werels jeught.

Op-gedraegen door die jonst Lieff-hebbers der Coren-Bloetsel, genaemt der Werelts Voetsel.

Op den Minnellycken roosen-knop.

Kompt Minnaers van het dicht en d'*Rethorycke* konste,
 Aen-siet het aerdigh werck bereyt door *Minne-gonste*
 Ontsluyt u slaepend' Oogh, sy sal al-hier licht krygen
 En nempt niet aen die ROOS, dat haer geheel is eygen;
 Siet hier den ROOSEN-KNOP, siet hier die ROOSE open,
 Sy is die *Schoonste Bloem*, daer van dat gy moeght hopen
 'tOntfanghen goeden geur als gy die niet mishandelt:
 Ruckt uyt het neydigh hert, komt recht tot haer gewandelt
 Volgt naer die klaer *Fonteyn* tot *Thienen* op-gesteyght
 Door brant, en d' ongeval daer menich mensch aff heyght,
 End' nochtans niet en kan haer houden in haer paelen,
 Maer komt seer spoedigh aen, om desen geur te haelen,
 Sy is drey vervich selff, end' vloyende van Gratie,
 Sy laet haer aeders daer, tot Loff der R O O S creatie.

DICTVM ENDE JAER-SCHRIFT.

Die fontYn Van 't LeVen, gratele, en berMhertICheYt.

Op den Minnellycken roosen-knop.

Den Winter op het felst' het buld'ren vande winden,
En *Aeolus* geweld, die trachten te verslinden
Niet *Caeres* spruyt alleen, maer *Floras Bloem-gewas*,
Met al't geen d'oogh bevalt is een bevrozen plas:
In 't midden vanden vorst ist altemael aen 't treuren.
Nochtans een ROOSELAER sien ick door d'aerde scheuren
Nu herdt gebacken, eerst geplant in 't *Lovens Plijn*
En spruyt sijn *telgen* uyt, die *groen*, en *jeudigh* sijn:
Laet sien wat vrucht hy draeght; sijn 't blaed'ren, oft wel *Bloemen*
Lydel van geur? ô neen! sijn s'g'lijck is niet te noemen:
Comt met my naer dien *Hoff Bloemisten* laet u râen,
Kan d'oogh sich oyt in 't sien van schoonder *vrucht* verslâen!
Een MINNELYCKEN KNOP 't beginsel vande ROOSEN,
Nu helder als een *Bloem* op d'aerde sietmen bloosen.
Roem-waerde KNOP waer-door bekoort u glants soo see
Ons oogh! laet, dat k' u blâen ontvau voor defen keer,
Owat een wonder KNOP! hier vind' ick *MINNE suchten*
Oso deftich uyt-gewerckt; daer *Herders*, *Boere-kluchien*
Sen *Bacchus* met den krans van Druyven op het Hooft,
En *Poëten* met haer *Fabels*, k'staen verdooft;
Kan eenen ROOSEN-KNOP dit al in sich omvangen
Niet synd' een rype *Bloem*? hoe fal' men noch verlangen
Komfulcken *vrucht*, wanneer sy groeyt een *volle ROOS*:
Nluckt dan een *Blaetjen* aff want s'is gansch ende loos.

Den Winter op het felst' het buld'ren vande winden,
 En *Aeolus* geweld, die trachten te verslinden
 Niet *Caeres* spruyt alleen, maer *Floras Bloem-gewas*,
 Met al't geen d'oogh bevalt is een bevrozen plas.
 In 't midden vanden vorst ist altemael aen 't treuren.
 Nochtans een ROOSELAER sien ick door d'aerde scheuren
 Nu herdt gebacken, eerst geplant in 't *Lovens Plijn*
 En spruyt sijn *telgen* uyt, die *groen*, en *jeudigh* sijn:
 Laet sien wat vrucht hy draeght; sijn 't blaed'ren, oft wel *Bloemen*
 Ydel van geur? ô neen! sijn s'g'lijck is niet te noemen:
 Comt met my naer dien *Hoff Bloemisten* laet u râen,
 Kan d'oogh sich oyt in 't sien van schoonder *vrucht* verslâen!
 Een MINNELYCKEN KNOP 't beginsel vande ROOSEN,
 Nu helder als een *Bloem* op d'aerde sietmen bloosen.

Roem-waerde KNOP waer-door bekoort u glants soo seer
Ons oogh! laet, dat k' u blâen ontvau voor desen keer,
Owat een wonder KNOP! hier vind' ick MINNE *suchten*
Soo deflich uyt-gewerckt; daer *Herders, Boere-kluchten*
En *Bacchus* met den krans van Druyven op het Hoofd,
Noydt de *Poëten* met haer *Fabels*, k'staen verdooft;
Kan eenen ROOSEN-KNOP dit al in sich omvangen
Niet synd' een rype *Bloem*? hoe sal'men noch verlangen
Om sulcken *vrucht*, wanneer sy groeyt een *volle ROOS*:
Pluckt dan een *Blaetjen* aff want s'is gansch ende loos.

Recht Vander Heyden.

Voor den diep-sinnigen leser.

EEn kille huyveringh ons Vingers dreegh te kleunen,
 Nu scheenen sy vertraeght, dan wacker, weer te dreunen;
 Eer onsen geur'gen *KNOP der MINNELYCKE ROOS*,
 Die jders Oogh versaeyt met sijne purp're bloos,
 Durf spart'len uyt de Pen: mits scherp-getonghde menschen
 Van *Momi* nyd'geschaer, die met een jver wenschen
 Te schrobben jders schurft, te slabben in het vuyl
 Gelijck de drabbe Vliegh suyght aende etterbuyl.
 Ons docht: dit schamper volck sal sich hier aen vergaepen,
 En 't *Slangen vleesch alleen* uyt den *Driakel* raepen:
 Hun borst verkropt van *Nydt*, vergalden laster braeck:
 Oock goede spyse walght soo die een siecke smaect;
 De sieckt vertwyfelt hem den smaeck: niet kander smaecken
 Aen 't *laster-sieck vernuft*, sijn aert is: *alles Laecken*
 Dit klopten ons aen 't Oor den nieuw-begosten loop
 Van onse dartel Pen te kratsen overhoop,
 Doch soo ons inne viel, dat al de *slimste wielen*

Meest raesen; 't schurfste Schaep meest Bleet, de plomste zielen
Meest buld'ren; ende dat het quaede Oogen sijn,
 Die schem'ren voor een Kaers, oft voor de Sonne schyn:
 Soo jeuckten weer ons handt, wy terghden moet te schaffen,
 Niet tegenstaend' de vrees voor 't snaêtringh tegen blaffen
Van Momi slim gespuys; en dachten: niemant smaet
De Sonne, schoon den VYL sijn Gulde straelen haet.
 Den ROOSELAER thoont dan sijn KNOP, die noch sal *groyen*,
 Soo gy hem met den dauw geweerdicht te besproyen
Van 't laster loose sap, en soo gy hem bestraelt
 Met u goet gunstigh Oogh, als s'op hem nederdaelt.

V L. Dienaers De Lieff-Hebbers vande Roos

Toe-matje.

S Oo wie lese desen Boeck,
En sich selven kent soo kloeck
Dat hy 't al in quaet verdraeyt,
Dat hy lese eens verkeer
En niet lese, lese meer
Maer sich met een Esel paeyt.

Liedeken.

***Men magh op u ô Roose roemen
Dat ghy syt de schoonst' der Bloemen.***

Stemme: *Polyphemus aende stranden.*

Soo lanck als de purper *Rosen*
Geurigh blosen
Nauwelijckx ter deegh ontdaen,
Sullen s'jders ooge loken,
Noch gedoken
Die hun siet in *Knoppen* staen.
2. Jder een sal 't *Roosken* roemen,
Boven Bloemen,
Diemen inde Hoven siet;
Soo lanck als het staet te bloyen
En te groyen:
Maer verslenscht, en achtmen 't niet.

3. Op het Stelken is het veerdigh,
 Ende weerdigh,
 Tot een *Princelijcke dracht*:
 Maer wanneer het is versleghen
 Door den regen,
 Wordt het niet en sier geacht.

4. Dit zyt gy aerdige *Dierkens*
Minne-vierkens
 Als gy noch in Maeghdom zyt:
 Maer soo haest gy comt te vallen,
 Door het mallen,
 Wordt gh' al uwen luyster quyt.

5. Wilt geen Vryers tongh gelooven,
 Die comt rooven
 t' *Roosken* daer-men staegh naer wenscht;
 Want soo haest het is bedreven,
 Blijft gy leven,
 Als een dorre *Roos* verslenscht.

6. Nempt in danck *Heer Prins* verheven
 Dat wy geven
Rooskens Knop in Suyver MIN:
 Langhen Doncker staen te wachten,
 Die verachten
 't *Roosken* in het soet begin.

Den Knop bevrydt de Roose-Blom
Tot vreught,, Van jeught,
In nettigheyt:
Ghy Jeught bewaert den Magedom
Tot glans,, Van Mans,
In reynigheyt.

Het LoVens *roosken* InCarnaet, Die DanDer Ver'te boVen gaet.

Stemme: *Belle Iris*.

KOmt gy *Rethoryckers* al,
 Siet het *Knopken* eens van binne,
 Ist niet weerdigh om te MINNE,
 Hoe het groyt int d'aertsche dal:
 Maer noch meer sal 't syn gepresen,
 Laet het maer eens open gaen.
 [A]ls een *Bloemken* uyt gelesen
 Dat vol reuck is, nempt het aen.
 2. Volght *d'Hooft-Camer van Brabant*;
 [S]y ist die haer MIN komt thoonen
 En u met het *Roosken* kroonen
 [D]at in MINNE staet *geplant*.
 Wilt gy nu *Carsauken* leven
 Met de MIN, in Suyverhey, t,
 En *Maria-krans* verheven
 Die bemint ons Min-saemhey, t.
 3. En gy *Kore-Bloemken* soet
 Siet den *Boeck* om in te leeren,
 Wilt oock naer de *Gou-Bloem* keeren
 Schept te samen blij gemoet.
 En brengt ons in MIN oock mede
 Den *Olijf-tack* vol van vrè
 Komt aen-hoort ons MINNE rede
 Die sy nu sal brenghen mè.

4. *Moysis-doren* is vol vier,
 En onsteken door Godts krachten;
 Siet t'*Couwoordeken* staen wachten
 Met den schoonen *Violier*
 Naer de *Hey-Bloem* en *Peoene*
 Die daer komen aen met lust
 En t' *Groyende Boomken* groene
 Dat in MINNE leeft gerust.

5. *Heyligh Geest* u klaer gesicht
 En u MINNELYCKE Straelen
 Liet gy op de *Vreught-Bloem* daelen
 VVaer door sy wiert heel verlicht
 VWant u wonder-baere wercken
 Onstack dese Bloem tot MIN
 Die als heden gaet bemercken
 VVat het MINNEN heeft al in.

6. Maer gy *Jonghen Lauwerier*
 VVilt de *Brem-Bloem* niet vergeten
 En den *VVyn-gaert* soet om eten
 Die hier komt met den *Angier*
 Nu de *Vlas-Bloem* me genomen
 En daer by de *Balsem-Blom*
 VVilt dan soo te samen komen
 Gy syt ons al willecom.

7. Oock t'*Genetjen* dat daer staet,
 En de *Leli-Bloem* beneven,
Terven-bloetsel om te leven;
Christus-Oogh door siet hoe 't gaet,
 Die bemint de *Roos van LOVEN*,
 Die hy gaff eens aen ons Maeght
 Het is *DOROTHE* hier boven
 Die ons *Roos* in MINNE draeght.
Op! op ghy Kaemers *al-gelijck*
Geeft eer aen t' Hooft *der* Rethoryck.

Minne-liedekens.

***Schoone Maeght met deught beperelt
Ghy trotseert de heele VVerelt.***

Stemme: *Belle Iris sans cesse je me suive.*

PHilis mijn Goddin,
 Mijn eenigh Engelin,
 Om wiens twil dat ick moet sterven,
 Om dat ick u min,
 En uwen herten sin
 Niet en kan na wensch verwerven;
 Waerom gy my
 Houdt in tyranny,
 Sal dit altydt blijven duren?
 Seght my hoe langh
 Dat ick in bedwangh
 Ongetroost moet dit besuren?
 2. Troost toch uwen Vrient,
 Die u soo heeft gedient,
 En wilt hem het leven spaeren;
 Weest niet als den windt
 Dat ghy hem soo verslindt,
 Die soo langhen tydt van jaeren
 Heeft nu geslaeft,
 Die nu dient gelaeft
 Laet al uwe vreetheyt vaeren
 U stuer gemoet
 Is t' die hem soo doet
 t' Hert benouwen, en beswaeren.

3. Gy schynt versteent

Die my geen troost verleent,
 Laes! wat sal ick nu gaen maecke,
 Ach! comt ver-eent
 Weent mijn ooghen, weent,
 Om dees droef benoude saecke;
 Al mijne lust
 En mijn eensaem rust
 Leydt helacen! nú in stucken;
 O stuere Maeght!
 Die geen Min en draeght,
 Die mijn ziel uyt t' lijf comt rucken.

4. Ha! ghy blinden Godt,

Die hier soo dryft den spot
 Aen die vreesen uwe krachten,
 Al u vreedt gebodt
 Die my eerst heeft versot,
 En sal ick in 'tminst niet achten
 Voor gy mijn hert
 Sult brengen uyt smert,
 En my weder troost sult geven,
 Want gy alleen
 Syt, die my baert ween
 Dat mijn Lief my wilt begeven.

5. Treurt gy Bosschen treurt

Aen die ick ben verbeurt:
 En gy hooghe groene Linden,
 Speurt 't geen my gebeurt,
 Al-waer ick seer bekeurt
 Quam haer inden avont vinden
 Als wy ons Ree,
 En ons wolle Vee,
 Dreven uyt de groene weyden,
 Langst 't groene gras

Daer het lieflijck was,
Gongen ons te saem vermeyden.

6. Thoont nu metter daet
Dat mynen druck, en smaet
U mishaecht, en komt het tuygen
Van 't begonnen quaet
En oock den boosen haet,
Laet u tacken tot my buygen:
Van 't groot verdriet,
Dat my nu geschiet,
VVilt haer al mijn leet bedieden,
En t geen ick lij
Nochtans van my
VVilt gedurigh wegh gaen vlieden.

7. Princelijcke Maeght
Die my alleen behaecht,
VVilt u Dienaer wat ontfermen
Die u Minne draecht,
En u soo daenigh claecht,
VVilt hem in u gunst erbermen;
Die comt tot u
Vermoeyt wilt hem nu
In u herte laeten wonen,
En die alteyt
Uwe zeedbaerheyt
Met getrouwe Min sal loonen.

*Wie aenhaut, die verwint,
Wie weldoet, wordt bemint.
Wie klopt, wordt op-gedaen
Wie bidt, sal loon ontfaen.*

['T Soet beginnen,,Vande aengenaemste vreught]

Stemme: *Rosalinde Vrouwe van &c.*

'T Soet beginnen,,Vande aengenaemste vreught,
 Is het M I N N E N ,, Vast gegront op eer, en deught!
 VVie syn saecken,, Stieren kan met goet beleyt,
 Om te raecken,, t' Rechte wit van eer-baerheyd.
 Die sal haest verkrygen voor syn wel verdiende Croon
 Al de bly-heyd,, Rust, en vry-heyd,
 Die een M I N N A E R wacht tot loon.
 2. t'Eensaem leven,, Baert in ons een swaer gemoedts
 Door het sweven,, Dat de quaey gedachten voedt.
 t' Is gebleken,, Doen haer *Philis* eenigh vandt,
 Dat dees treken,, Syn geschiet tot eyghen schandt,
 Want het een saem leven en verweckt geen ander vrucht.
 Dan door krachten,, Te betrachten,
 Dat Vrouw *Echo* weder-sucht.

3. Wel te paren,, Is een Hemel op der aert:
 Laet dan vaeren,, Al dat u 'tgemoot beswaert
 't Eensaem haecken,, Alle jeught niet wel en past;
 Wilt dan maecken,, Dat d'een handt het ander wast.
 Vreughdigh jonghe dieren, siet dat ghy u Boomkens jnt,
 Naer u wenschen,, Eer 't verslenschen,
 Van u groene jeught begint.

4. Een te wesen,, Heeft ons den *Atheneaen*,
 Seer gepresen,, Maer ten stont sicher niemant aen
 Hy ginck wonen,, Buyten in een een-saem dal
 Om te thoonen,, Dat hy vyandt was van al,
 Vyandt vande menschen die hy vloot met vrees, en schrick
 Dan die smaedigh,, on-beraedigh,
 Hun verhingen aen syn Mick.

5. MINNE *Toomers*, Waerom doch de MIN veracht?
 Rechte *Droomers*, Vrienden van het *Muyt-geslacht*:
Venus Hinckers, Erme Rekels sonder Steert,

Snoode *Linckers*,, Quaelijck geen dry myten weert,
 Gaet dogh uwe wegen en haudt *Tymon* vry te vriendt:
 VVilt dees saecken,, Niet meer raecken,
 VVant u 't MINNEN niet en diendt.

6. Siet hoe swierigh,, Al 't gedierte van het waudt,
 Onbestierigh 't MINNENS wetten onder-haudt.
 Ja de Boomen,, Dringhen hunne botten uyt,
 En de stroomen,, Ruyschen met een vrent geluyt:
 Dies men can bemercken soo in t waeter, als op 'tLandt,
 Dat door 't woordts,, kracht 't geen ons voorts,, bracht
 Alles noch in MINNE brandt.

MINNE *Weet het al te voegen,*
 MINNE *Neemt het al voor goet,*
 MINNE *Geeft aen ons 't genoeghen,*
 MINNE *Maeckt van bitter soet,*
 MINNE *Haeckt naer 't soet gerief,*
 MINNE *Brenght ons aen een Lief.*

***Vlucht wyt,, van nyt,, die vrydt,, en syt,, verblijt,, met vreught,
Hy leyt,, verwytt,, die strytt,, maer grytt,, altyt,, naer deught***

Stemme: Le bon vin est tout jour chezmoy.

*C*Vpido gy moordaedigh Kindt,
 Die met een schyn vol ydel windt
 Menigh *Minnaers* oogh verblindt,
 Daer jder acht u als een Godt,
 Dat gy de sinnen soo versot
 Van die volghen u gebodt.
 2. Als gy door uwen schicht vol kracht
 My eerst hadt in u Net gebracht
 Doen bleeck my u groote macht;
 Mijn ziels vercoren weerden pant
 Die in mijn herte stont geplant.
 Die ruckt gy my uyt de hant.
 3. En toont gy nu niet metter-daet,
 Dat uwen list is vol verraet,
 Die gy hier wel blijcken laet!
 Als gy door uwe Tyranny,
 Mijn ziel, die eerst-mael was heel vry,
 Brenght weer in u slaverny.
 4. 'tIs onlydelijck gequel,
 En een Vagevier, ja Hel,
 Soo 'k u macht niet neer en vel!
Cupido 't is verloren moet,
 Al 't geen dat gy tot my-waerts doet
 'k Blusch u vlam met mijnen voet.

5. Waerom dogh levert gy my stryt?
 Laet aff, u Pylen wordt gy quyt,
 En gy doet gansch geen profyt:
 Gy weet, den grondt-steen is geleyt
 Door trouw, die niemandt oyt en scheyt
 Dan *Atrop* die 't eyndt verbeyt.

6. Ydel wordt den mensch geacht,
 Die gedurich-lijck betracht
 't Geen de loff-baer deught versmacht:
 Soo veel te meer, wanneer gy siet,
 Dat on-eer, smaet, en swaer verdriet
 Volgh t' wanneer de daet geschiet.

7. Princers terwylen dat gy meught,
 En kiest geē droef-heyte voor de vreught
 Maer wilt stieren u tot deught.
 Reyckt dan tot my mijn Lief u handt,
 Die u in Trouw doet onderstandt
 Met op-rechten MINNEN bandt.

***Elcken Minnaer mynt voor gewis
 Als dat syn Lief de schoonste is.***

Stemme: Coridon die sucht nacht, en dagh.

O Schoon *Aurora* vanden dagh,
 Die smorgens met een soet gelagh
 De Bloemkens doet ver-rysen
 In *Floras* schoonen Hoff, *Bis*.
 Gy gaeft my heden rechte stoff
 Mijn *Nymph* te prysen.

2. Al wat den milden Hemel geeft
 Natuer in haer vergadert heeft:
 Dees ick haer magh gelijcken,
 By *Cloris* schoonen glans, *Bis*.
 Daer sy met recht den *Roosen-crans*
 Voor my magh strycken.

3. Heeft oyt *Apelles* op 't Panneel
 Aff-gemaelt met syn kloeck Pinseel
Roxana naer het leven!
 Soo heb ick reden dan *Bis*.
 Mijn *Nymph* te Schild'ren soo ick kan,
 En loff te geven.

4. Gelijck de Maen door rechte plicht
 Moet vande Son haer helder-licht
 En claericheynt ontfangen:
 Soo scheidt mijn Ziel genucht, *Bis*.
 En claert de Wolcken van 't gesucht.
 Door haer om-vangen.

5. Al moght my *Cesars* Gulden Troon
 Het Purper Ryck, Staff ende Kroon'
 Voor haer na wensch gebeuren:
 Ick achten't min als niet, *Bis*.
 Want sonder haer, ick in 't verdriet
 Sou moeten treuren.

6. Ten is om Ryckdom, noch om schat
 Dat mijn trouw ziel heeft aen-gevat
 Haer jonste te betrachten,
 Maer d'eer-baerheyt, en deught, *Bis*.
 Dat is de recht vernoeghde vreught
 Van mijn gedachten.

7. O schoon *Diana* van ons Landt
 Waer door mijn hert in MINNE brandt
 Geeft my u teere handen
 Dat ick die druck aen 't hert, *Bis*.
 Eens magh verkoelen van mijn smert.
 En soete banden.

*Wie hier bekomt een eerbaer, deel
 Die heeft het beste Huys-Juweel.*

***Een Minnaer inden duystren nacht
In 't Bosch, weent, dat hy wordt veracht.***

Stemme: *Jl ne'st rien de sibeau que vous.*

STille Bosschen, eensaem Waut,
Gy holle Rots, en jeughdigh haut,
Tuyght hoe door staegh geweene
Mijn bange ziel benaut,
En sucht om een
Die vast in mijn gedacht
Geprent sal blijve, schoon sy my veracht
En mijn teer jeught verdort
Door al die traene die ick om haer stort.

2. *Echo* aen-hoort mijn droeve klacht,
Adieu, dit is den laetsten nacht;
Want mijn bevangen hert
Door MINNEN brandt versmacht
In diepe smert:
Die Velden hier ontrent,
Die sietmen treurē om mijn droef ellent,
Als d'alder-soetste Maeght
Met mijn trou liefde, geen wederlied'en draeght.

3. Gulde Son, en Silver Maen,
Die Sterren die daer boven staen,
Die sien met ongenucht,
Mijn treurigh lijden aen,
En mijn ghesucht:
En dees claer water Beeck,

Die langhs dees weydē nemt haer soeten streeck,
Sullen getuygen syn

Van mijn swaer suchtjēs, en benaude pyn

4. *Saters, Nymphkens* uyt het Velt

Comt hier een droevigh duyntjen quelt;

En op mijn graff dit schryft

Hoe dat door MINS geweld

Hier leyt verstyft,

En is tot stoff vergaen,

Dat heeft de straf-hyt van syn lief gedaen

Seght dan nu, en alteyt,

Den trouwsten *Minnaer* hier begravē leyt

Als is 't dat M I N wel droefheydt voedt,

Noch loopt-men naer dit bitter soet

t' Is wel geclaeght van Liefdes pyn

Men vlucht, en wilt gevangen syn.

**Daphne raeydt de MIN te schouwen,
En te schricken voor het Houwen.**

Stemme: *Sur le Brande nouveau.*

A Dieu ghy Werelt boos,, loos
 k' Wil van u vertrecken,
 Want i ck nu
 Van al u verwecken
 Ben heel mu,
 Ghy komt door dertel MIN
 Met den mensch alleen maer gecken;
 k'MIN,, niet tegen mijnen sin,,
 2. Wat syt gy als bedroch,, doch,
 Wildy syn in vreughde!
 Mydt u dan,
Philis leeft in jeughde
 Sonder Man:
 Want MIN is vol onrust,
 Sy en stiert u tot geen deughde
 Blust,, de gyle MINNE lust,
 3. Want als s'in herte can,, dan
 Met haer loosheyte dringen,
 Maeckt s het suer;
 Jder hoort te dwingen
 Syn natuer:
 Want als-men tegen streyt
 In 't gemoet met Liefde klingen
 Meyt,, sy haer, en ons bevreyt

4. Gelijk een Blixem licht,, swicht,
 Door Godts macht, en wercken,
 Klaerlijck schynt,
 Dat, eermen t' kan bemercken
 Weer verdwynt:
 Jae als een Helsch gespooock
 Die doorvlieght huys, cluys, en kercken,
 Oock,, MIN achtbaer als den roock,,

5. Wie van onsuyverheyte,, meyt,
 En hem kan ontlommen,
 Leeft in vrè
 Sulcke en bekommeren
 Hun nivers mè:
 Maer die 't hem onderwint
 Speuren connen in 't besonderen,
 d'Endt,, vol droeffheyte en ellendt.

6. Oorloff Prins, daer ick can,, dan,
 Sou ick u geraeden
 MINNEN strick
 Trachten te versmaeden,
 Gelijk ick:
 Rynheyte speurt soo gy meught
 Kan den mensch 't gemoet versaeden:
 Vreught,, die komt dan uyt de deught.

*De MIN die al dat leeft, heeft onder haer gebogen,
 Want sy is overlangh ten Hemel op-gevlogen
 Heeft een die trauwelijck Mint sijn onder-ganck bereyt,
 O! dwaese menschen soeckt hier een standt-vastigheyte.*

***Tis wonder wat een Minnaer schryft
Als Venus-Kindt sijn Penne dryft.***

Stemme: *Je languis malgre moy.*

*C*Vpido Venus wicht,

Van u is wel geschreven;

Gy kont door uwen schicht

De MIN haer voedsel geven,

Soo wordt die even licht,

Van u oock wegh gedreven.

2. Ghy hebt een Pyl van *Gaut*,

Die doet de Liefde blaecken,

Oock een van *Loot* seer kaut,

Soo jemandt die komt naecken

De MIN in hem verflaut,

En doet de Liefde staecken.

3. Een Pyl van allen kant

Gescherpt, quam my door-wonden;

Gy hebt door MINNEN-BRANT

My aen mijn Lieff verbonden:

Maer g'hebt aen *Amarant*

Den Pyl van *Loot* gesonden,

4. Want sy doet anders niet

Als *Daphne* van mijn vluchten,

Schoon ick tot haer uyt-schiet

Met traenen, menigh-suchten,

Sy spot met mijn verdriet,

En haut die voor genuchten,

5. Als ick by nacht, oft dach,
 (Gelijck sy doen die MINNEN)
 Tot haer doen mijn beklach,
 Om haer soo te verwinnen,
 Sy spot en geeft een lach
 Om mijn verdriet van binnen.

6. Soo vreet en kan noyt Kint
 Noch MIN (die goet is) wesen.
 Maer k'weet gy waert verblint
 Als d'ien schicht quam geresen;
 Maeckt nu dat sy my MINT,
 Soo kont gy my genesen.
*VVanneer het Venus Kindt sijn Pylen eens verschiet,
 Soo gaet sijn eerste MIN gelijck den roock te niet.*

***Die geduldigh kan verdragen,
 Vindt daer-naer eens blijde daghen.***

Stemme: Van *Brande Marquies*.

KRachtigh,, noyt
 Geen gesont,, hert gewont,
 Als het mijne overschoont
 klachtigh,, oyt
 Mijnen Mont,, gansch den gront,
 Mijnder Ziele heeft verthoont,
 Aen een Jonghe Maeght'
 Die my jaeght,, onversaeght,
 En gants desperaet,, laet,,
 'tIs om niet geklaeght,,
 Haer behaeght,,
 Desen mijnen droeven staet.

2. Al dat in

Mijnen geest,, onbevrees't
 Plach te leven sonder noot:
 Heeft den sin
 Alder-meest,, met tempeest'
 Vast benaut, tot inde doot;
 Eylaes! wie sal my'
 Maecken vry,, nu dat sy,,
 My haut inden last,, vast;
 Die my gaen voor-by
 Roepen sy
 Over my ellendigh gast.

3. 't Herte mijn

Sucht, en treurt,, anghstich scheurt,,
 In benautheyt schier versmacht:
 Moet het sijn
 Dus besuert,, my gebuert,,
 (Ellendigh mensch) meer dan kracht;
 Heb ick metter-daet,,
 Haeren raet,, oyt versmaet,,
 Oft geacht te kleen,, neen,,
 Maer wel tot mijn baet,,
 Toe-verlaet,,
 Haer ter noot bekent alleen.

4. Anders geen

Troost soo soet,, die 'tgemoot,,
 Geeft de ruste principael,
 Als dat reen
 Edel Bloet,, die my doet,,
 Daeghs suchten thien duysent-mael,
 Valt sy my wat swaer,,
 Korts hier naer,, werdt troost-baer
 Al wat sy bekleeft,, geeft:
 Sulcx betrouw ick haer,,
 Die voor-waer,,
 Een goet hert tot my waert heeft.

5. Rustigh sal

Ick met vlijt,, sijn altyt,,
 Dienst-baer vast in haer verbont,
 t' Sy oft al
 Mijn profyt,, storm, en stryt,,
 Wesen sal, terlaester stont:
 Daer my anders niet,,
 Dan verdriet,, en geschiet,
 Wacht ick goet accoort,, voort,,
 Soo sy my niet,,
 Ende biet,,
 Een gesont maeckende woort.

6. Naer d'ien sy

Even vast, groeyt, en wast,,
 In mijn hert sonder aff-gaen
 Vind' ick my
 Aen-getast,, overlast,
 (Boven reden) aen-gedaen:
 Ick moet even-wel,,
 Mijn gequel,, achten spel,,
 Wat baet veel geklach,, ach,,
 Al valt sy rebel,,
 Niemand el,,
 Mijn versuchten eynden mach.

*Soo menich grouw Konyn als hippelt op de Duynen;
 Soo menigh Bloem als bloeyt des Somers inde tuynen;
 Soo menigh Schelp als leyt te Pettem aen de Zee,
 Soo menigh swaer verdriet is in het Vryen mee.*

***Een Minnaer klaeght met druck,, dat hy de doot moet sterven
Om dat hy het geluck,, van sijn Liefs MIN moet derven.***

Stemme: *Sommes nous pas biens heureux.*

ONbewogen steene Rots,
 Hoe langh sal het u behaegen,
 My gedurigh hooren klaeghen,
 Blijven altyt even trots?
 En hoe moeghde langer streven
 Steenigh hert, vreet *Venus Dier?*
 Sonder eenigh troost te geven
 Aen die blaect in 't MINNE vier
 2. k'Sien gy schroomt den *Minnen-brant*
 Noch mijn suchten, loncken, spreken,
 Uwen koelen geest ontsteken
 Tegen my blijft gy gekant:
 Soo verscheyden geen natueren,
 Off sy quaemen over-een;
 Onder alle creatueren
 Ick besuere dit alleen.
 3. Kryght de Bloem een dorre blat
 Door te heete Sonne straelen,
 Den *Bloemmist* gaet water haelen
 Wordt begoten met het nat:
 Ick verslensch, versengh, uyt drooge
 Door 't bestraelen van een Vrouw,
 Die my weygert ('t wat ick pooge
 't Soet besproeyen van haer Dauw.

4. *Tyger, Beer, Swyn, Oliphant,*
 Laeten henne vreethyt temmen;
 Gy my siet in traenen swemmen
 Blijft vergalt, verdiamant;
 Siet den mensch op d'aerde cruypen
 Is genoeghsaem aenden Leeuw;
 Gy my boogen siet, en stuypen,
 Jae vergaen als eenen sneeuw.

5. *Eygender ick my Oordeel*
 Tot het graff, als tot het leven,
 Want den druck, en vrees bekleven
 Ja door-ploegen my geheel:
 Laet med'lijden komen maecken
 Een rust-plaetse in u hert,
 Op dat ick eens magh geraecken
 Uyt een alte droeve smert,

6. *Want Goddinne, soo ick niet*
 Uwe graci kan verwerven,
 Wil ick gaen de doot be-erven
 Als een eynde van 't verdriet,
 En voor testament u schencken
 Mijn dootd verwige couleur,
 Op dat gy saut over-dencken,
 d'Oorsaeck van dit droef getreur.

*Het is een eygen aerdt gestort in alle dingen,
 De botten vande jeught met krachten uyt te dringen:
 Geen Landt soo onbewoont, soo geen verwoeste kust,
 Daer niet en gaet in swangh de soete MINNE lust.*

***Een Minnaer vlijt zijn Liefste aen:
Mijn licht, mijn Son, mijn schoon Diaen;
Maer als den lust wat is vergaen,
Dan schynt sy nauws een halve Maen.***

Stemme: *Courante la Raine.*

O Troost in mijne smert,
O! Engel van mijn wesen,
Gy wordt gepresen
Van my, die u soo vast
Geprint hebt in mijn jeughdigh hert
Gy syt alleen die ick bemin,
k' Heb u soo vast gestelt in mijnen sin,
Dat ick souw sterven,
Moest ick u derven,
Mijn soet gewin.
2. U Ooghskens als Cristael,
U schoonheyt uyt-gelesen
Op my geresen,
Als ick u eerst aen-sagh
Gelijck een klaere Sonne strael.
U Borstjens als een Leli Blom,
Syn d'oorsaeck, dat ik dick wils by u com
Die sijn de reden,
Dat ick noch heden
In Liefde swom.

3. Op dat ick door mijn smert
 U Liefde magh genieten,
Cupid wilt schieten
 Met uwen schicht in het diepst
 Van haer verkillend' hert;
 Dan sal ick schryven met mijn pen,
 Dat ick de schult, noch oock de oorsaeck ben,
 Wilt my verschoonen,
 En haer verthoonen
 My voor Dienaer ken.

4. Wat heb ick noch al meer!
 Niet meer kan ick versinnen
 Als u te Minnen:
 Daer om heb ick mijn hert
 Gestelt op u, tot wie my keer
 Op dat ick door stant-vastigheyt
 U krygen souw en door getrouwigheyt;
 Wilt Klappers haeten,
 En met my praeten
 Tot hunder spyt.

*VVaer toe sluyt gy u hals en u sneeuw witte handen
 Aen dese gaude boey, in dese gulde banden!
 Terwyl gy u verthoont in een gevangens schyn,
 Soo voert gy heerschappy baldaedigh over mijn.
 Komt Nyphe, komt en doet u boeyen om mijn leden;
 VVant die betaemen meer mijn staet als s'u ooyt deden:
 Ick ben u schoonheys slaeff, soo ist oock reden dan
 Dat ick, en niet dat gy, de teeckens draeght daer van.*

***Ick sal nu sijn tot jders spot,
Vermidts ick eertydts was soo sot.***

Stemme: *Cupido wau my lest verwyten.*

*C*Vpido gy syt heel ver-raedigh,
Gy lockt den mensch met soeten wyn,
In u bedryff syt gy onstaedigh,
Gy menght de Liefde met fenyn,
Die my meest mint, doet gy my haeten.
En die ick min heeft my verlaeten
Nu sijn schoon toover tongh beleeft
Mijn hert, en ziel gestolen heeft.

2. Met gefingeert, en schoone woordē
Gevynst ontrouw, en wanckel-baer
Is hy, die eerst te voor aenhoorden
Mijn hert, en myningh open-baer;
Dickmael heeft hy mijn eere bestreden,
Die ick verweckt heb kloeck met reden
„Een Maeght moet gaedeslaen haer eer
„Als haer oogh-appels, ja noch meer.

3. Eē *Roos* noch schoó in t'wassē staende
Die wordt met lust van elck gewenst,
Van jder die voor-by is gaende,
Wordt sy gepluckt, dan haest verslenst:
Soo sijn de Maeghden, die 't mislucken,
Als sy hun *Roosken* laeten plucken;

„Want als het willeken is gedaen,
„Dan is de Liefde haest vergaen.

4. Geen ander oorsaeck kan ick vindē,
Die niet en scheen gevynst van gront:
Dat hy nu haet, die my eerst minden
t' Hert dacht niet eens, al sprack den mont
Oft hy my ergens nu ontmoetē
En dat ick hem met eerbiet groeten,
Soud' (denck ick) niet bewegen hem
Mijn bleeck gelaet en droeve stem?

5. Soud'hem niet weckē tot medoogē,
Als hy mijn bleeck bestorven vel,
En oock mijn halff gebroken oogen
Aensagh! ha neen! neen weet ick wel:
t' Best wil ick dan mijn droefhyt draegen
Bedeckt in 't hert, en niemant klaegen,
Op dat hy niet en roem van my
Noch hem verheught, in 'tgeen ick ly.

6. Gy Maeghdē wilt hier op dan letten,
Thoont Liefde die u deughdigh mindt:
En wilt u sinnen togh niet setten
Op hem, die gy ondeughdigh vindt;
Maer wilt verduhdighlijck u hauwen
In rust, eer dat het u sau rauwen,
Tot dat gy merckt, en wel bevint
Als dat hy u opprecht bemint.

*Het Peerdt loopt naer het hooy, en hooy niet naer de Peerden
Als t' Meysken selver vreydt, is 't vreyen van geen weerden.*

*Al waert ghy heet als vier, soo moest ghy (waert ghy wys:)
V hauden onbeweeght, en veynsen kaut als ys.*

**Geen wonder ist dat menigh hert
Vwordt dickwils inde MIN verwert.**

Stemme: Hoe wel soo moet het luyten.

KAn wel een Minnaers herte
 Verswygen al sijn smerte
 Synde in sorgen,, groot,,
 O neen, 't moet somtyts spreken
 Off t saw in stucken breken
 Door den verborgen,, noot,,
 2. Alsoo ick oock mijn klaegen
 t' Versoeten van veel plaegen,
 Welck deel noch zeerder,, wast,,
 Te lijden (sonder woorden)
 Sulck hymelijck vermoorden
 Waer vintmen meerder,, last,,?
 3. Ter doodt gaen ick ontschuldigh,
 Nochtans alsoo verduldigh:
 Dat menigh tonge,, smaet,,
 Wiste, hoe patientigh
 Ick draege 't Jock tormentigh,
 Ten waer niet on-gehaet,
 4. Soo swaer is sulck versuchten
 Als een belemmert duchten,
 't Mergh uyt ten gronde,, heft,,
Cupid met sijne schichten
 Mijn herte sonder plichten,
 Soo menigh wonde,, treft.
 5. Aen wie sal ick verklaeren
 Mijn inwendigh beswaeren!
 't Welck noodigh swichten,, heeft,,
 Verbergh ick al mijn pynen,
 Plaesters, noch Medecynen,
 My geen verlichten,, geeft,,

6. Ick moet mijn klacht beginnen
 Aen u mijn schoon Vrindinne,
 Van desen bangen,, stryt,,
 En mijn quael u behanden
 Oft heymelijck verbranden
 Moet ick eer langem,, tyt,,

7. Is my 't herte door-steken!
 En nu by naer besweken!
 Al waert verslegen,, doot,,
 En menich wonde,, bleven,,
 Gy kont gesonde,, geven
 Voor druck, en tegen,, stoot,,

8. Nemt my in genaede.
 Geen hulp en komt te spaede,
 U zeedbaer wesen,, sal,,
 My (van 't lastigh verwegen:)
 Hoe heymelijck verswegen,
 Haestigh genesen,, al,,

9. Aen-siet eer ick vertrecke
 My vry-moedigh ontdecke.
 Aen u Meestersse,, mijn,,
 Der banden die my drucken,
 Dus wilt tot myn gelucken
 Een ryn Princersse,, sijn.

*Cupido die gonck lest met ongespannen Bogen;
 Ick vraeghden 't wicht hoe 't soo hem quam aen my vertogen,
 Die my voor antwoordt gaff: die altydts jaeght, en tracht,
 Vermoeyt sigh al te seer, en maect hem sonder macht
 Dees spraeck beviel my wel, en dacht op dit termyn,
 Dat altydt geenen Boogh en moet gespannen sijn.*

***Een Minnaer pryst syn Lief om haer daer door te trecken
Die in het eynde tracht om haer tot MIN te wecken.***

Stemme: Il y at quattres ans ou d'avantages.

GEen meerder vreught natuer en baert
 Dan als de Liefde naert,
 En wordt met haer gepaert,
 Als sy met ziel, hert, wil, en sin,
 Te saem vereenicht in
 't Gemoet die soete MIN.

2. Dat my gebeurden soo veel eer,
 Geen vreught en wenscht ick meer,
 Dan dat mijn liefken teer
 Haer hert aen my eens had verthoont,
 Die in het myne woont,
 Dan waer ick wel geloont.

4. k' Heb nu door-ryst soo menigh Ryck,
 Veel Steden en haer wyck,
 Maer geen aen haer gelijk
 Gevonden inde heele ront,
 Die my soo thert door-wont,
 En dan weer maeckt gesont.

4. Het is om u ô schoone Maeght,
 U Dienaer smerten draeght,
 En u soo dickwils klaeght,
 Ja die soo menigh dooden sterft,
 Als ick u aff-syn derft
 Die mijne zie door-kerft.

5. Komt dan *Princers*, en siet wie nu
 Soo lijden moet om u
 En die by naer is mu,
 Want hy te seer gepeynight wert
 Laet dan sijn droeve smert
 Bewegen eens u hert.

*V*anneer den Minnaer eerst sijn Lieff tracht aen te spreken,
 Uyt vreesse weet hy niet waer dat hy hem sal steken,
 Als hy sijn Lieff beooght, hy wordt dan roodt, en bleeck,
 Jae dickwils niet en weet te mellen sijn gebreeck,
 En somwyl neemt hy voor sijn reden haer te seggen,
 Maer gaet die eerst voor al seer dick-wils over-leggen,
 Dogh komt hy weer by haer, wordt stom als eenen staeck
 Aen-siende sijn Vrindin dat hem begeeft de spraeck:
 En staet noch tusschen beyd' met vrees, en hoop om vangen
 VWant hy noch niet en weet oft hy sal troost ontfangen,
 Oft wel (gelijck het pleegh) van haer verstooten sijn
 Het geen veel meerder hem als voren baert gequyn!
 Soo ist van alle saeck, dat als-men 't gaet versinnen
 't Beginsel altydt swaer, als datmen gaet beginnen:
 Daerom onlost u vrees, ontslaeght eer ghy begint,
 Den stauten Minnaer pleeght, Fortuyn, en Venus Kint.

***V Wesen boven maeten soet,
My menigh leet, en smert aen-doet.***

Stemme: *Van d'Engelsche Lamentatie.*

MInnelijck schoon,, gelaet,,
 Rancken myns levens waerdigh
 In *Venus* throon,, bestaet,,
 Gy, als een Bloemken aerdigh:
 Mocht my tot loff,
 U schoonheyt eens gelucken?
 Ick sou u aff-plucken
 Voor 't schoonste inden Hoff.

2. Daer en is geene,, Maeght,,
 Die myne smerten,, bluste,,
 Dan gy alleene,, draeght,,
 't Versterck der herten,, ruste,,
 Door-schoten,, Lieff,,
 Jont my u soetelijck wesen,
 Sent my dogh 't genesen,
 In een besloten,, Brieff.

3. Ingelijt weder,, paer
 Voor swaer tempeest, en donder,
 Syt gy den Ceder,, daer,,
 Mijne ziel sal rusten onder
 Der Sonnen,, schyn,,
 Passeert gy in 't geheele,
 Valt gy 't mijnen deele,
 't Sal veel gewonnen,, sijn,,

4. Sulck en behaegen,, vast,,
 Draegh ick u jeught,, ter,, eeren
 Geheel der plaegen,, last,,
 Kont gy in vreught,, ver,, keeren,,
 Ter schanden,, laet,,
 U Dienaer niet bederven,
 Mijn leven, en sterven,
 In uwe handen,, staet,,

5. Ach mijn Princersse,, soet,,
 In danck wilt dit aenvaeten
 Jae mijn troostersse,, moet,,
 Gy sijn sonder aff-laeten
 Hier mede,, schreeft,,
 Mijn handt dat u ontmoeten
 Hondert duysent groeten,
 En voorts in vrede,, leeft.

*V wesen, u gelaet, u woorden, maer voor al,
 V vriendelijck gelonck is t' die my 't herte stal.*

***De Liefde schynt wel te wesen soet,, Maer menigh Mensch groot
 leet aen doet.***

Stemme: Le bon vin est tous jour chemoy.

WAt lijden, en wat groot verdriet,
 En baert de *Minne-plicht* my niet,
 Om een die k'had verkoren,
 Helaci? die voor my soo vliet
 Als 't hinde dat de honden siet,
 Die my had trouw gesworen.

2. Mijne ziel langh blijft gewont
 Als sy met lagghen my wel jont,
 En haer geniet langh derven,
 Ick haer Robynen Rooden Mont,
 Met haer witte borstjens ront,
 Soo moet ick droevigh sterven.

3. Orloff mijn soete Engelin,
 Die k'acht meer als *Diaen* Goddin,
 Blijft toch mijn Troostersse,
 En verandert uwen sin
 Gedenckt eens ons voor-lede MIN
 Want gy syt mijn Vooghdersse.

*Wat baert de Liefde niet verdriet
 Wanneer men haer wel inne siet.*

***Geen steyl gebauw, noch Gevel hoogh,
 Belet de wellust van sijn Oogh.***

Stemme: Dedans ces Campagnes ou logè l' Amour.

EEns als *Phaebus* (duycken
 Gaend' in *d'Oceaen*
 Syn vergulde pruycken)
 Had sijn rys gedaen,
 Tusschen licht, en duyster,
 Als nu s'nachts Boodin
 d'Avont-ster haer luyster
 Schoot te venst'ren in.

2. Ende swerte wolcken
 Haer bruyn verwigh kleet,
 Over landt, en volcken
 Hadden uyt gespreet;
 Ginck ick my vertreden
 Lanckx eenen water-kant,
 Om mijn moede leden,
 En mijn versuft verstant.

3. Naer het lange lesen
 VVat vermaecks te doen;
 En 't wou just soo wesen,
 Dat ick vond' in 't groen
 By geval geseten
 Voor haer deur alleen
 t'Schoonst soo ick kan weten
 Dat my oyt verscheen.

4. Dogh wanneer ick pooghde
 Haer wel te besien
 En haer scherp beooghde,
 Ginck de Maen wech-vlien:
Phaebus scheen te vresen,
 Datmen dees jonck-Vrouw
 Neven haer, na desen.
 Of meer achten souw.

5. Wat heeft haer aen-schauwen
 In my niet gebracht;
 En het lieflijck dauwen
 Van haer handkens sacht:
 Des sy ginck verbergen
 t' Nydigh bleecke hoofd,
 En om my te tergen,
 Heeft s'Haer licht verdooft.

6. Komt de wolcken breken

Luna met u schyn,
Soo gy wilt geleen
By mijn *Cloris* syn.
Of soo u te toonen
Gy door vrees u wacht,
Soo wilt my verschoonen,
Dat ick haer meer acht.

De blijdschap, en de vreught
't Verdriet, en d'ongenucht,
Syn vast aen een gebonden
Gelijck de hitte, en het koel
De geurhey, en het swoel
Ontscheyndt-baer wordt bevonden.

***t' Is ongeregelt quaet, te Minnen eene Maeght
Wanner sy dien haet, die trouwe Minne draeght.***

Stemme: *Vous jeux sont superflus.*

AL hebt ghy my menigen keer
 Verstooten, gespot met myn seer
 [k]'Sal even,, noch leven,, die 'kwas,
 Al quaemt u nu noch niet te pas,
 [D]oor troost,, die roost,, in t vier
 Helpen,, en stelpen myn jammer getier
[Ver]dragen,, veel slagen,, moet deycken boom eer
 [...]n kruyne duyckt en syght ter neer.
 2. Ick val u dan noh eens te voet,
 [W]ilt sparen tot troosten u spoet,
 Uw lippen,, laet slippen een woort,
 Want *Charon* klampt my aen syn boort,
 Soo myn,, gequyen,, plaegh,
 Suchten,, en duchten,, blyft uw behaegh,
 Ick hope,, dat lope,, sal gaen van u hert
 U stuerte,, u suerte,, myn smert.
 3. O klynen *Booghschitighen Godt*
 Doet my toch een spoedigher lot
 Verwerven,, als sterven,, de doot,
 Daer my mijn liefste nu in sloot:

Ick smeeck,, maeckt weeck,, haer hert,
 Morselet,, broselet,, dat sy mijn smert
Magh voelen,, en koelen,, 't vier daer ick in blaeck
 Op dat ick uyt 't lyden geraeck,

*Wie dat verloren heeft sijn hoop, sijn soet vertrouwen,
 Syn stut, sijn fundament, sijn gront om op te bouwen,
 Een Autaer vande MIN, een lust, en vreughden ryck
 Al zyn sijn krachten groot, hy heeft geen ongelijck.*

***Wanneer den Mey het al verheught,
 Wat dat men siet, het baert ons vreught-***

Stemme: Philis mijn tweede ziel. &c.

ALs komt *Auroras* root,
 Uyt *Amphytritons* schoot,
 En *Phebus* blickt,
 Dat 't aerdteryck verstickt,
 Dan sien ick dat mijn ruyge Vee verquickt
 En springht in Boschen, ende wey,
 Oft aen de water kant oock rey by rey
 En weer te samen loopē over pas
 Ende met vreughde spelē in het gras.

2. Den Nachtegael die fluyt,
 Elck Dierken dat springht uyt:
 Mijn Boecxskē daer
 Die Geytkens loopen naer,
 En elck met vreughde soeckt sijn wederpaer:
 Maer siet, hoe datick nu helaes
 Alhier coom inden ancxt, en ligh by naes
 Door leet, verdriet, en grootē druck vesmacht
 Ende vergaē in mijn verliēft gedacht.

3. Als ick van dertel pyn
 Denck uyt haer plicht te sijn
 Dan *Venus* Min
 Die brengt my inden sin
 De soete schoonheyt van mijn Engelin:
 En dan weer oock haer stuericheyt
 Somwyl tot my, de geen die my bereyt
 Helaes? soo menich droefhyt en torment
 Dat my de doot sal wesen voor een ent.

4. Ick ben in swaer gesucht,
 En leeff in ongenucht,
 Die k'geirne sien
 Thoont my een stuere mien,
 En schynt van my nu altyt wegh te vlien
 Gelijck als een verhittigh Ree:
 Des ick helace! leef in groote wee;
 En midts dat ick haer nu noch langer derf
 Om haerē t'wil wel hondert doodē sterf,

5. Och keert mijn Herderin
 Verandert uwen sin,
 Keert bid ick, keert,
 Eer dat mijn ziel verteert,
 Want gy mijn liefste wort van my geert straf
 En sonder u mijn ziel begaff;
 En valt aen my voortaan niet meer soo
 Laet liefde sijn getrou in alle beyd'
 Tot dat de doot het levē van ons scheid'

***Een Minnaer die sucht, ende klaeght
Om dat sijn Lief geen weer-liefd' draeght.***

Stemme: *Il ny'a rien de si tendre.*

C*Vpido* heeft my een schoone
 Maeghet gedruckt in 't hert,
 Weerdigh dat sy de Croone
 Draeght, want sy mijn smert
 En my uyt desen noodt
 Kan helpen,, en stelpen,,
 Mijn pynen,, verdwynen,,
 Haer mondeken roodt,
 En die my het leven,, kan geven,,
 Tegen die bleecke doodt.
 2. Moet ick noch langer dees Vrouwe
 Derven, en sijn ontvremt,
 Och soo sal ick van rouwe
 Sterven, want sy benemt
 Mijn rust, en al mijn vreught,
 Want geene,, soo reene,,
 Kan wese,, als dese,,
 Die mijne jeught
 Kan weer doen groeyen,, en bloeyen,,
 Dat sy haer noch verheught.

3. Metten kloecken *Leander*

Sterff ick sonder by stant:

Als 't vierigh *Salamander*

Leeft myn hert inden brant:

Wie sal ick mijn geval

Klaegen! mijn sinnen,, beginnen,,

Door 't Minnen,, van binnen,,

t' Saemen nu al

In 't spreken te faelen,, en dwaelen,,

Door allen dit gequal.

4. *Cupido* hoe moordaedigh,

Hebt gy mijn hert door-wont!

En laet wel ongenaedigh

Blijcken dat gy terstont

My trecken wilt van haer,

Doen sterven,, bederven,,

In 't tergen,, miswerven,,

En droef gevaer,

Met druck noch beneven,, mijn leven,,

Soo menighe pynen swaer.

5. Orloff dan mijn Princersse

Die ick soo seer bemin,

Wilt wesen mijn troostersse,

Verandert uwen sin,

Reyn-deughdelijcke Maeght;

O schoone,, Persoone,,

Die Kroone,, ten thoone,,

Gy weerdigh draeght

Ach wilt dogh mijn pynen,, verdwynen

Want gy syt die my behaeght

Verholen quaet,, En vindt geen raet;

Verswegen pyn,, Geen medicyn.

***Met reden eenen Minnaer klaeght
Die niet en vanght, en lange jaeght.***

Stemme: l'Avignole.

NU ben ick in grooten druck,
 Want ick mis-luck
 Mijn vreught,, en jeught,,
 O droef-saem stuck!
 Ach Herderin,, laet mijnen sin,,
 Dogh eens volherden in u soete MIN,
 Gy weet,, het bescheed,, het
 Mijn Engelin,
 Seght Herder,, niet verder,,
 En sucht,, noch en ducht,,
 Nemt rust,, nae u lust,,
 Komt vindt uwe vrucht
 Kompt hede,, nu mede,,
 In die schoone lucht,
 2. Ach wilt blijven my getrauw
 Schoon Jonge Vrouw,
 Op u,, als nu,,
 Mijn herte bouw;
 Dogh u gelaet,, schynt dat my haet,,
 Om geene reden dat gy my versmaet,
 't Soet leven,, te geven,,
 Ahti even,, als niet
 Jonck-vrouwe,, mijn Trouwe,
 En rouwe,, aen-siet,
 Gedenckt,, die my krenckt,,
 Die tot MIN u wenckt,
 Die heden,, sijn leden,,
 En sijn Ziel u schenckt.

Mint nV aLtoos,, DIt WensCht ons roos.

*V*Voor Jonghmans, Meyskens *t' saem uyt MIN is lust te trecken*
En die het niet en doen en sijn maer rechte Gecken:
Haer vreught is niet als vreught, daer steckt niet anders in;
Geen schoonheytt isser nut behaudens totte MIN .
',,Al is de Purper ROOS op haeren steel gebleven,
',,Noyt van een MIN -saem Dier in haer schoot geweven,
Noyt van een jeudigh Gast ver-eert aen sijn Vrindin
Helaes! haer schoonen glans vergaet des niet te min;
Men sietse dagh en dagh als naer den regen gaepen,
Sy doet haer Blaeykens op om verschen dauw te raepen,
En werdtse niet gelaeft haer bloeyen moet vergaen
Alleen den Dorren KNOP blijft op het steeltjen staen.
 Daerom.
Een open ROOSE dient gepluckt
Eer dat het met haer quaelijck luckt.

Klinck-dicht.

VEnus gaet haer Soontjen soecken
 Heel verstoort in alle hoecken;
 Venus soeckt 't verloren Kindt
 Doch ick wed' sy 't niet en vindt.
 Want de MIN is haer ontsloopen,
 En strax in mijn hert gekropen:
 Waer besweet, besnot, behuyt
 Hy voor Venus toren schuyt.
 Ach! ick ben soo seer belaeden
 Ach! wie sal my helpen raeden
 Wat ick doen, oft laeten sal
 Dat ick in geen on-gunst val.
 k' Sien wel dat ick van twee quaedē
 Dit, oft dat op my moet laeden;
 k' Sien wel dat van een van twee
 d'Ongenaed' is voor my ree.
 Nochtans soud' ick noode scheyden
 Vyt de gunst van een van beyden;
 Liever waer ick by haer Vrindt
 En van beyde wel bemindt
 Venus kan haer leet soo vreecken
 En haer Soon weet duysent treecken
 Om te quellen die hem laeckt,
 Geen van tween wilt sijn geraeckt
 Blijft de MIN van my verholen
 Soo geraeckt mijn hert in kolen;
 En soo wordt mijn ingewant
 Door sijn vier tot asch verbrant.

Gaen ick oock by Venus snappen,
 En 't verloren. Kindt betrappen,
 Of haer in mijn herte thoon
 Waer gescholen is haer Soon;
 Dobbel sal hy 't my vergelden
 Dat ick dus van hem gaen melden
 Met een nieuw gevonden smert
 Sal hy pynigen mijn hert.
 Nu dan Liefde staeckt u huylen
 k' Laet u in mijn herte schuylen:
 Weest gerust, en onbelaen
 Want ick sal u niet verraen.
 Maeckt alleen ghy Vlamme stichter,
 Dat u Brandt my valt wat lichter,
 Soo sult ghy te beter vry
 In mijn boesem sijn by my.
 En is vrintschap vrintschap waardigh
 Maeckt dan dat mijn Nymph goetaerdigh
 Dese liefd' die in my woont
 Eens met weder-liefde loont.
 Want LiefDe pInlCht MIIn hertle.

***Wie weet hoe 't hert hem lijden,, doet,
Die geirne bleef, en scheidt,, moet.***

Stemme: Troppe Triumphante.

A Dieu mijn Engelinne,
Adieu mijn toe-verlaet,
Moet ick met droeve sinne,
Gaen scheidt desolaet?
Moedt ick u lod'lijck wesen
Derven voor altyt?
Moet ick heden,, sonder reden,,
U sijn quyt?

2. Adieu die my baert smerte,
Adieu noyt meerder grieff,
Adieu dan mijn jongh herte,
Adieu mijn eenigh Lieff,
Adieu al mijn verblijden'
Adieu dan mijnen al;
Ach! wat lijden,, is het schyden,,
By geval.

3. Wilt eerelijck u draegen,
En peyst eens op een ent
Want nu en 't aller daegen
Blijft g'in mijn hert geprent;
Schoon Lief wilt daer op dencken
'tGeen u is bekend;
Laet geschiede,, dat ick vliede,,
Dit torment.

4. Dan sal ick sijn genesen,
 't Is door u gedaen,
 Wilt my gedachtigh wesen,
 Want ick van u moet gaen;
 Adieu mijn velt Goddinne,
 Laet gy my in 't gequyn,
 Gyle Minne,, doet versinne,,
 Wys te sijn.

*Vaert wel ô Oogen 't licht der mijne,
 Dat door u glans het dagh licht dooft.
 Vaert wel ghy die my dus doet quyne.
 Vaert wel, ghy die mijn vryheyt rooft.
 Vaert wel ô voester van mijn vreughden:
 Vaert wel ô brom van mijn geluck,
 Vaert wel ghy die mijn ziel verheughden.
 Och wat is 't scheyden my een druck?
 Vaert wel ô ziele van mijn leven.
 Vaert wel mijn soete vyandin
 Vaert wel ick moet u gaen begeven,
 Gedenckt altyt op onse MIN.*

***De Pylen vande MIN die in mijn boesem steecken
Die sijn met bitt're gal besprenckelt, en bestrecken.***

Stemme: *Hoe wonder sijn u wercken!*

HOe bitter is het Minne
Wat baert sy druck, en pyn!

Alleer dat hert en sinne
Door trouw gebonden sijn:
Wat leet, en groot verdriet
En moet hy lijden niet!

Daer noch sijn Nymph genucht
Schept blijdschap in 't gesucht.

2. Hoe sy hem meer siet lijden,
Hoe hy vernieuwt sijn klacht;
Meer schynt s'haer te verblijden
Hoe sy meer daerme lacht:
Sy haut met hem den spot
Al waer 't den meesten sot,
En thoont hem haer natuer
Vreet, spytigh, straf, en stuer.

3. k En wil u niet ontschaecken
Door soo onsnoode trau;
Gy weet, ick wil u maecken
Mijn langh gewenschste Vrou.
Al thoont gy somwyl haet
Ick weet die haest vergaet,
VVant ick u meer bemin;
Als *Paris* sijn Goddin.

4. Laet mijn hert 't u bewaeren
't Geen vast gebonden leyt
In u gevlochte haeren,
Thoont geen baldadicheyt;
k'Verwacht van uer tot uer,
Al kost het my wel suer,
U soet en lief gelaet,
Waer in mijn vreught bestaet.

5. En wilt niet vreetsaem wesen,
Iont my u lief gemoet,
Dan sal ick sijn genesen
Van 't leet dat gy my doet:
Gunt my u soete mien,
Niet dan als ick verdien,
Geeft my toch dit geluck,
Dat ick waer uyt den druck.

*Och oft ick waer geweest doen ick haer eerst-mael sagh
Van buyten al-soo blindt, gelijk ick ben van binnen;
En dat de MIN op my niet meer had konnen winnen
Als op een Diamant een herder hamer-slagh!
Oft wel dat ick nu kost met een soet Rym-geklagh
Vyt steenen, 't geen my leyt op 't hert en in de sinnen:
Soo soud ick my daer door, oft van haer doen beminnen,
Oft haer by jder een doen haeten naer dien dagh.*

***Een Minnaer over-straet in een-saemheydt by nacht
Ontrent sijn Nymphkens deur stort uyt sijn droeve klacht.***

Stemme: *O schoonste personagie:*

ALs d'nacht haer droeve deecken
 Rontsom verspreyt op alderhande dieren
 Op Velden, Bergh, en beecken,
 En op *Neptuni* ruyschende Revieren,
 En als het al,, hier op dit Dal,,
 Door *Orpheus* is in vreden,
 En als de straelen
 Van *Luna* komen daelen,
 hier beneden,

2. Dan moet ick achter straeten
 Onçingelt met veel droefheyts treurigh dolen,
 En mijn suchtjens uyt laeten,
 Die daeghs in 't hert seer diep liggen verholen
 En storten veur,, u doove deur,,
 Gemenght met lauwe traenen,
 Die als gesanden
 Mijn leven uyt u handen
 Komen maenen.

3. Men hoort nu *Thyas* waeter
 Niet alsmē s'daghs, so springē, eñstroomē
 Men hoort oock geen geschaeter
 Van't pluymgediert in hovē ofte boomē
 De wilde zee,, is nu in vree,,
Aeolus haut sijn winden

In 't hol verborgen,
 Die hy wederom morgen
 Sal ontbinden.

4. Nu alles is in vreden
 Soo word'ick las! rontom aen alle syden lijden
 Van hoop en vrees bestreden;
 De hoop geeft moet, de vrees belooft mij
 Lieff geeft toch raet,, eer mijnen draet,,
Atropos gaet aff-snyden
 Die Godinnen
 Die d'menschen draeden spinnen
 My benyden.

5. Wat klaegh ick voor des deuren;
 Mijn klachten worden niet eens gae geslaegen
 My sal geen troost gebeuren.
 Ick moet het liefdes pack al-eenich draegen
 Het wanckel-baer,, is nu de waer,,
 Waerom de Vrienden stryden,
 Gelegheden,
 Die de genegentheden
 Staen ter zyden,

6. Nu ligh ick heel ontbonden
 Van ancxt, en vrees van droefhyt, en van duchtē
 Niet denckende op mijn wonden
 Niet pysende op mijn we enē, en suchtē
 t' Baldaedigh hert,, denckt op geen smert
 Die mijn ziel komt door-knaegen;
 Want al mijn steenen
 Mijn suchten, en mijn weenen
 U behaegen.

7. Adieu ick moet nu scheyden
 Ick sien *Diana* gaet haer Broeder tegen
Aurora wilt niet beyden,
 Den dauw daelt neer gelijk een dichten regen,

Het Firmament,, is heel gewent,,
Phaebus wryft op sijn oogen,
 Adieu mijn haeven,
 Hebt met u slaef der slaeven
 Dogh med'oogen.

Mijn twyfeligh gemoet vast, om, en om gedreven
En weet niet of het wilt het leven of de doot,
In dien ick leef, soo wordt mijn lijden veel te groot,
In dien ick sterf, helaes! soo moet ick my begeven
Om sonder haer te sijn, om wien ick wensch te leven;
Sterf ick, wat win ick dan? als dat ick selfs verstoot
De hoop die my noch vloedt, en tot een beter noot.
Leef ick, soo kan ick niet als herten leet beleven.
Ach dit's een hert gelach, en een on-myd lijck quaet.
Dat mijn vreet ongeval, en jammerlijcken staet
Door leven, noch door doot, niet kan ten eynde komen,
Ten sy mijn het getraen 't bevrosen kaut gemoet
Van mijn versteende Lief eens wat ont' dooyen doet
En hier toe is my noch de hoop by naer ontnomen.

***Een Vrouwe wordt (soo men 't bevindt:)
Is min te achten als den windt.***

Stemme: *Treuren is my groot verdriet.*

Die de Vrouwkens aert besiet,
't Is al niet,
Al wat hope ons kan beloven;
Vrouwen woorden sijn maer windt
Ick bevindt
Eerst gelieft en haest weer vervlogen.

2. Soo ontrauwich is 't gedacht,
Midts ick acht,
Dat wy 't laci soo bevinden,
Dat het leste dat sy sien,
Het moet geschien,
Is het eerst dat sy beginden.

3. Die op Vrouwen sich betraut
Hem beraut,
Quaelijck is 't wordt op de lippen,
Of het ander staet weer voor
Aende door
Om licht-veerdigh uyt te slippen.

4. Paelinck g'lathyt by de stert
Is hun hert:
Dus soo plagen sy de herten,
Want een Vrouwe licht verkeert;
Want sy sweert
Raepen vreught in ons smerten.

*Een schoone Vrouw, die is een liffelijck loogen,, Een helle voor de ziel, een Hemel
voor de oogen
Eē vaegh vier voor de bors, en oock eē nootlijck quaet' Dat de natuer bemint, en het
verstāt versmaet*

**MIN te draegen is verdriet
 VVanneer men geenen troost en siet.**

Stemme: *Si l'amour est un crime.*

MYn soete Engelinne

Tot wie alleen my wen,
 Met ganscher hert, en sinne,
 En anders geen en ken,
 Die syt mijn ryn Princesse,
 En die mijn ziel gebiet,
 Mijn hoop, en mijn Voeghdesse,
 U Slaeve dogh eens aen-siet.

2. U Ooghskens door 't soet loncken
 Mijn hert hebben door-wont;
 Daer op u Wanghskens proncken
 Twee *Rooskens*, 't hayrken blond,
 Die staen als inden Tempel
 Van mijn verliefte gedacht,
 En ick door het verwempel
 Met eene soo droeve klacht.

3. Al uwe schoone deughden
 Die t' saemen by u sijn;
 Die sijn, 't die m' eerst verheughden
 Nochtans nu baeren pyn,
 Die doen u t'saem getuygen
 Dat met een recht belyt
 Ick onder u moet buygen
 Die mijne klaer Sonne syt.

***Wat helpt de vreught die staedigh sweeft,
Wanneer de MIN geen voedtsel geeft.***

Stemme: Il n'est rien de si beau que vous.

STaeckt u vreethyt schoonste maeght
 Waer door gy uwen dienaer plaeght
 Hoe kont gy sijn soo vreet,
 Dat g'aende MINNE draeght
 Alsulcken leet?
 Hoe kont gy schoon Vrindin
 U Dienaer sien versmooren inde MIN?
 Syt niet soo straff
 Maer thoont my uwen sin
 Oft leght u schoonheit aff.
 2. Want vreet, en schoō sijn van gesicht
 Is die my naer het doot graf licht;
 En want gy blijft soo fel
 Die ben aen u verplicht,
 Sendt naer de Hel;
 In plaets dat gy my jont
 U MIN, gy daegelijcx my meer doorwont
 Maer gy syt blij,
 Soo 't schynt wanneer gy kont
 Hauden den spot met my.

4. Maer schoon gy syt soo vreet, ick moet
 U *MINNEN*, want gy syt te soet,
 En die stantvastigh blijft,
 De vreetheyt van 't ghemoet
 Noch wel verdryft;
 Ick blijf getrouwigh dan
 En MIN, loo langh ick u beminnen kan
 Tot aen het graff
 Ick sweer, k'en sal noyt van
 U Liefde wycken aff.

5. Thoont dan wat blijder u aenschyn
 En wilt versoeten mijne pyn,
 Soo gy niet meer en vlucht,
 Mijn dienste sullen sijn
 Een nieu genucht:
 Want soo den *MINNEN-BRANT*
 Alleenelijck maer blaect van eenē kant
 En heeft geen kracht
 Dat hy hautd eeuwigh stant,
 Maer wordt ter aerd' gebracht.

*In dien u Lieff niet is van MINNELYCKE zeden,
 En soo sy u int 't eerst niet paeyt met soete reden,
 Verdraeght slechts en vol-hert, sy sal't hier naer wel doen
 Ja sal beweegh-saem sijn eer dat ghy 't soud' vermoen.*

***Wat baet den Toom aen 't Perdt, oft Roer aen eenigh Schip
Als die het stieren moet, laet dryven op een klip.***

Stemme: *Gelijck als de witte Swaene.*

PEysen, treuren, en duchten,
Doen my nu groot over-last;
Och Lief; mijn ellendigh suchten
Maeckt my 't hert aen u soo vast,
Noyt en bleef soo vreedde smerte
Ongeblust,
Dies is mijn wee moedigh herte
Ongerust.

2. In 't gemoet ben ick verslegen,
Dervende u soet aen-schyn,
Woestynen, en vremde wegen
Moeten myn rust-plaets sijns
Laetende mijn deel, mijn erve
Seer verdult,
Waer van gy, tot dat ick sterve,
Draeght de schult.

3. Helaes! wilt toch over-pynsen
Ons Liefde sonder bedroch,
Wilt niet langer vynsen
'tRoer hebt gy in handen noch,
Stiert myn Schip weder te Lande,
Want gy siet.
Dat ick levendigh verbrande
In 't verdriet.

4. t'Is in hert een groote wonde
 Synde soo in 't net gebrocht;
 Dat ick nu soo wordt verslonde
 Daer ick niet dan eer en socht,
 Gy veracht met staute sinnen
 Die sulck doet,
 Maer een ander sal u Minnen
 Meest om 't goet.

5. Wilt gy my dan niet verhooren,
 Baert my in 't vermaenen,, wee?
 Soo moet ick om u versmooren
 In droeve traene,, Zee:
 Veel verdriet moet ick be-erven
 Inde vlucht
 't Hert geeft my daeghs duysent werven
 Sucht op sucht.

6. Schoon *Princersse*; adieu schryff,, ick
 Dit s voor 't leste mijn adieu;
 Nochtans uwen *Prince* blijff,, ick,
 Al verkiest gy nu een nieu:
 Mijn Benyders wensch ick vrede
 In 't vermaen
 Oorloff Lief, want 't is hier mede
 Al gedaen.

*Den Seyl-steen die altyt meest naer den Noorden staet,
 Is d'eygenthyt in hem, die nimmer en vergaet,
 Hier mee de Schippers naer den Noordt Poel recht'lyck vaeren
 Die anders kunnen niet hun Schip en Seyl bewaeren
 Dat ick dan naer myn Lief als naer de Naeld moet leven,
 Is d'eygenheyt die m'is van s'Hemels wet gegeven,*

Geen druck het Hert noch leet vermelt, Als wordt de Liefd' met Liefd' vergelt.

Stemme: *Je languis malgre moy.*

JONGHMAN.

VVEI hoe bedroefde Vrou!
Mijn liefste Lief verheven
Waer toe soo grooten rau!
In 't bloyen van u leven,
Wat leet is u geschiet!
Dat soo u Ooghskens leken,
Wie baert u dit verdriet!
Dat gy kont schier gespreken.

DOCHTER.

Jonghman, vraeght gy noch dat
Wat leet dat my komt quellen!
Gy vraeght naer 't kondigh pat
Als doen veel loos gesellen:
g'Hebt achter rugh geseyt
Dat gy my wilt verlaeten
En spotten mette Meyt;
Syn dat u waere praeten?

JONGHMAN.

Jonck-vrou dat's klapperny,
Mijn hert, het is geloogen,
Mijn Lief, ghelooft dogh my,
En wilt u traientjens droogen,
Ick spreeck met trauw, en eer;
t' Is dat sy ons benyden,
Gelooft hun nimmermeer,
Stelt allen druck ter zyden.

DOCHTER.

Jonghman u woorden soet
 Ontraeden my het sorgen;
 Doch, of u hert is goet,
 Dat is voor my verborgen:
 Geeft my een teecken van
 U M I N , tot my bewoogen,
 Ick ben te vreden dan,
 Ick sal het u gedoogen.

JONGHMAN.

Op dat gy schoone Vrou
 Niet meer en hoeft te vrefen,
 Soo sult gy van mijn Trau
 Terstont versekert wesen;
 Myn Engel syt gherust
 k' Wil daer mijn handt op geven,
 Op Trauw dan eens gekust
 En wilt blij-moedigh leven.

DOCHTER.

Jonghman nu is mijn hert
 Van allen druck ontslaegen,
 Ick ben bevryt van smert:
 Adieu bedroefde daegen.
 Al wat my is geschiet
 Dat sal ick nu vergeten,
 k'En acht de nyders niet
 Komt Liefsten wat geseten.

*Quaem naer 't lijden,, Geen verblijden,
 Soo waer lijden groot verdriet
 Maer naer 't lijden,, Kompt 't verblijden,
 k' Acht daerom het lijden niet.*

***Wanneer de Bruyt, is in het schuyt,
Syn eeden, en beloften uyt.***

Stemme: Le bon vin est tous jour che moy.

HElaes! ick leef in groot verdriet,
Want *Coridon* en acht my niet
Menigh traen om hem vergiet;
Dat komt door al de klappers quaet
Die maecken hem soo obstinaet,
Dat hy my vliet, door boosen raet.

2. Hy schynt van my nu ongewent,
En vynst, oft hy my niet en kent,
Dat baert my een groot torment;
Ick hoop, *Godt* sal het doen vergaen
Van 't leet dat hy my heeft gedaen,
Dat hy my nu in druck laet staen.

3. O Heer wat sal ick nu gaen doen!
Helaes, was dat den blijden soen
En die Trauw, naer u vermoen,
Sy is voor-waer nu heel verkroemt,
Siet dat g'u niet te veel beroemt
Eer dat gy u ziel verdoemt.

4. Nu ben ick van mijn eer ontbloot
O wee! ick sterf die droeve doot
Door u ontrau al te groot
Adieu voor my ô! blijden dagh
O wee! dat ick nu seggen magh
Dat hy my oyt immer sagh.

***Mijn gemoet dat wordt onstelt
Als ick Beoogh Lucinas Belt.***

Stemme: *Lest in een groene weyde.*

Lucina mijn Beminde,

Ick heb om u te vinde

Ghesocht soo langen tydt

Met grooten anxt, en bitterheydt:

Daerom ô! Liefste soet,

Aen-merckt mijn droef gemoet.

Dat gy my genaede doet.

2. Als ick u magh aen-schauwen

De fleur van alle Vrouwen,

Dan is mijn hert gesont

Ende bevrydt door MINNEN vont;

Als my weer-liefde wert

Geneest gy my van smert,

Die k' draegen moet in mijn hert.

3. Mijn sinnen en gedachten

Naer troost gestaedigh wachten

Van u, ô! schoone Vrouwe,

Op wie alleen mijn herte bauwe:

O! deughdelijcke Maeght,

Gy syt die my behaeght,

Als gy maer weer-liefde draeght,

4. U Ooghkens die klaer loncken

Seer lieffelijck ontfoncken,

Veel bruynder als een git,

En uwe Tandekens als sneeu wit,
 U Leden principael,
 U Lipkens als Corael
 Die çieren het altemael.
 5. U Borstjens rondt besnede
 U Handekens oock mede
 Die sijn soo wit, en schoon,
 Jae dat sy spannen alleen de kroon:
 Geen schoonder is my bekend
 Als gy ô! Peirel jent,
 Die staet in mijn hert geprent.

***Daer den schat is, is het hert,
 En de handt is by de smert,
 En de Oogh die swiert alteyt
 Daer een jeughdigh herte leyt.***

Stemme: Philis mijn tweede Ziel.

VRou-voester van mijn jeught,
 Meesters van mijnen sin,
 Mijn troost, mijn vreught,
 Mijn hoop, en mijn Goddin,
 Mijn licht, mijn heyl, mijn soete Engelin
 Springh-ader van mijn eerbaer lust,
 Schat-kiste van mijn aengenaeme rust;
 Siet hoe ick leef in druck, en groot gequyn
 Wilt uwen Dienaer wat getroostigh syn

2. O oorsaeck van mijn MIN!

Erbermt my, die u klaeght;
 k Hoop niet dat g'in.
 Mijn lijden scheidt behaeght:
 Siet *Nymph* mijn Liefde die ick tot u draeght
 Soo groot is, dat noyt *Minnaer* heeft
 Oytsoo eē vreught gesiē, noch dach beleeft
 Die syn *Goddin* met rechte trau bemint
 Dan als ick, soo gy inder daet bevint.

4. Noyt was *Jupyn* soo seer

Verhitt, in snoepery;
 Of k'ben veel meer
 Verhitt' in eerbaer vry:
 Noyt *Jason* heeft geblaecht in 't *Minne*, by
 Syn *Dilida*, noch minder nu,
 En was als ick, mijn Engelin tot u,
 Thoont dan voor *Min* opprechte *Minne* weer
 Dat is het al dat ick van u begeer.

*Mijn Lief mijn vlammigh hert door wiens groote kracht
 Het heel in 't blaecken staet die 't my heeft aen-gebracht,
 Ey seght hoe langh sult ghy het een-saem bed' beslaepen?
 Denckt waer toe dat ghy syt en tot wat eynd' geschaepen:
 't Is waer, men pryst den Boom wiens bloeytsel 't oogh verblijft
 Maer meer noch pryst men d'ien, die vrucht draeght t'sonder tyt.*

***Des Minnaer vreught is kleijn maer groot zijn sijn verdrieten
Hy moet veel moeyten doen eer hy komt aen 't genieten.***

Stemme: t' Is goet Capucien te sijn.

MYn gemoet is vol van druck,
 Als ick maer eens over-pyse,
 Dat ick nu soo menigh ryse,
 Quaelijck heb gehad 't geluck
 Van mijn Lieff eens aen te spreken,
 Daer mijn hert altyt naer tracht,
 Want gy blijft in Huys versteken
 't Schynt dat gy my nu veracht

2. Daer gy siet, dat ick voor u
 Jae mijn Bloet ten best sau geven,
 Gerne sterven en oock leven,
 Om altydt te sijn by u:
 Jont my dan voor al mijn leyden
 Dat ick eens verblijdt magh syn
 En in 't scheyden van ons beyden
 Eens verlost uyt dese pyn.

3. Want gy door u soet aen-schyn!
 En u vriendelijck soet wesen
 Kont mijn treurigh hert genesen,
 En af-nemen mijne: pyn
 Wilt dan Liefste aen my geven
 Uwe Trauw met rechten sin,
 Op dat ick met u magh leven
 In getrauwe vaste MIN.

4. Als ick uwen rooden Mont,
 En u Borstjens maer aenschauwe,
 Denck ick dat g'ooock eens mijn rauwe
 Konst gevoelen, dat den gront
 Van mijn hert, d'u souw bewegen,
 Als gy saeght my droef gequyn,
 k'Mijn gy wesen soud' genegen
 Om getroostigh my te sijn.

5. Dat ick lijde groote smert,
 Is om u mijn Engelinne
 En mijn herteken van binne
 Altydt meer gepynicht wert;
 Al en ben ick u niet weerdigh,
 Om u groote deught-saemheyd,
 Nochtans blijft myn MIN vol-heerdigh
 Die van u noyt aff en scheyt.

6. Orlof mijn Lieff dan voor 't lest,
 Siet van over vele jaeren
 Om met u mijn Lieff te paeren,
 Heb altydt gedaen mijn best:
 Hoe kont gy noch langer streven
 En volhooren myn geklagh
 Laet m' u hert en ziel beleven
 Liefste jont my d'ien dagh.

*Soo is 't dat langen tydt een Minnaer heeft verdraegen
 De baeren vande MIN en haere bitt're vlaegen,
 En dat hy allen druck, tempeesten en gequel ' Ja dat sijn leven is geweest gelijk
 een Hel;
 Is 't dat hem geenen troost, oft bystandt wordt gegeven
 Maer dat hy wordt veracht, beschimpt, verteert sijn leven
 Soo is het leste eynd' voor hem den droeven noot' VVaer-me-de dat hy erst, en vint
 de bleecke doot.*

***Al waer eens inde Vrouw gesette Liefde staet
Men selden siet dat oyt die licht uyt haer vergaet.***

Stemme: *Vsur mieux ô beautē fiere.*

EEn goy Vrou dat is een crooningh
En een glori voor den Man,
Een çiraet in haere wooningh
Die haer best doet, waer sy kan,
Een schoon Peirel inde wegen,
En heel vreughdigh om te sien,
Die maeckt haeren Man genegen,
Om sijn Vrouwe lust te bien.

2. s' Is gelijk den Gulden regen
Over heel haer Huys-gesin,
Daer den Goddelijcken zegen
Mede werckt tot haer gewin:
Als-men haer wilt over-tieren,
Eer het eerst-mael komt op straet,
Soo antwoordt sy met manieren,
Inde rechte-middel-maet.

3. Met haer soete wyse reden,
En haer vrindelijck accoort
Stelt sy haeren Man te vreden,
Als hy is op haer gestoort;
Met haer Minnelijck aen-spreken,
Soet gelaet, aen jder een
Kan sy twist, en toren breken,
En al-soo met vrindt-schap scheen.

4. Onderdaenigh, en goethertigh,
 Is een goy Vrou haeren Heer
 Die bedeckt, al is 't haer smertigh
 Haer Mans faute, en on-eer.
 En het woordt van hem bewaeren
 Heus, in haere tael correckt,
 En noyt in sijn reden vaeren
 Als wanneer hy wat vertreckt.

5. In haer Mans verdriet, en lijden
 Troost sy hem met blijd'saemheyd,
 Die den druck keert in 't verblijden
 En verlicht swaer-moedigheyd.
 Heel sacht-moedigh van nature,
 Vlijtigh, en daer by beleeft;
 Even blij in 't suet en 't sure
 't Gene dat den Heere geeft.

6. Als sy 't saemen sijn uyt eten,
 Haut haer nuchter ende stil;
 Oft den Man hem mocht vergeten
 Door den dranck, oft geckx geschil,
 Met de schroven aen te setten
 Somwyl wat te onbedacht,
 Dan sal sy de faut beletten
 Is het immers in haer macht.

7. *Prince* wilt my helpen prysen
 Een goy Vrouwe vol verstant,
 Weerd't haer liefde te bewysen
 'tIs een Goddelijcken pant;
 En om vreught uyt deught te raepen
 Die den stier-bol somwyl klieft,
 Sy sal in mijn Ermkens slaepen
 Als het Vrauwken maer belieft.

aLs Die VroV MInt, en reCht Verstaet
 heeL LVttel VInDtMen eenIgh qVaet.

***VWie isser schoonder van gelaet!
Dan een die in mijn herte staet.***

Stemme: Troppe Triumphante.

Llefste van mijn herte
 Voor wie dat ick lij
 Menigh druck, en smerte,
 Terwylen dat ick vry;
 Laet my sonder sneven
 Genieten u aen-schyn
 'tGeen my geven,, kan het leven,,
 Sonder pyn.

2. Wilt my dan verheffen
 Die mijn ziel besiet:
 Mocht ick eens betreffen
 Dat soet gewenste wit,
 Soo soud' ick dan met reden
 Scheppen groote vreught
 En besteden,, u mijn leden,,
 En mijn jeught,

3. *Cupido* lost de banden
 Daer gy my in-haut,
 Want door u ick brande;
 Hoe wordt mijn ziel benaut!
 Off haudt u Godt der Minnen
 Dat ick door dit woort
 Haer sinnen,, kan verwinnen,,
 Die my moort.

4. Wel al mijn genuchten
 Mijn hoop, en mijnen al,
 Voor wien dat ick suchte
 In dit traenen dal:
 Laet dan mijn ziel verwerven
 Dat sy u geniet,

Wiens derven,, my doet sterven
Met verdriet.

5. Al is 't dat ick moet sterven,
En weent niet schoone Maeght;
Maer laet mijn Graff verwerven,
Dat het dees Dichte draeght:
Dat gy mij vonnist heden
Door het MINNE sweert
Moest mijn leden,, syn door-snedes,,
t' Geen g' aenveert.

*Die sijn sinnen,, Stelt tot MINNEN
Mòet verstaen,
Dat het haecken,, Vande saecken'
Die hem raecken,, Door 't genaecken'
Niet al-even-wel en gaen.*

***Al valt den Eycken Boom just niet in eenen slach 'Men siet dat hy
in 't leest noch wel te boogen plach***

Stemme: Cesse bell' object de charmer.

SEght my mijn schoonste Vrindin
Die fel syt als een Tygrin,
Waerom valt gy my so vreet?
Wanneer dèe ick u oyt leet!
Dat gy soo suer,, my staeghs blijft stuer
En my soo hert, als eenen Muer
Ja soo straff,, valt my aff,,
Die voor desen,, placht te wesen,,
Allen u vreught, die sendt gy nu naer't graf.

2. En my niet en kan bevroen,
 Wat dat ick aen u misdoen,
 Oft wat dat gy aen my siet,
 Dat gy nu soo van my vliet:
 Ben ick te lanck,, oft ben ick te blanck,
 Oft faud'daer iet lettē aen mijnen ganck
 Oft te lam,, leegh van stam,,
 Oft mijn leden,, Boers van zeden,,
 Seght my waerom dat gy syt soo gram.

3. Oft kan ick met mijnen Mont,
 Niet spreken naer uwen gront?
 Wie isser die hier nu leeft,
 Die daer geen gebreken heeft?
 Heb ick geen lant,, of heb ick heen sant
 Even ick bid' u doet onderstant
 Aende MIN,, en den sin,,
 V Vilt verkeeren,, pracht, noch eere,
 En kan niet veel streckē tot zielē gewin.

***Eenen Minnaer die beklaeght
 Dat sijn Lieff geen weer-min draeght.***

Stemme: Van Alemande havere.

SAl ick nu niet klaegen,
 Mijn swaer ongeluck,
 Hoe kan 't hert verdraegen
 Soo een vreetsaem stuck.
 Als my nu wert aen-gedaen,
 Die wel geminde
 Liefste *Lerinde*
 Die in 't hert mocht staen,
 Helaes is my aff-gegaen.

2. Van mijn Kindtsche daegen
 Heeft sy my verheught:
 In mijn sins behaegen
 Stont geen liever jeught,
 Die my mocht verblijden gans
 Lijff, goet, en leven,
 Was haer gegeven;
 Maer sy gaet nochtans
 Met een ander aenden dans

3. *Cupido Godt* der Minnen

Gy syt daer van de schult,
 Wat dat soet beginnen
 Is met leet vervult,
 Haer wesen heeft my verdooft;
 Voor vaste trouwe,
 Geeft sy my rauwe
 Als mijn over-hoofd
 k'En hadts nimmer-meer gelooft.

*Zaer Hemel staet my by wat lijden doet my 't vryden
 Ist niet een wonder saeck soo droeff van haer te schyden
 Noot had ick dit gepeyst geen weer MIN my te draeghen
 Nu magh mijn droeve ziel wel suchten ende klaeghen
 Ey had ick noot gepeyst op sulcken die mijn herte*
 In treVren LeVen Doet, nV proeff ICK groote sMerte.

*Maer Hemel staet my by wat lijden doet my 't vryden
 Ist niet een wonder saeck soo droeff van haer te schyden
 Noot had ick dit gepeyst geen weer MIN my te draeghen
 Nu magh mijn droeve ziel wel suchten ende klaeghen
 Ey had ick noot gepeyst op sulcken die mijn herte*
 In treVren LeVen Doet, nV proeff ICK groote sMerte.

EYNDE VANDE
 MINNE-LIEDEKENS.

Het tweede deel *bestaende in* herders sanghen

*GHy Nymphkens van het waut die door u lief lijck singen,
Het tam, en wilt gediert, tot blydschap kont bedwingen:
Leent hier u soete stem; hier hebt ghy over-vloet
Van alles wat het hert tot vreught verwecken doet.*

*Hier hebt ghy hoe Clarind' haer Minnaer heeft verstoten,
En hoe in tegen-deel, Philander heeft genoten
De gunste van sijn Lief: oock hoe dat Amarint
Haer selv' beklaghde, om dat sy niet wirdt bemint
Van Cloris, die sijn oogh op Philis had' gesmeten.
Hier hebt ghy tydt-verdryff, wanneer ghy zijt geseten
Onder het jeudigh groen, met uwen Floriaen,
Dewyle dat u Vee hun voetsel soecken gaen.
Singht dan met soet vermaeck, wilt noyt een deuntje wyg'ren
Maer laet u lieve stem tot aenden Hemel styg'ren.
Want die sijn selv' verheught somwylen met een Liedt,
Voeldt selden het gemoet bevochten met verdriet.*

***Wat is den droom, en sijn bediet;
Een eydelheyt en anders niet.***

Herders sanghen.

Stemme: *Contesse vous beaux yeux.*

ALs had' den droeven nacht
 Den slaep my voorts gebracht,
 En naer den lust,
 My voeghde tot de rust:
 My docht ick waer in *Argos* vremde kust
 En droomde dat mijn *Roose-Mont*
 Quam daer voor mijn gesicht die my terstont
 Haer hert, haer soet gelaet quá selver biē
 Daer sy te voren scheē soo wech te vlien
 2. Haer siende voor my staen,
 En vrindelijck sagh aen
 Mijn wesen toe,
 Van vreetheyt scheen sy moe;
 Haer oogskens lonckten ick en weet niet hoe:
 Noyt sach ick aen-genaemer tydt,
 Die my het herte maeckte seer verblijdt,
 En die terstont door haere soete MIN
 Heeft my gestolen gans het hert, en sin.

2. Ach! wat een lief onthael:
 Sprack sy met soete tael,
 Geeft *Tyger* my
 U Handt ick coom u by,
 En rusten sal ick aen u rechte sy,
 Voor al u langh geleden pyn,
 Sal ick naer't suer in 't soet u trooster syn
 komt *Herder*, kōt ick help u uyt verdriet;
 was ick te voor wat stuer, en acht het niet

4. Ick meende dat ick sou
 Haer voeden tot mijn Vrou,
 Door vreught genaect
 Die doch ick had'gesmaect,
 Van blijschap wird'ick uyt dē slaep ontwaect:
 Doen was mijn droomen eydel, siet
 Want laes! mijn *Herderin* en vont ick niet
 Dat baerde my veel meerder droef gevaer
 Als ick nu sagh dat ick bedrogen waer.

5. O Droom! bedriegh'lijck spoock,
 Verdwynsel als den roock,
 Die m'had verheught,
 En braght my inde vreught,
 Baert my als nu veel meerder ongeneught
 Dat ick nu mijn Beminde mis,
 En dat sy soo met u verdwenen is:
 wegh droomē! wegh gy syt my nu bekend
 Want gy my brenght in veel meer groot. torment

*Al schynt het Droomen vreught,
 Het is maer eydel spel.
 De daet veel meer verheught,
 Dat weter menigh wel.*

**Coridon pryst syn Lieff in schoonheyt uyt-gesondert
Om dat hy selver is in haer gestelt verwondert.**

Stemme: *Vergeefs is alle u beklach.*

ACh *Philis* mijn weerdichste goet
 Die *Coridon* leven hier doet,
 In 't suchten,, en duchten,,
 Gy voet;
 Die nochtans staet in mijn gemoet:
 Die 't hert,, vol smert,,
 My geeft,
 Waer-in gy noch gerustelijck leeft;
Herderinne,, wilt Minne,,
 Die liefde u biet,
 Off ick anders blijf in 't verdriet.
 2. Maer *Nymphe* waerom doch so vreet!
 Om reden, gy selver en weet,
 Behaegen,, in 't klaegen,,
 In 't leet
 Schept, die gy maer genuchten en heet,
 Die geen,, beweene,,
 En acht,
 Noch door mijn smeecken en wort gy versacht:
 Wilt laeten,, u haeten,,
 Baldaedigh gemoet
 Want u wesen is my soet.

3. Komt *Phylis*, wilt nemen den tert,
 Komt vry en door-vlimt nu myn hert,
 Vol klaegen,, vol plaegen,,
 En smert,
 't Geen dat van u mishandelt soo wert:
 Geen rust,, noch lust,,
 Voor my
 Kander meer wesen, noch hope; ten sy
 g' U sinne,, tot Minne,,
 Woudt keeren, soo waer
 Ick weer uyt den druck, en gevaer.

4. Mijn *Phylis*, tot waerheyt ick sweer
 By 't hooghsten het geen dat ick eer
 Tot *Flora* 'noch *Laura*
 My keer:
 Dan dat ick u maer alleen begeer;
 U leet,, gy weet,,
 Is 't mijn
 En mijnen wensch u Slaeve te sijn
 U derven,, is sterven,,
 Voor my als een straff
 Die gy levende sendt naer 't Graff.

*Daer quam een Jaeger eens twee Haesen naer te sporen,
 Niet eenen hy en vonck, maer heeftse beyd' verloren:
 Hy stont verdelmt ensagh, geen hoop en vondt hy meer
 Dat hy die vangen soud', gelijk hy dat weel eer
 Had vast'lijck ingebeeldt, te wesen sijn vermogen,
 De kans die is gedraeyt en vondt hem doen bedrogen.
 Dogh die naer eenen Jaeght die kan tot sijn gewin,, Hier doen een goede jaght en
 vinden voordeel in*

***En acht noyt 't eenigh vlegers Tongh?
Die u met valsheyd komt beproeven:
Hoe soet sy smeeckt, hoe schoon sy songh
s'En soeckt u jeught maer te bedroeven.***

Stemme: Wel Lyntjen Lieff vind'ick u hier.

WAnneer den Gulden daegeraet
 In't Oostē smorgens vroegh opstaet
 VVat kan ons meer behaege!
 Dan in het kricken vanden daege.
 2. Den gulden glans des Hemels Son
 De Straelen van het klaere bron,
 Door 't woelen vande blaeden
 Doet mijnen wellust heel versaeden.
 3. Dē dauw, die gras, en Bloemē dect
 VVeer opwaerts na den Hemel treckt,
 Als komt de Sonne rysen
 Ende haer klaerheyd ons bewysen.
 4. Sien ick den Elsen Bosch dan aen,
 Of sau ick naer het Beecxken gaen!
 Doen sagh ick door 't verdwynen
 Dat mijn schaduw van achter schynen.
 5. Dat Boosken drilt oock van geluyt
 En *Coridon* speelt op sijn Fluyt,
 Gingh nieuwe deuntjens blaesen
 En liet sijn Schaepkens t'saemen graesen
 6. Gevogelt, en het Pluym-gediert,
 Met soet verheugen tireliert,
 En singht met soet vermaecken
 Dat schynt den heelen Bosch te raecken

7. Het wilt gediert oock raesen gaet
 Daer 't BEECKENS root in't waeter staet,
 Die TELGHSKENS vande Linde,
 Door het soet schommelē vanden winde

8. Ick sagh van verr' mijn Herderin;
 Mijn Schaepen joegh ten boschwaert in
 En lietse overscheyden,
 En met malkanderen doen weyden.

9. Ick sey myn Lieff, mijn Engelin,
 VVaeren wy beyden eens van sin:
 Dat onse Schaepkens quaemen
 En haer vereenighden te saemen.

10. Soo vlocht ick eenen *Roosen-Hoet*,
 Van Lauwerier en Bloemkens soet,
 Die gy na u behaeghen
 Soud' tot een glori mogen draegen.

*'t Bosch dat geeft verschyde vruchten,
 'tSomtyts vreught, en ongenuchten,
 Dus ô Flora! weerde Maeght,
 Siet: wie dat u MINNE draeght.*

***Al de wellust datmen vindt,
Is in 't sien van 't geen men mindt.***

Stemme: *Jeno mijn schoone.*

Llefst' *Amarante*,

Die ick op de werelt weet,
Die mijn herte 't alle kante
Door u Vlamme straeltjens heet
Tot het binnenste door-schiet,
Sonder dat ick lust geniet
Door u vluchten,, my doet suchten,,
Wee! dat ick u soo verliet.

2. Moet ick soo scheyen
Van u soete *Engelin*?
En waerom doch moet mijn vleyen
Seght mijn schoone *Herderin*,
Aen dees stomme *Beeck* geschien?
Sonder u mijn *Lief* te sien,
Daer het schynsel,, en 't verdwynsel,,
Vande *Maen* oock komt te vlien.

3. Thoont u beraedigh,
Dat my uwe *Liefde* wert,
Wilt niet blijven soo baldaedigh,
Noch aff-gunstigh, want mijn hert
Offer op, *Lichaem*, en *sin*.
Tot een teecken dat ick *Min*,
Soo ick meene,, anders geene,,
Dan als u mijn *Herderin*.

4. Komt tuyght gy Boomkens,
 En gy Beeck, oft wester-bron,
 Die in 't eerst u kloere stroomkens
 Uyt het duyn in 't Boschken von;
 Daerom Eyck, en Else blaen,
 Hoort hier mijne woorden aen:
 Die my haeten,, wilt, en laeten,,
 Doet haer weer tot MIN verstaen.

5. Staect al mijn quelen
 Als ick by haer wesen magh
 Hoe sal ick met haer dan spelen!
 Hemel gunt my dien dagh,
 Als ick Mondt, en Lipkens al
 Met een vreught genaecken sal
 Op geen duchten,, noch op suchten,,
 Dencken wil oft droeve qual.

6. Die Vogels singen
 Dunckt my: toomt u lust, en vreught,
 Wilt u soet gedacht bedwingen!
 Want die hem te vroegh verheught,
 Alleer dit den tydt gebiet
 Kryght voor vreughden vaeck verdriet;
 k' Sal dan stille,, eer den wille,,
 Tot verloren lust geschiet.

*Leert draegen,, Sonder klaegen,,
 Soo wie ghy syt,
 Wanneer m' n jaeght,, En ghy verdraeght,,
 Verwint den stryt.*

***Tis een lust datmen mindt;
Als men zijn vernoegingh vindt.***

Stemme: *Philis mijn tweede ziel.*

Herderin waer wilt gy heen,
Dat gy van hier gaet treen?
Ach hoort my aen,
En wilt wat blijven staen,
U Schaepkens (dunckt my) komen daer gegaen
Ten sijn voorwaer mijn Schaepkens niet
Die gy daer vande Heyden komen siet;
Want sy noch wel een ure sijn van hier,
Eermen sou konnen hooren hun getier.

2. Moght ick hun *Herder* sijn
En gy *Herd'rin* van mijn,
Dan waer mijn hert
Gerust, en uyt de smert,
Ach, *Herderin*, laet toe dat ick het wert.
Och *Herder* 't ghen dat gy daer seght,
En weet ick niet, oft gy het mynt oprecht
En oft gy niet met my en haut den geck
Onder de Vryers valt nu groot gebreck.

3. *Herd'rin* niemant als gy
Ist die behaeght aen my:
Wel gaet dan voort,
O *Herder*, soo een woort
En had ick noyt te voor uyt u gehoord.
U Schaepkens die behaegen mijn,
Die noyt en sullen ongescheyden syn.
O *Herderin!* nu weet ick uwen sin.
Dryft uwe Schaepkens vry tē boschwart in

**Coridon die pryst sijn Lieff
Die hy wensch tot sijn gerieff.**

Stemme: Ick min mijn Herder

HERDER.

Schoon Herderinne,
Ick die u Minne,
Waer van de Boomen,
En de water stroomen
Getuygen sullen sijn:
Ick draegh u liefde, draeghtse weer tot mijn.

HERDERIN.

2. Ick hoor u spreekken;
Maer k'sien geen teecken,
Noch Boomkens buygen,
Noch geen stroomkens tuygen
Dat gy my liefde biet
Ach *Herder!* dese Boomkens spreken niet

HERDER.

3. Soo sal ick thoone,
Mijn over-schoone,
Mijn hert, en sinne,
Dïes ick u beminne,
En liefde draegen moet
Dïes mijne liefde met de uwe voedt.

HERDERIN.

4. Het sijn maer woorden
 Die k' van u hoorden,
 Daer op te bouwen
 Is een misvertrauwen,
 De Tongh is ver' van 't hert;
 Wie licht gelooft, wel licht bedrogen wert.

HERDER.

5. Ach Honingh Beeckje
 Mijn *Nymph* wat spreekje?
 Dat ick sau liegen?
 En u bedriegen?
 Vertrauwt dat niet op mijn,
 Hoe sau dat konnen in u *Herder* sijn?

HERDERIN.

6. Mooght gy dat vraegen?
 't Beurt allen daegen,
 Met Vrysters gecken,
 En haer eer bevlecken,
 Is hedensdaeghs gemeen:
 Schoon hondert vryers, ick geloofer geen.

HERDER.

7. Ick wil sweeren,
 Dat ick ter eeren
 U soeck, en Trauwe
 Voor mijn echte Vrouwe,
 Door ongevynsde MIN;
 Gunt my weer-liefde schoone *Herderin*.

HERDERIN.

8. Draeght gy my MINNE?
 Mijn hert en sinne
 Sal sulcx geschieden
 Kan ick niet verbieden
 Tydt sal getuygen sijn,
 Wat uwe liefde vermogen sal aen mijn.

***Het is een killigh hert, en sonder goeden raet,
Dat om den eersten, Neen, een lieve vryster laet.***

Stemme: *Sulamite keert weder.*

ACh! Beminde u vluchten

Helaes! sijn my in plaets van blij genuchtē

Niet dan gequel, en droevigh suchten,

Hoe kan eē lijf, begaeft met goede zeden

Haer *Herders* klacht vertreden,

Wiens Liefd' te voren

Is overlangh geboren.

Mijn beminde, mijn beminde, mijn beminde uytverkoren.

2. Ach wanneer ick gedencke,

Helaes! hoe menich rys, het loddich wēcken

En *Minne-Liedekens* schencken

Mijn *Herders* hert in plaets van 'tvoorgenieten

Een traenen-stroom moet vlieten,

Ach! oft gy mede

Ten Hauwelijck waert in getrede

Herderinne, Herderinne, herderin: k'was te vrede

3. Maer *Sylvia* mijn schoone,

Nu mijn oogē noch siē u vry ten toone:

Ja verçiert met Maeghdens Kroone,

Hoe sou mijn ziel niet op een nieu verblijden

Om u wedrom te vryden

Met vastigh bouwen;

Dat gy eens sult ophauwē

Herderinne, herderinne, herderinne eē voornemē niet te trauwē

4. Ach mijn soet hert, mijn leven,

Laet in u sachte borst niet sijn gescreven

U ten Hauwelijck uyt te geven
 Laet mijn gesicht,
 Mijn *Herders* Boertse klachten
 U *Sylvia* versachten;
 En 't weyden van mijn Veede,
 k' Sal *d'Herders* kleede,
Ist u wille, ist u wille, ist u wille laeten mede.

5. Ach! mijn waerde Beminde
 Och! laet u vernuft, en kloeck gesinde,
 Mijn Liefde plaetse vinde,
 Soo sal mijn ziel sich wel geluckigh reek'en
 En Godt lof uyt-spreken,
 Laet u verstande
 Mijn liefdes Offerhande

O beminde!ô beminde!ô beminde 'tsaemē panden.
Mijn Lief in dien ghy hebt mijn hert,
Versoect ghy noch een meerder teecken?
VVaer is door 't minder iet gebleecken?
Daer meerder niet betrouwt en wert.

**Tyter gaff sijn Lieff een soen,
Doen hy haer vondt in het groen.**

Stemme: *Roosemont die lagh gedoken.*

ONder eene groene Linde,
Soo ick met mijn Honden liep,
Vondt ick onlancx dat *Clorinde*
Mijn Beminde lagh en sliep
Dus ick uyt verliefde lust,
Heb een wynich neer gerust.

2. k'Sagh dat haer sneeuw witte handē
Laegen op haer borst gekruyst,
En haer Ooghskens sonder branden
Waeren inden slaep verhuyst:
't Hertjen door vermoetheyt joegh'
En haer kraeghsken op-waerts sloegh.

3. Haere poesel roode wangen.
Gingen sachtjens op, en neer,
Die eens (docht ick) derfde langen
Eenen kus: neen peysd' ick weer,
Ick en wil om eenen soen
Mijn gemoet geen hinder doen.

4. Uyt haer roode *Roose-Lippen*
Blis sy eenen *Roosen-dauw*:
Die eens (docht ick) derfde stippen
Dese Lippen; och! hoe saww
In het stelen van die vreught,
Wesen sijne ziel verheught!

5. d'Oorsaeck van dees soete pynen
 Maeckten *Tyter* eenen dieff
 Want ick docht, 'tsauw drollich schynen
 Dat ick niet en namp 't gerieff:
 Daer ick met gedulde klacht
 Menigh jaer heb na gewacht.

6. Nu gaet *Tyter* stadich dolen,
 Treurigh en heel droef van sin,
 Rechts om dat hy heeft gestolen
 Eenen kus van sijn Vrindin,
Tyter om een kleyn misdaet,
 Nu van rauw al treurend' gaet.

7. Voor een oogenblick genoeg
 Van soo kleyne divery,
 Voel ick in mijn selfs een wroegen,
 Dat gedurigh seght tot my:
Tyter, Tyter, kussjens dief
 Gheeft hem weder aen u Lief.

*Hem 't kussen is vergunt soo hy niet meer en neemt
 Verdient self van het geen hy heeft te sijn vervreemt.
 Al-noemen sy 't geweld, en sy hun dies beklæghen,
 Gelooft my sulck geweld, sal haer nochtans behaeghen.
 't Geen haer is aen-genaem (ey let eens op dees ranck)
 Sy geven, maer als oft 't was tegen wil, en danck
 Gelijck sy sijn beschaemt om eerst iet te beginnen,
 Soo laeten sy haer licht van die begint, verwinnen.
 Ach veel, ja veel te veel sich selven voorstaē laet Die wacht, tot dat een maeght te
 biddē hem bestaet.*

**Enceladus beweent, en klaeght sijn droevigh leven
En seydt: dat hy hem wilt tot stille rust begeben.**

Stemme: 't Is alleen om een die ick beminne.

O *Sylvia* suyver Godinne
 Waerom wygert gy my u handt?
 Waermè gy kont u leven winne
 En blusschen mynen fellen brandt:
 O *Sylvia* 'ach komt toch na'
 Mijn liefste *Nymph* door uwen dauw verquickt
 Mijn droog herte 'tgeē indē brant verstickt
 2. *Enceladus* moet hitten smaecken
 Gestaedigh onder *Ethna* hoogh;
 Den *Salamander* sietmen blaecken
 In 't vlamigh vier 'tsy laet oft vroogh
 Soo moet ick hier,, branden in 't vier,,
 En sonder vreughden sijn nu al den tyt
 Tot dat gy *Nymphe* komt, en my verblijt
 3. Gy syt het leven van mijn leven,
 Gy syt die voeders van mijn hert,
 Gy kont alleen gesontheyt geven
 En oock wegh nemen mijne smert:
Orpheus Luyt,, en *Clios Fluyt*,,
 Kan niet verblijdē mijn droevigh gemoet
 Als wel u goddelijck wesen soo soet.
 4. Wanneer u ooghskens op my lonckē
 Verblijt in my mijn droeve ziel,
 Gelijck als die *Rooskens* ontfoncken
 Rontsom in Hoven, en Pariel,
 Wanneer het kleet,, des Hemels breet,,
Apollo met sijn tach 'tich hoeft verschuyft
 En *Zepirus* door alle boomkens druyst.

5. Ach komt *Godinne* met uwe straelen
 Geeft my u handt, eer 't wordt te spae,
 Verdryft u Dienaers groote quaelen
 Met uwe handt, tooght u genae,
 Geneest syn pyn,, door u aen-schyn,,
 Geneest sijn wondē met u hoeningh soet
 Eer 't hert versmoort hier in sijn eygen bloet.

*Ten is geen sieckte 't geen soo seer beancxt mijn leven,
 Het is veel eer de doodt die my door-boort het hert,
 Doodt, neen; het is een brandt die noyt geblust en wert
 VViens vlam door heel mijn lijff gestaedigh wordt gedreven.
 Brandt, neen; maer een gequyn dat met een quelligh leven
 En traege onlust steeds mijn flauw gemoet benert.
 Gequyn, neen; maer wel eer een over-vreede smert
 En ongehoorde straff die 't noodt-val my gaet geven.
 VVant was het sieckte, men die wel genesen soud:
 VVas 't Brandt, oft Doodt, ick waer al langh verbrandt, oft koud;
 VVas 't straff, oft gequyn, helaes! mijn droeve daeghen
 Die waeren al verteert en niet-te-min ick moet
 Geduerigh sonder dat my sulcx eens sterven doet,
 Sieckt, Doodt, Brandt, Straff, Gequyn, om uwen 'twil verdraegen.*

**Floras schoonheytyter preyst;
Want de reden dat verheyst.**

Stemme: *O quel est aveuglement.*

VOlmaeckte Lê,, mijn *Galathè*
 Die al mijn klacht, en suchten
 Rekent voor genuchten:
 Leyd' ick niet,, verdriet,
 Door-siet,, bediet,,
 Doch even achtjet niet,,
 Hoe dickwils heb ick neer geknilt
 Voor u,, die nu,,
 Mijn teere ziele wilt
 Ten ende,, schende,,
 Door dees ellende,,
 En geheel vernilt.
 2. Wie in dit ryck,, is u gelijk,,
 U Leden,, wel besneden,,
 En u Minsaem zeden,,
 t' Allen keer,, noch meer,,
 U eer,, en teer,,
 Lichaem,, tot al's bequaem,,
 Pryst jder een,, ick meest alleen,,
 U roodt Coralen Mondt,,
 Aen my verbondt,,
 Verhoep dat desen
 't Vernoegh sal wesen,,
 En aen my gejoint.

3. O schoone Vrou,, weest my dan getrau,,
 Laet my u soete mienen
 Door u schoont' verdienen,
 Geen,, vermeen,,
 Soo schoon,, idoon,,
 O *Nymph!* te sijn als u persoon,
 Het roodt dat op u wangen spelt
 Groeyt op den dauw van sulcken Leliivelt
 Dat selfs de *Rosen*
 Van schaempte blosen,
 Als sy sien u Belt.

4. Orlof Princers,, voeghders, Metres,
 Verhoort mijn droeve klachten
 En wilt my niet verachten,
 Daer ick nu,, om u,, soo mu,,
 Helaes,, als d'waes,, en raes,, by naes,,
 Ick bid u nempt myn quelligh aff,
 Versoet,, t' gemoet,,
 Het geen my valt soo straff:
 Ick sal u Minne,,
 Met hert en finne,,
 Tot mijn eyndigh graff,

*Hopen is mijn daegelijckx Ploegh,
 VVie jammerlijck siet, bidt genoegh.*

**Laura wenscht wel om Silenus Vrouw
Te sijn; maer vreest oft hy waer ontrauw.**

Stemme: Ten waer mijn lust en vreught.

Silenus soeten Knecht,
Verklaerde my sijn sinnen,
Al schynt hy my soo slecht;
Wie kendt sijn hert van binnen.

2. Ist soo dat hy my mindt,
En mynt van goeder herte;
Tis reden, dat hy vindt

Vernoegingh tot sijn smerte,
3. Ick segh vernoegingh, ja,
Vernoegingh boven maeten,
Had' hy vernoegingh ha!
Hy mocht my dan verlaeten,

4. Waert d'willeken gedaen,
En mijne jeught versleten
De MIN waer haest vergaen
En al sijn Trauw vergeten.

5. De *Herders* klachten sijn
Gevynst in al hun weenen
Soo langh wy wyg'rich sijn
Soo langhe sy t' recht meenen.

6. Niet (soo ick mijnen hau)
Die ick getrou moet noemen,
Ick weet hy is getrauw,
Syn Trauwe doet my roemen.

7. Tis MIN die rust ons geeft
 En tis al ons verlangen;
 Die sulck getrouwen heeft,
 En vreest niet voor gevangen.

8. Och *Herder* wist gy dan
 Mijn liefde wat te staecken:
 Ken twyfel daer niet van,
 Sy sou wat minder blaecken.

9. Ten dient ons niet gevraeght;
 Maer wist gy wat een smerte
 Dat somwyl t' herte draeght,
 Wy wensten ons begerte.

10. Ick hoop dat hy dan sal
 Met goede Trouw volherden:
 Dan schenck ick mijnen al
 k' Hoop hy sal my gewerden.

*Die verre worpt den lust van MIN,
 Komt woelen haer noch eerst in 't sin.*

***Door Jaloesij, en nyt, oft diergelijck plaegen
 Soo sietmen menighmael de soete MIN verjaegen***

Stemme: Puis que seul je m'en voy.

DEn milden Hemel geeft
 U *Laura*, 't schoonst hy heeft
 Van over langh gespaert,
 En wel bewaert,
 Om u te maecken 't eenigh een
 Dat schoon genoemt magh sijn alleen.

2. U Ooghskens, Oogen niet,
 Maer Sterren, daermen siet
 Uyt straelen, 'k weet niet wat
 Dat 't herte vat,
 Heeft hy gesmeet van 't selfde stoff
 En dat alleen tot uwen loff.

3. Om te hebben u haer
 Soo nam hy *Venus* waer
 En sneed' haer aff een vlecht,
 Als sy te slecht
 Naer s'middagh (soo sy somtyts plach)
 Met open deuren slapend' lach.

4. Dits 't selde (soo men seyt)
 Waer van *Cupido* breyt
 De stricken, daer aen 't Kindt
 De Minnaers bindt.
 Ist 't wonder dan, dat menigh hert
 In u soet krullend' haer verwert!

5. U Wanghskens hebben al
 Het geen 't welck hy onstal:
 De *Lelij* en de *ROOS*
 Die hy verkoos,
 Om stellen haer wit-bloesend-schoon
 Op uwe kroontjens trots ten thoon.

6. Ach! ist niet jammer groot
 Dat d'alverdoende doot
 Ons door verloop van tyt
 Sal maecken quyt?
 En dat sal komen in het graff
 t'Schoonst dat natuer de werelt gaff.

7. Dus *Nymphe*, volgt mijn raet
 En geeft u tot den staet
 Die u kan geven vreught,
 En veele deught,
 En die kan doen dat tot haer leedt
 Gy tydt en doodt met voeten treedt.

**Tyter begint met Thyrsis te spreken
Van hun voorgaende MINNE treken.**

Stemme: iets moet ick u Laura vraegen.

LEstmael als al mijn gedachten,
Door het brengen en het wachten
Van het ommegeende glas,
Waeren soetjens in genomen
Met genucht, die stauthyt komen
Dede daerse niet en was.

2. Gonck ick mijne *Thyrsis* vinden
By de dichte groene Linden;
d'Aldersoetste, wiens gelijk
Onder al de *Herderinnen*,
Diemen weerdigh acht te Minnen,
Niet en is in onse wyck.

3. Doen begost ick te verhaelen
Hoe wy tot verscheyde maelen
Speelden met haer soeten naem,
En op haer gesontheyt droncken
't g' Las ten boorde vol geschoncken,
Dat ons was soo aengenaem.

4. Ach! hoe soet was het genaecken,
En het lieffelijck aen-raecken
Van haer sachte Lipkens teer!
Al de dienste van mijn leven
Soud' ick tot belooningh geven
Om een kus te stelen weer.

5. *Herderinne*, wilt m'aenhooren,
En wilt u soo niet verstooren;
Want soo ick iet heb misdaen,
Om de misdaet te versoeten

Sal ick brengen selfs de boeten,
Die ick hoor, die daer toe staen.

6. Onlanckx als ick raed' begeerde
Seyde my een Rechts-geleerde
Dat de Keyserlijcke wet
Die het openbaerlijck staelen,
Vier-mael dobbel moest betaelen
Tot een straffe had gheset,

7. Vier-mael weder u te kussen,
Soo dat kan u gramschap blussen,
Ben ick willigh, en bereyt:
Jae kan dit u niet vermoegen?
Heel, en al wil ick my voegen
Naer u lieve sin'lijckheyt.

*Verwinster van mijn ziel, ô aengenaeme schoont
k' Schenck u mijn groene jeught mijn hert, en al sijn pynen,
'tGeen anders niet kan doen als klaegen, kermen, quynen,
En dat soo dinstigh is, als ghy u vreet bethoont
Maer vrede 't is vergeefs dat ick dees moeyte doe,
Mijn klaegen helpen niet, ghy wilt naer my niet hooren
Mijn smeecken is onnut, mijn kermen is verloren
Gy werd (schoonick u smeeck) van vreetheyt nimmer moe.
Gehusght ondanckbaer hert dat ick u met mijn mont
Een kus ontroof, en dat ick u corael magh drucken' En tot mijn laeffenis een
eenighkusken plucken
Terwyl gy 't Lieff my met geen reden wyg'ren kont.*

Als de Liefde maer en blaect: Is de droefheyth haest gestaect.

Stemme: *Voor my ick vlied' sijn valsche laegen.*

SAl ick altyt moeten treuren?

Sal my noyt van *Galathe*

Eenigh hoop oft troost gebeuren?

Sal ick eeuwigh als de snee

Smelten, en alsoo vergaen,

Met haer soete MIN belaeen?

2. Sal het nimmermeer geschieden,

Dat sy my te spraeck sal staen?

Sal sy eeuwigh van my vlieden?

Ach! ick sien haer ginder gaen

Met haer Schaepkens aen haer sy,

't Schorter maer alleen aen my.

3. Ach dat ick haer aen dorst spreken

En te kennen gaff mijn MIN?

VVat! ick sal de schaemte breken:

Weest geroet mijn *Herderin*.

Coridon weest med' geroet,

Hoe komt dat gy my ontmoet?

4. 'tIs de Liefde die my heden

Heeft gedwonghen *Herderin*

Van mijn stal u na te treden

Om te soecken weder-Min;

Waerom gaeft gy laest int groen

Melibio soen, op soen?

5. Ten is niet geschiet uyt *MINNEN*,

Als ick tot u *Engel* draegh;

Maer het scheen dat gy van binnen

Mede waert belust, en graegh,

Te genieten haer faveur,
En te sijn haer serviteur.

6. Ick moet u een vraeghe vraegen,
Heeft u niemant oyt gekust?
Sonder hem weer-Min te draegen
Ey weest daer in dogh gerust:
VVant een kusken soete meyt
Is maer enckel vrind'lijkheyt.

7. Neen ick sagh wel aen u wesen,
Coridon, dat ghy haer mindt,
Galathè, ick segh by desen,
En ick sweer by *Venus* Kindt,
Dat gy syt die *Herderin*,
Die ick maer alleen bemin,

8. Sal ick het daer voor dan hauwen
Dat gy Liefde tot my draeght?
Ja gy *Galathè* in Trauwe,
En mijn Vee by 't uwe jaeght
En den *Herder* inden stal,
Engel dan soo hebt gy 't al.

*Ach soete westen wind, die ick sien weld'righ dolen
Door 't lieve groene looff van menigh hooge plant,
En die met soeten reuck de locht, en 't gansche Lant
Vervult soo haest ghy die 't gebloemte hebt onstolen:
Soo oyt medooghentheydt was in u hert gescholen,
Soo stelt om mijnen 'twil u werck wat aenden kant,
En gaet, begeeft u eens nae 't aengenaeme strant,
VVAer dat mijn ongeluck haudt mijn geluck verholen;*

***Wat vreught kan 't wesen! oft wat lust
Daer geene MIN in 't hert en rust.***

Stemme: *La Princesse &c.*

WEI op mijn Luyt, wilt singen,
 Laet door de wolcken dringen
 Een helle klaeren klanck,
 Laet hooren uwen soeten sanck,
 Bromt uyt wat loff men geven sal
 Aen *Clorís*, die alleen heeft al
 't Geen in 't gemeen
 Vele geeft natuer te leen.

2. Mijn wanckel-baere sinnen
 Verdwaelen in 't beginnen,
 'tGestrael van haer gesicht
 Doet schemeren mijn Oogens-licht,
 Haer blonde hayr beschaemt het goudt:
 Jae *Phaebus* 't sijne slechter hout
 Haer schoon voor-hoof.
 d'Eerst gevallen sneeuw verdooft.

3. Haer wanghskens lieflijck blosen
 Als nieuw geboren *Rosen*
 Of als *Auroor* komt voort
 Wanneer s'ontgrendelt 's Hemels Poort
 Haer soet aentreckende gelach
 Is aengenaemer als den dach
 En witter als
 Wit ivoor, is haeren hals.

4 Haer wel gemaecte handen
 Die maecken vast de banden,
 Waer in sich menigh hert
 Geluckigh acht te sijn verwert:
 Wat wil ick prysen deel voor deel?
 Elck lidt is weerdigh sijn geheel
 En verder niet
 Kost mijn Oogh bespeuren iet.

*Ick kan de schoonheyt niet genogh van mijn Herd'rinne
 Beschryven met de pen, te kranck sijn mijne sinne,
 Te slap is mijnen mondt te mellen haer çiraet
 Die zegen-prael van al, die 't al te boven'gaet.
 Langhst haere wanghskens neer daer sietmen 't roodt der Rosen
 Met Leli wit gemenght op 't alder-schoonste blosen.
 Haer lieven klijnen Mondt die is rontom bepaelt
 Met Lipkens daer 't Corael op verre niet by haelt.
 VVaer onder als 't gelach doet schuyven de Gordynen
 Men als een Peirlen leyst haer Tanden siet verschynen,
 Haer effen blancken Hals beschaemt het murmer steen,
 VVaer onder in het kleedt iet-schoons verborgen scheen.*

Coridon beklæeght hem seer' Om datmen 't goet nu kiest voor d'eer.

Stemme: *Sille bosschen eensaem waut.*

DE Wereledt ken ick nu oprecht
 Daerom beklæegh ick my te recht
 Dat ick geboren sy
 Van stam! en af-kompst slecht,
 Mijn leet beschry;
 O! wee? myns armen knecht;
 k'Beschry dat my *Fortuna* wederleght.
 Want meermen om het goet
 Dan om die eer nu doet
 O snooden echt!

2. Op deught, oft trou men niet acht,
 Naer hoogher staet een jder tracht,
 Een Maeght wordt nu verlijt
 Gaut suchlich, door den pracht
 Sonder respyt;
 Die nu niet ryck en gaet,
 Van jder een woort hy nu seer versmaet
 'tIs nu den Gulden tyt
 Jder hem geeft beryt
 Tot eer en staet

3. Wie goet, en gelt heeft (soo ick spur)
 Hem nu bevint in groot faveur
 Ist Moordenaer, oft Dief,
 Het gelt is nu den fleur
 Men heeft hem lief
 'tGeen my ontrust, en quelt
 Dat nu een Maeght verleyt wordt door het gelt
 Die Rycker is als ick,
 'tGeen my daerom soo dick

In droef heyt stelt.

4. Denckt Lief, denckt dat so eenē man
 Aen t'goet seer licht geraecken kan
 Die t'syn wel gaede slaet,
 En wat is ryckdom dan,
 In overdaet?
 Diet oock,, als roock,, verquist,
 Gy siet,, t'geschiet,,
 t' Verdwynt oock als het mist,
 Sijn schatten die vergaen,
 Die schande blijft hem staen.
 Volght mijn vermaen.

*t Tis nu den gulden tyt, om Gaut is 't al te krygen,
 t Sy gy u wilt tot staet, of tot een Vryster nygen;
 Hoe wel gy syt geleert komt gy maer sonder gelt,
 VVordt als den beβē haest vast inden hoeck gestelt
 VVant oft gy leelijck syt, oft hoer, oft fiel oft dief,
 Hebt gy maer't meeste gelt, men heeft u 't meeste lief*

**Coridon is verblijt van sin
Dat hy ontmoet sijn Herderin.**

Stemme: Hoe menigh droeven dagh.

CLorind! als ick op wegh
Al u besonderheden
Alleen die overlegh,
Van u volmaeckte Leden,
Die my, geduerich staen
Voor d'oogen; in mijn herte
Voel ick alsdan vergaen
Mijn ingedruckte smerte.

2. U Ooghskens ryn, en klaer,
My t' herte heel door-wonden:
Doen in u gulden haer
Mijn ziel eerst wirdt gebonden;
O soet! ô God'lijck saet
Die t'*Palladis* geslachte
In als te boven gaet
Door wysheyt, en in krachte.

3. Die kondt den droeven geest
Met vreughden doen verlichten,
Den krancken al-der-meest
Met uwe MINNE schichten,
Daer oock den wysten tracht
By u *Clorind* te wesen;
Want u een jeder acht,
Midts gy die condt genesen.

4. 't Gesicht van u aenschyn,
 Is zedigh boven maten,
 En u twee Borstjens syn
 Als geurige Granaten
 Waer uyt heel rynich vloeyt
 Mijn aertsche milde vreugden
 Mijn Liefde soo besproeyt,
 En groeyen doet in deughden

5. En uwe Lipkens bly,
 U roode *Roose* wanghen,
 Verwecken t samen my
 Om minne Lust te vanghen;
 O suyvere Goddin!
 Laet my dogh eens naer luste
 Aenraecken; mijnen sin
 Die stelde hem tot ruste

*Als ghy d'occasij hebt een saeck wel uyt te voeren,
 Tot uyt-werck vande selfd' en wilt niet langh toeloeren,
 Maer nemt d'occasij waer die voren is gebaert,
 En achter is heel kael, en teen' mael sonder baert:
 d'Occasij eens versuymt veroorsaect dickwils leet
 Het yser dient gesmeet, terwylen het is heet.*

***De Herders vrolijck inden nacht,
Gaen vreughdigh daer de Liefste wacht.***

Stemme: *Stille Bosschen eensaem waut.*

WEch toch gerucht, geweent, gesucht,
 Ons naect genucht,, want *Phebus* vlucht
 Weest *Herders* nu verbleyt
 Hier aen dit groen gehucht,,
 Droef heyt,, verleyt,,
 Tis al naer onsen Lust,
 Dat jeder mensch,, naer wensch,,
 Leydt in sijn rust,
 Doots suster stiert,, t'gediert,,
 't Gheen swiert,, en tireliert,,
 Is nu gesust.

2. *Diana* claer,, wensch ick voorwaer,,
 Des hoop ick haer,, te sien aldaer,,
 Met *Pal* haer staet Goddin:
 Dus vaer,, ick dan naer,, haer,,
 Want mynen sin
 Steunt op die schoon Maeght,
 Want sy alleen,, is d'geen,,
 Die myn hert draeght,
 En sou,, ick dese Vrou,,
 Die k wou,, niet thoonen trou,,
 Die mij behaeght.

3. Och! oft ick von,, die suyver Son,,
 Vreught ick begon,, jae schier en kon,,
 Mijn blijschap spreken uyt,
 Haer MIN my heel verwon,,
 Dus gaen die Bruyt
 Met snaer geluyde soet
 Met Luyt,, en Fluyt,,
 Dees Maeght nu te gemoet
 Want geen,, vermeen,, soo reen,,
 Daer sy alleen,, mijn ween,,
 Verdwynen doet.

*Geluckigh is hy die leeft,, Op t' Landt een gulde eeuw, en heeft
 Die rust waer by de prachten,, Van 't Hoff niet sijn te achten.*

***Met bedroeft hert vrolijck te sijn
 Is groote konst, en swaere pijn.***

Stemme. Vser mieux ô beauté fiere.

TReurt met my bedroefde schapen,
 Siet u Herders droeven rau,
 k Sien dat ander Vreughden raepen
 By haer *Lief* door MINNE Trau:
Sylvia die geeft my reden,
 Dat ick stort soo menich traen,
 k'Sien haer comen aen-getreden,
 k' Wil haer te gemoet nu gaen.

2. k' Heb voor desen uwe MINNE

Eerst gehad mijn *Sylvia*;
 Nu verandert gy van sinnen
 Soete *Nymph*, sijt myns gena,
 k Weet dat gy door valsche woorden
 VVordt van *Coridon* verleyt,
 Die u ziele noyt bekoorden,
 Nu nempt gy van my afscheyt.

3. Moet ick droefheyt langer draegen

Die ick om u Liefde ly:
 Sult gy my noch langer plaegen,
 Neen, mijn Lief, staet my doch by,
 En wilt uwen Dienaer geven
 (Soo gy placht) u weder MIN
 Dan sal ick weer jeughdich leven.
 Slaet het toe mijn *Engelin*.

4. k' Kniel voeghdesse van mijn sinne

Nu voor u, van troost ontbloot,
 k'Stel mijn ziel tot pandt van MINNE
 Tot dat my de bleeke doot
 Sal om uwen twille schenden,
 Oft thoont my u Liefde weer
 Dan sal ick tot vreught my wenden:
 Dat is al, 'tgeen ick begeer

5. Maer soo haest gy uwen *Herder*

Met syn schaepen komen siet
 Dan dryft gy de uwe verder
 En van hem gestaedich vliet,
 Jae in plaets voor syne looningh;
 (Die nochtans draeght rechte trau)
 Dan keert hy naer uwe wooningh,
 En laet hem in grooten rau.

6. Kosten maer de Boomen tuygen,
 Daer ons schapen weyden gaen,

Al hun tacken souden buyghen,
 En doen van ons min vermaen,
 Jae de silv're waterbeecken,
 Van het leet dat gy my doet,
 Die te garder souden spreken,
 Dat gy in mijn quael opvoet.

7. Adieu straffe *Herderinne*,
 Die mijn beden soo versmaet:
 Maer bedenckt met rype sinne
 Dat gy doet een quaede daet,
 Daer gy my wel duysent dooden
Sylvia doet heden aen;
 Maer waer toe is dat van noode
 Geeft my 't jae woort, 't is gedaen.

*Ten is geen schande dat men MINT
 VVanneer de groene jeught begint.*

***Soete schoonheyt vrede Maeght
 Siet wie ghy naer d'aerde jaeght.***

Stemme: *Somme nous pas biens heureux.*

AEngenaeme wildernis,
 Inde welck' ick ben geseten,
 Mijnen druck laet ick u weten
 k' Klaegh u mijn gesteltenis:
 Aengesien dat door het weenen
 VVat den druck vermindert wort;
 Laet toe dat op uwe steenen
 Een droef hert wat tranen stort.

2. Herde steenen ick heb nogh
 Herder hert als gy gevonden,
 't VVelck in my soo menigh wonden
 Heeft geplant door sijn bedrogh:
 Waeter druppels die doen scheuren
 t' Herte dat my lijden doet,
 Door de traenen die in 't treuren
 Vallen, en wordt niet versoet.

3. Alsmen gaet den Diamant
 Met het Bocken bloet bestrycken,
 Schoon hy hert is, hy moet wycken,
 VVordt bedwonghen door de handt:
 Een vreet hert kan ick niet maken
 Dat het sacht wordt door mijn bloet,
 't Schynt die smert, die 't hert moet raken
 Meerder vreetheyt groeyen doet.

4. Wonder schoonhyt vrede Maeght
 Als uyt *Basilicus* wesen
 Kompt uyt u een strael geresen,
 Daer gy me u Dienaer plaeght;
 VVant gy doet mijn hert verdroogen,
 Door u brandende fenyn,
 't VVolck gy sendt uyt uwe Ooghen,
 En u lieffelijck aen-schyn.

5. k'Hoepde voor mijn rauwigh hert
 Van haer schoonheyte Medicyne,
 Sy verdobbelt maer mijn pyne,
 Brenght my aen veel meerder smert.
 Daer gy kont mijn hert genesen,
 Dat u schoonheyte heeft door-wont
 Sult gy mijn Doodts oorsaeck wesen
 Daer gy 't leven geven kont.

6. Gy verhert, en steenigh blijft;
 My den *MINNE-BRANT* soo hindert,
 Dat mijn leven wordt verminderd,
Herders op mijn Graff dit schryft:
 Leest het geen gy vindt geschreven
 In dees droeve *V*ildernis,
Flora nam van *Tyter* 't leven
 Die hier in begraven is.

*'En let hem niet dat sy sijn hert heeft ingenomen
 Dit vier dat hem verteert, is hem een vreughde vlam
 Hy zegent d'uer, waer in sy haer beginsel nam,
 Syn rust vermeerdert hem als is de doodt gekomen.*

**Coridon *Jeloes gesint*
*Tuyght dat hy oprecht bemint***

Stemme: *Doen ick lest eens quam gegaen.*

Coridon

O Soete *Nymph* mijn herderin,
 Geburde my die eere,
 In *Venus* Hoff den droeven sin
*V*at 't samen te verkeeren,
 Den swaeren geest die sau vergaen,
 Kompt en laet ons hier niet staen
 Siet hoe groen,, Dat 't plantsoen,,
 Staet, en weest dogh niet belaen.

Flora.

2. k' Sou *Coridon* u wel terstont
 Mijn myningh openbaeren,

Kend' ick u hert soo, als den mont
 Die my het wilt verklaeren,
 Om te gaen wat in het groen
 Dat sou ick seer geerne doen;
 Dan ick gis,, Dat het is
 Maer alleen een quaet vermoen.

Cor.

3. *Herdrin* siet gy my daer voor aen
 Dat ick gevynst sou spreken?
 Noyt en heb ick sulx begaen,
 'tEn syn maer minne treken?
 Maer ick vraeght met hert, en sin
 Niet als uyt oprechte MIN:
 Mijnt gy dan,, Dat ick van
 Soo gevynsde Minnaers bin?

Flora.

4. Jae *Coridon* t' is meer geschiet
 Men sulx al sagh gebeuren;
 Off' g' oock dat tracht, en weet ick niet:
 Wilt naer een ander speuren,
 Tis noch beter datmen waeght,
 Dan daer naer te laet beklaeght,
 Herder wegh,, Want ick segh,,
 Sulx en dient my niet gevraeght.

Cor

5. Ach *Flora* k'merck dat immers wel
 Dat gy spreeckt maer tot blaemen,
 Waerom valt gy my soo rebel,
 Laet ons vry-moedich t'saemen
 In het groen vermijden gaen,
 Daer die groene Boomkens staen
 Liefste hoe,, Wel waer toe,,
 Syt gy dogh daer voor belaeen.

Flo.

6. Vermidts dat gy my bidt soo lanck
 Compt laet het dan geschieden:

Cori.

Mijn Herderin ick weet u danck,
 Den wech sal t' ons bedieden,

Flo.

Waer naer toe, oft tot wat kant?

Cori.

Naer den koelen water Strant,
Oft al-hier,, Ist plesier,
In dit groene koren lant.

Liefde is gemijn

Maer de Trauwe klijn.

**Coridon stedts singht, en tiert
Door een eydel hoop gestiert.**

Stemme: *Je languis malgré moy.*

Slet hoe ick desperaet,
Door u vrede Goddinne,
Mijn jonge jeught vergaet,
En heel verdwyn van binne
2. Sal mijn bedroefde klacht
U noyt tot MIN bewegen?
En mijn verliefd' gedacht,
'tGheen is tot u genegen.
3. k'Verlangh weer op een nu
En dat met vierich haecken
Om *Sylvia* met u
My noch eens te vermaecken.
4. Hier staen Claverkens dicht
Laet u Schaepkens weyden,
En *Phebus* berght syn licht,
En gaen wy wat vermeyden,

5. Alwaer een beexken stroomt
 In die schoon groene plijne
 Onder dat dicht geboomt
 Daer vloeyt die ryn Fontyne.

6. En u coralen mont,
 Oft ick hem dan eens, kusten
 En op u borstjen ront
 Met soete vreughde rusten.

7. Soo sou mijn swaere pyn
 En al mijn bitter Lyden
 Dan haest vergeten syn
 En konnen my verblijden.

8. Jont my *Princers* t' gemoet
 Gedult aen t' blijdich Leven,
 Geeft my naer t' suer het soet,
 Soo sal de droefheyt sneven.

*Den Mey, de Bruyloft van 't gediert
 Het dorre-Waut met loof verçiert:
 Elck Herder lockt sijn Herderin
 Met desen tydt tot soete MIN.
 Het schynt dat alles weer her-leeft,
 Wat inde ruyge Bosschen sweeft.*

**Leander seer bedroeft aen 't groene Bosch vermelt
Dat hy met Florimond' niet worden kan verselt.**

Stemme: *Thyrsis ce berge fidele. &c.*

HErderinne 'Mijn Goddinne'

Weerdigh, dat gy draeght die kroon
Ick ontsinne,, Door u minne,,
Wilt dogh. *Florimunda* schoon
My hier helpen uyt mijn smerte,
Och! wist gy wat ick hier Ly?
En gevoeld', hoe dat my 'therte
Swemt in pijn door groot beny.

2. Wilt niet achten,, Op die clachten
Van *Coridons* droef geweest,
Syn gedachten,, Die en trachten,,
Dan dat hy u maer alleen,
Daer het hem sou kunnen lucken,
Lieff t waer om u *Roose-Blom*
Eens naer sijn vernoegh te plucken,
Van u suyver Maegedom.

3. Ick waer-schouwe,, Voor berouwe,,
Florimonda u dit stuck:
Maer mijn rouwe,, Jonge Vrouwe,,
Tuyght eens hier mijn lijdens druck,
Die u thoonen mijne traenen,
En mijn bleeck bestorven vel,
Komen u gestaedigh maenen
Helpt my dan uyt dit gequel.

4 'tVierigh haeckē,, Sal noch maecken
 Het verlengen van mijn doot
 Door 't genaecken,, En aen-raecken
 Van u blosend' mond'ken root:
 'tHert onrustigh, wordt onsteken;
 Maer het hoopt weer naer den lust
 Anders sou het open-breken,
 Soo gy 't vier niet uyt en blust.

*VVanneer den Minnaer heeft bemint,, Een Maeght, en hem op haer versint,
 Vervolght in trauw, jae menigh jaer,, Dan ist somwyl al even naer.*

**Paurinius die klaeght dat hy mint die hem haet
 En haet die hem bemint, gelijk het meest al gaet.**

Stemme: *Philis mijn tweede ziel.*

Die ick wil, wilt my niet;
 Die my wilt, ick niet wil,
 k'Waer uyt verdriet,
 Dat spruyt uyt dit geschil,
 Soo ick den sin
 Van die ick niet en MIN
 Verwisselen kost inden wil,
 Van die my niet en wilt de *Crocodil*
 Alleē vervolght die van haer vluchtē gaet
 Siet oft ick niet leef inden selven staet.

2. *Lerinde* thoont my jonst,
 Doet al wat sy vermagh,
 Leert my de konst
 Hoe men doet sijn beklagh;
 Maer ick kan niet
 (G'lijck m'aen de Spiegels siet)
 Ontfanghen al dat m'aen my thoont;
 Tis *Sylvia* die in mijn herte woont
 Sy is mijn hoop, mijn toeverlaet, mijn al
 En buyten haer en vind' ick niet als gal.

3. Gy *Sylvia* syt die
 Voor wie ick met oodtmoet
 Boogh mijne knie,
 Jae storten wil mijn Bloet,
 En nochtans gy
 Te rugge gaet van my;
 Maer g'lijck den Seeldraeyer sijn-draet
 Maeckt vaster, hoe meer hy te rugge gaet
 So oock hier door een *Minnebrant* gy vlecht
 Waer mede gy my vaster aen u hecht.

4. Bewillicht dan mijn wil,
 Mijn *Sylvia* Vrindin
 In 't wilt ick dril
 Soo gy wilt mijne MIN
 Weer-leggen; want
 My soo den MINNE-brant
 Ontfonckt, dat mijn ziel naer u haect
 Gelijckmē siet dē *Vis* naer't water snaeck
 Niet Min sonder u Min ick leven kan
 Als den *Sal'mander* in het vier ick bran.

***Den Minnaer pryst sijn Lief, maer noemt haer vreet te wesen
Om dat hy haer na wensch niet wel en kan belesen.***

Stemme: *Den Mey die komt ons by,, seer blij,*

DEught-rycke *Herderin*, die in,,
Mijn vrye borst u *Minne-vier onstaeckt*

Gy weet hoe dat mijn hert' met smert,

O Sylvia na u jonste haeckt,

Seght eens waerom syt gy

Soo straff nu tegen my?

Ick soeck niet anders als u eer

Ick soek in u lust,, mijn heyl, en mijn rust

Wat wilt gy noch meer.

2. Waerom dan weygert gy,, aen my,,

Te weyden uwe *Schaepkens* by de mijn

Ick salse trauw'lijck voen,, en hoen,,

Daer d'alder-beste *thym*, en heyde sijn

En te kuysschen op haer tydt

En passen op met vleydt

Dat haer geen ongemack en deer

En hauden goe wacht,, by daegh, en by nacht,,

Wat wilt gy noch meer.

3. Geen *VWolf* en is soo staut' in 'twaut

Hoe grys, hoe bars, hoe vinnigh dat hy snart

Hoe hy van honger giert,, en tiert,,

Hoe wyt, hoe hol hy 't keel-gat open spart,

Die 't kleynste *Lam* van al

Mis-doen, oft byten sal.

k'Sal stellen voor u Schaepkens teer
Mijn lijf, en mijn goet, mijn levē, en bloet
Wat wilt gy noch meer.

4. U onbevleekte jeught,, en deught,,
U gaeven die den Hemel op u giet
Sal ick op 't velt altyt,, met vlijt,,
Verbreyden op mijn dun gesneden Riet
k'Sal op mijn *Herders Fluyt*
U deughden kryten uyt
Dat van uwen loff, u roem, en eer
Het vrolijck groē *haut*, sal sprekē in '*twaut*
VVat wilt gy noch meer,

5. Oft segt my eens in 'tkort, wat schort
Gy op my weet, waerō gy my versmaet
Ben ick te Jongh, te Aut,, te Kaut,,
Te heet, te slecht, te leelijck van gelaet?
k'Heb mijn gesonde Leen,
Noch om geen,, droefste ween,,
Ick heb geen lemte, sieckt, noch seer,
k'Ben creupel, noch manck, of quaelijck ter ganck
Wat wilt gy noch meer.

6. Oft smaet gy my, om dat,, u schat,,
En tal van *Schaepkens* meer is als de mijn
Och! daermen 't coopen moet,, om goet
Daer kan de liefde noyt opprechtich sijn
„Daer 't goet de herten bindt
„Men selden Liefde vindt
'tIs eer'lijck daer k'my meē geneer
Ick ben wel te vreē, ic lors noch ick leen
VVat wilt gy noch meer.

7. Oft vreest gy dat mijn Trou,, u sou,,
Begeven, als'er eens een buy op quam!
Och! neen het Schaepken teer,, sal eer,,
Vergetē't *Lam*, dat daer leyt aen de mam

Eer uwen *Coridon*
 Syn Licht, sijn blonde Son,
 Syn *Sylvia* sijns hert begeer,
 Sijn troost, en sijn raet, ontrouw'lijck verlaet
 VVat wilde doch meer,

*Niet eer en wordt het hert gepaeyt,
 Voor dat het is met MIN versaeyt,*

**'t Schynt Coridon van MINNE sterft
 VVanneer hy strax geen troost verwerft.**

Stemme: Robin margo &c.

SOete Herderin
 Die mijn pyne kent,
 VVilt ghy dat mijn MIN
 Nemen sal een ent!
 VVilt dan voor my spreken
 Aen mijn *Galathè*
 Dat haer hert wilt breken
 En mijn droefheyte me.
 2. Vraeght wie is soo staut,
 Die hem heeft versint
 Die hem toe-betraut,
 Dat hy my bemint,
 Seght het is een jonge
 Die u soo bedroogh
 Met sijn eygen tonge
 Door sijn eygen oogh,

3. Soo zy verder vraeght,
 VVaerom dese jonge
 Met sijn droef heyt claeght
 Met sijn eyghen tonge?
 Seght sijn jonge jaeren
 Deè hy noch geniet
 Groote schaemte baeren
 Als hy u maer siet.

4. Soete voorspraeck seght
 Aen mijn Herderin:
 't Is een Herders knecht
 Sonder meer, oft min,
 VVynigh lants te ploegen,
 VVynich vrucht-baer Vee,
 Met een groot genoeghen,
 In sijn *Galathée*.

5. Seght dat hy niet acht
 Daerom veel aff siet,
 Groote vaers geslacht,
 VVant hy heeft het niet;
 Maer het is een *Herder*
 In sijn eerste jeught
 Die geen aff-komst verder
 Rekent, als de deught.

6. Is sy dan gerust?
 Dat ick sterven moet:
 Ja sy, 't is haeren lust,
 Neen sy is te goet
 Ja sy: want haer leden
 Syn weerd't mijn doot,
 Neen sy weet geen reden
 Maer mijn hoop is groot.

*Ick wil hopen, en volherden,
 Daer niet is, kan noch geworden.*

**Leander gaet den Loff van sijn Lerind' verheffen,
Om dat sy, soo hem dunckt, schynt jder t' overtreffen.**

Stemme: Cessē bel object de charmer.

L*Erinde* mijn weerdichste Maeght,
Die in uwe handekens draeght
Mijn hert, en mijn jeught,
Het gene verneught,
Als het kan raeckē,, en naekē,, die vreugt
Van't aensien,, uwe mien,,
Wordt genefen,, 't geen voor desen,,
Was suchtigh,, en duchtigh,,
Dan weder verheught.

2. U ooghskens, als straelen der son,
Die claerder u geven en con;
Die schoonste gy zyt,
Door u defticheynt
U loncxskens,, als voncxskens, vol lieffelijckhyt
Vol van vreught,, vol van deught,
Syn u zeden,, en u leden,,
Volmaeckt,, waer in blaect,,
Mijn herte altyt.

3. Ja schoon dat ick nu hier soo sterck
U deughden, en gaeven aenmerck,
Want ick die bespeur
My tot geen gebeur,
Dan in het claegen,, mijn daegen,, breng deur.
Herderin,, voor mijn MIN,,
Is dat crooningh,, en belooningh,,
Ten minsten,, voor dinsten,,
Toont liefde daer veur,

***O slim bedrogh van Jonghe-Mans
Die trof mijn teere Maeghden-Krans.***

Stemme: *Edel Karsauw.*

ONtrouwich wicht
Cupido Godt der MINNEN,
 Gy hebt mijn hert doorwont
 Met uwen schicht,
 Die my berooft van sinnen,
 En maeckt my ongesont
 Wanneer dat mijnen mont
 Noch langer nu moet derven,
 't soet gekus,, van *Tytirus*,,
 Soo moet ick droevigh sterven.

2. Ghy die soet stroomt
 Cristaele claer revierkens
 Gebloemt soet reuckigh velt,
 Borgh, en geboomt,
 Vol dertel wilde dierkens,
 U al-te-saem verselt:
 Aen *Cupido* vertelt
 Mijn droef ellendigh leven
 Weer-schalt nu,, oft hy door u,,
 Syn *Nymphe* troost wilt geven.

3. *Zephyrus* ras
 Gy moet den Echo draegen
 Op uwe vleugels breet,
 Sweeft langhs het gras,
 Mischien hy u sal vraegen
 Van my het recht bescheet,
 Wilt hem dan door mijn leet
 Tot medoogen vermaenen

Af-belt hem,, mijn flauwe stem,,
En menichte van traenen.

4. Och ydel hoop'

Met recht ick u beschuldigh
Oorsaeck van mijn verdriet;
Ghy slacht het noop,
Dat Visschers maeckt geduldigh
Al vangen zy noch niet,
Doch selden men hier siet
Dat een als ick verlaeten,
Meer raeckt in,, haer vryders sin,,
Als MIN verkeert in haeten.

5. Comt dan ô! doot

En wilt niet langer toeven
Gebruyckt u Tyranny,
Laet my ('t is noot)
U wreede schichten proeven
Daer niemant van is vry,
Maer comt en wilt in my
Noch soo veel adems sluyten
Dat 't lichaem,, den moorders naem,,
(Doodt zynde) noch can uyten.

*Gelijck een goet Miloen seer quaelijck is te vinden
Soo gaet het hedendaeghs in 't kiezen vande vrinden:
Van vyftigh qualijck een daer hapert dit, oft dat
En selden vinden hem noch, oft daer schuylt altydt wat.
Loopt wat ghy loopen kont, en laet u niet verdrieten
Kont ghy door aerbydt staegh een Minnaer Trauw genieten
Jae derrenseggen souw soo ick, en ander meen,, Een Jonghman u getrau, van hondert
quaelijck een.*

**Het is een droeve saeck, en overgrootte pijn,
Te MINNEN eene Maeght, en niet bemint te zijn**

Stemme: *Philis mijn tweede riel.*

NU onlanghs *Roosemont*,
 Mijnd' ick een vast verbont,
 (Soo 't hert my scheen)
 Met u gaen in te treen;
 En geven weer
 Thien soentjens, min, oft meer;
 't Is waer dat ick u heb gekust,
 Wel duysentmael naer mijnē wensch, en lust
 Maer seght,, eens recht,,
 Waer vindtmen een *getal*
 Waerin de liefde sigh vernoegen sal?
 2. Waer is dogh eenigh velt
 Daer stoppels zyn getelt?
 En daer het kruyt
 Soo klyn in blaeders spruyt?
 Oft in een dal
 Getelt het graes *getal*?
 Waer saeght gy oyt soo slechten sot,
 Die oyt sijn leven, aenden *VVyngaert-Godt*
 Den dranck,, nu lanck,,
 Gedroncken uyt het vat
 Om het *getal* van al sijn druyven badt?

3. Waer saeght ghy al het graen
 Oyt op den acker staen?
 Oft eenigh man,
 Die kennis heeft daer van?
 Oft wel die *telt*
 De druppels in het velt
 VVanneer het regent? en de wolck
 Hier neder valt, en vult so menich kolck?
 Oft wie,, ist, die,,
 De koren graentjens kent
 't gene wordt vanden hagel heel geschent

4. 't Sy suer, oft aen-genaem,
Jupyn sendt 't altesaem,
 't Sy goet, 't sy quaet,
 't Sy soet, 't sy tot u baet,
 't Sy tot u vreught,
 Oft 't sy tot ongeneught
 't Sy tot geluck, oft ongeval
 Hy allen dingen sendt sonder *getal*.
 Daer by,, voor my,,
 Voeght, 't geen dat past seer wel,
 Om dat ick oock aen my geē maet en *stel*

5. Hoe komt dan in u sin,
 Mijn soete *Herderin*,
 Dat gy soo let
 Als ick een soeintjen set
 Aen uwen mont,
 Als 't komt uyt MINNEN gront;
 En my daer in een *maete stelt*,
 Daer gy nochtans mijn suchtjens niet en *telt*
 En wordt,, gestort,,
 Een vloet van traenen siet
Liefste nochtans en *telt* gy die al niet,

6. *Herd'rinne* die dan siet
 Mijn suchtjens en verdriet,
 Die *ongetelt*
 Sijn, laet by u verselt
 Een kusken, eer
 De doodt my ruckt ter neer:
 Mijn traejntjens waeren sonder *tal*
 Seght dat het kuskē oock soo wesen sal
 Op dat,, gy wat,,
 Mijn hoop van leven sterckt
 Aen-gesien dat gy noch d'occasi merckt

*'t Is raer dat eene Maeght
 Haer altyt spytigh draeght
 Daermer noch soo veel vint
 Die soo geern' zijn gemint.*

Want VeeL Die haeCken nae een Minnaer.

EYN-DE VAN'T TWEEDE DEEL.

Het derde deel *bestaende in* fabelen.

DAer sijnder, weet ick, veel die Fabelen verachten:

*Mar soo sy hun vernuft eens slepen op den steen
Van wisse red'lijckheit, sy souden staegh betrachten,
Om daer uyt nutticheyt te putten; en met een*

*Te sien, wat leeringh sy uyt Fab'len kunnen trecken:
Want wat wordt ons bethoont door d'ongemeene Trou
Van Pyramus en Tysb'? dan om ons op te wecken,
Dat jeder sijnen Vriendt stant-vastigh MINNEN sou.
Wat geeft ons het verhael van Iphis meer te kennen!
Dan hoe den Armen vanden Rycken wordt veracht.
Waerom gonck 't Grieksche Volck het trotsche Troyen schennen
Tot leeringh dat elck-een sich van Echt-schendich wacht,
Oneyndigh is de deught die men sau kunnen leeren
Vyt Fab'len, als-men die met recht verstant beseft.
Dus Leser, leest, en singht; maeckt alles soo te keeren,
Dat ghy uyt Fabelen, de waere deughden treft.*

***De Liefde van Thysbe die was soo groot
Dat sy om Pirus stierf de Doodt.***

Stemme: *Cesse bel object de charmer.*

D'En Jongelinck *Pirus*
 Veel schoonder als *Didalus*,
 Die hadden hem eens versint
 Op *Thysbe*, die hy bemint,
 Want hy met heur,
 Lange te veur,
 Hadde gewoont by haere deur
 Als gebuer,, maer wel suer,,
 Moest hy winne,, sijn Vrindinne,,
 Want laes hun scheydē daer eenen muer
 2. Men hadden het noyt gernerckt,
 Speurt 't gene de Liefde werckt,
 Sy spraecken door eene spleet
 Heel heymelijck, en secreet;
 En het begin
 Was vande M I N
 Waermed sy voorderden hunnen sin
 Als den lust,, was tot rust,,
 Voor het scheyden,, van hun beyden,,
 Wirde den muer van hun saemē gekust.

3. Sy sloten daer eenen raet,
 Om beyde te vinden baet,
 Te komen buyten de Ste
 Sy waeren daer-med' te vre

Piramus sy

Een plaets daer hy
Thysbe sou vinden gaen; het was by
 Een Fontyn,, daer s'allijn,,
 Inden nachte,, hem verwachte,,
 't Was in het lichten der Maene schyn.

4. Soo quaem daer een vrede *Leeuwin*

En brischend' ten Boschwaert in:

Soo *Thysbe* die wierde gewaer

Sy vluchten terstont van daer,

En soo sy vliet,

Thysbe die liet,

Vallen een doecxken van klijn bediet;

Die wau sijn,, aen 't Fontyn,,

Om te drincken,, sagh sy blincken,,

Op d'aerde dit doecxkē ontrent een plijn

5. Sy sleurd'et met haeren Muyl,

Die waere van Bloet noch vuyl

Van eenen *Osch*, die door kracht

Sy hadde ter doodt gebracht:

Piramus quam

Heel mu, en stram,

Maer hy van *Thysbe* niet en vernam;

Dan wel vant,, in het sant,,

Als doortrappen,, *Leeuwe* stappen,,

Den bloedige *Doeck* vont hy aen dē kant

6. Syn Oogen ten Hemelwaerts sloegh

Sprack, waer ick gekomen wat vroegh,

k' Heb u de doodt aen-gedaen

Dat ick u alleen liet gaen,

Hy stont beroert,
 Den Mont gesnoert,
 Speurt wat de Liefden heeft uyt-gevoert
Piramus gaff,, selver hem straff,,
 En ter eerde,, viel in 't sweerde
 Hy staeck hem daer selver herte doen af.

6. Noch *Thysbe* die was verborght,
 En niet te min seer besorcht,
 Dat *Piramus* haer verwacht,
 Want 't was al diep inden nacht
 Ten lesten quam
 Die kloeckheyt nam,
 Maer sy vondt *Piramus* dat hy swam
 Inden vloet,, van sijn Bloet,,
 Vrongh haer handen,, en in 't sande,,
 Wirp sy haer neder voor hem te voet.

8. Doen sloegh sy voor haere borst,
 Van droef heyt, haer niet en schorst
 Sy spraeck, my *Lieff* siet m'eens aen
 Voor 't lest dat ick troost ontfaen.
 't Herte gedroegh,
 Syn Oogen op-sloegh,
 Maer aen de doot en was geē vernoegh:
 Sy aen-veert,, 't bloedigh sweerd,,
 Sy valt'er inne,, siet wat de MINNE,,
 Vermagh, sy viel daer oock doot te eerdt

Siet dit spectacel aen en speurt de kracht der MINNEN
Gebleken aen dees twee, wiens leven voor den noodt
En waeghden daer d'ontrauw hun niet en kost verwinnen,
Maer d'een voor d'ander heeft kloeck onder-staen de doodt.

***De Goden selff en sijn niet vry
Noch vande MIN noch Jaloesy.***

Stemme: *Vanden Ioffelijcken Antwerpschen Ommeganck.*

LEst verscheen my 't Hoff der *Goden*
 Doen ick rusten in het gras,
 Soo die *Nymphkens*, als hun *Boden*,
 Daer de klaerheynt *Phabi* was:
 My docht dat ick *Venus* sach
 Die in *Jupins* ermkens lach
 Die met lusten,, haer kusten,,
 En blusten,, hunnen brant:
 Maer *Momus* naerder-handt
 Als hy hun daer soo vant,
 Heeft aen *Juno* sonder stant
 Door jaloesy te kennen gaen geven
 Hoe dat hy vond' hun beyde daer leven
 En door sijn clappen,, gongen betrappen,,
 En treden daer toe, met vierige stappen.
 2. *Juno* riep al de *Goden* binnen,
 Heel gestoort, en bloedigh gram,
 Want sy was als uyt haer sinnen
Pluto met *Saturnus* quam;
 Sy begon te claegen van
 Die ontrouw van haeren Man,
 Heel verwoet,, en mismoet,,
 Die dit lyden haer doet'
 Sy scheen als desperaet
 Die haer door dit verraet
 Heeft verwonnen door dees daet.
 Maer Ceres quam by Juno spoedigh
 Siende dat sy was heel mismoedigh,
 Trachtende haer met goedereden
 VVeder te brengen tot pys en vreden.

3. *Juno* sprack hoe hy noch hoorden,
 En die *Maja* door de locht
 Inden *Arents* schyn wegh-voorden
 Dat ick noyt en had gedocht:
 Oock *Europa* had vercraght
 En *Egina* inden nacht
 Die Goddinne,, in minne,,
 Hun soo onverwacht,
 Haer tot sijn wenschingh bracht,
 Dien snooden onbedacht
 Die mijn trauw alsoo veracht.
Sonder langh toeven k' wil van hem schyden
Eer hy my meerder sou brengen in't lyden
Daer ick my hiele voor echte vrouwe
Midts sijn ontrouwe wil ick hem schouwen.

4. *Mars*, *Apollo*, en *Philander*,
 Met *Mercurius* en *Silvaen*
Bacchus, en oock onder ander
Florimonda, met *Vulcaen*,
 En *Cupido* volghden naer
 Met meer andere, die daer
 Quaemen,, t' saemen,,
 Met die schoone *Galathē*
 En oock *Bersabè*
 Die maeckten peys, en vrè
 En den twist verdwynen dè
Doen ick den peys met Juno sagh maecken
Door het gerucht my deden ontwaecken
Die als te voren weder na lusten
Jupyn sijn Juno wederom kusten.

sCheYnt Dat nV aL' De goDen sYn In pYs en Vrè

***Voor die de Jacht hanteert, dient voor-mael op-gelet
Soo komt geen Venus Dier soo dickwils selffs in't net.***

Stemme: *Le bon vin est tous jour che moy.*

DOen *Cupido* eens jaegen sau,
En hy den Hert naer loopen wau
Baerd'et hem wel grooten rau:
Te wynigh had' hy hem bedacht,
Want hy viel daer in eenen gracht,
Waer in hy lagh by naer versmacht.

2. Den *Boogh*, en *Pyl* op dier stont
Die soncken t' saemen inden gront,
Want, hy hem alleen daer vont:
Hy riep, ach! Moeder staet my by
Ick sinck, ach! *Goden* helpt toch my,
Siet wat vrees, en ancxt ick lij.

3. In 't waeter swom een witte *Swaen*
Die sagh dit kluchtigh speeltjen aen
En hoe dat het sau vergaen:
Hy stont verkilt, te voor vol hit,
Met vochtigh hair, en Vlogels wit;
Sy docht wat wonder *Swaen* is dit?

4. Die *Swaen* die had met hem gedoogh
En brocht het *VVichtjen* op het droogh,
Dan sy weer naer 't waeter vloogh;
Het waeter droop van 't Lichaem teer,
Hy kreet en weende al-soo seer,
En sy, 'ken Jaegh nu nimmermeer.

5. De *Swaen* die doock in 't waeter neer
 En brocht sijn *Kokerken* van Leer,
 Met den *Boogh* en 't *Pyltjens* weer:
 't En was hem daermè niet genoegh,
 Maer *Phebus* die met hem noch loegh,
 Dat hy soo fraey den *Hert* na joegh.

6. Gy *Maeghden* die *Cupido* slacht,
 Gy jaeght oock somwyl onbedacht
 Naer den *Hert*, in *Venus* jacht.
 Die somtyts oock valt inden gracht,
 Als ghy die te verr' betracht,
 En daer naer noch uyt-gelacht.

7. Holp u't geluck,, niet uyt den druck
 Gelijck de *Swaen*,, hem heeft gedaen,,
 Wordt by tydt,, u eere quydt,,
 Mydt u wel dogh,, voor sulck bedrogh,,
 De jacht,, die bracht,, hem onbedacht,,
 In 't net,, dus let,, naer wie ghy tracht.

Daerom ghy Dochter, oft ghy Knecht,
En acht geen Jacht dan eerstmael seght:

Een Hert te jaeghen is te slecht,
k' En ben geen Man voor dat gevecht,
Ick wensche dattter Leeuw, oft Swyn,
In soo een Jacht mijn deel magh sijn.

***Nieuws-gierigheyt die baert (wanneer, sy is te groot)
Somwylen aen den mensch een onverwachte doot.***

Stemme: *Waerom syt ghy spraeckeloos.*

'T GESchied' n'eens dat *Acteon* joegh
 Die het wilde
 Swyn vernilde
 En versloegh
 Inden Bosch, alwaer *Diaen*
 Eē *Valley* ront'om heeft groē *Boomkens* staen
 Daer die claer fonteyne vloeyt,
 Daer sy in baeyden, als sy was vermoeyt;
 Comend' uyt de jacht
 Met haer *Nymphkens* die sy mede bracht
 Die te gaer,,
 Baeyden daer,,
 Niemand wierden sy gewaer.
 2. Doen sy in het schyn der Son
 't Saemen baeyden,
 En lammaeyden
 In het bron,
 Quam *Acteon* daer gegaen,
 Die sagh aen die *Goddinnen* naekt ontdaē,
 Die doen waeren soo beschaemt,
 En te saem in het waeter daer versaemt
 Jder deed' sijn best
 Om *Diaen* te decken: dan op't lest
 't Saem der root
 Hem begoot,
 Met het waeter 't geen daer vlood.

3. Dat gy derft hier comen aen
 En aenschouwen,
 Sal u rouwen
 Sprack *Diaen*:
 Hy terstont verandert wert
 Inde form, en gedaent van eenen *Hert*;
 Rauw gespiekelt haerigh huyt,
 En oock twee horens sagmē hoofdē uyt
 Wassen hem heel crom;
 En *Acteon* wirdt helaecen stom,
 Die doen snel,
 Alsoo wel
 Als een *Hert* liep hy seer fel.

4. Syn eygen knechten in het velt,
 En sijn honden
 Hem verslonden
 Met geweld:
 Dus *Acteon* deirlijck wert
 Aengetast, want sy meendē 'twaer een *Hert*
 d' Een die greep hem by het been,
 d' Ander strax scheurdē hem het lyf van een
 En *Diaen* daer mē
 Niet vernoeght zynde, noch te vrē
 Voor s'hem vondt
 Heel doorwondt,
 Van sijn honden selff verslondt.

*Siet door nieuws-gierigheyt en alte heftigh MINNEN
 Komt somwyl onverwacht den mensch inden noot
 En had' Acteon niet geweest ontkilt van sinnen
 Soo waer hy door Diaen niet komen in sijn Doodt.*

**'t Vvelck Mopsus songh voor Pallas bed
Daer al de Goden loegen med.
Ballet.**

Stemme: *Alleer dat noch was uer, oft tyt.*

LEst doorde stille *Lethys* stroom
 Voeghden mijn gemoet tot droom
 In het gras,, daer ick was,,
 Ick sagh de woon,, en throon,,
 Van *Jovis* schoon,, ten thoon,,
 My docht dat my daer *Juno* sant
 En *Pallas* by *Venus* vant
 Die met rust,, had gekust,,
 Geblus,, naer lust,,
 Den brant,, by *Lethys* strant,,
Phebus aensiende *Venus* aen,
 En *Pallas* staen,
 Liet sijn throon, en wees *Vulcaen*
 Hoe sy laeghen naeck ont daen
 Die aen,, *Silvaen*,,
 De weet dê, en vermaen.
 Als *Silvaen* sach,, wier lach,,
 En wel op letten
 Tot spyt,, ende nyt,, belyt,,
 Moest hy noch sien,
 Dat *Pallas* staut,, onbenaut,,
 Hem vast op-setten
 Die horens, doch,, even noch,,
 Hy boven dien
 En was te vrede,
 Dat *Venus* dede

Die waer sijne Vrou,
Met *Pallas* daer ontrau.

II.

Hy stont verschrickt; strax is *Vulcaen*
Recht naer sijne smis gegaen,
En gesmet,, eene Net
Heel dicht,, gevlicht,,
En licht,, was van gewicht.

Die hy doen met behendicheyt
Over 't bedden heeft gespreyt,
Op het feyt,, quaem in teyt, jodeyt
Die hy heeft ingeleyt:

Pallas met *Venus* stont helaes.
Oft sy dwaes
Waeren, door het Goôn gelach
Daermen hun in't midden sach
Versaemt,, gepraemt,,
Vertrock en sy beschaemt.

Al wast tot spot,, en den sot,,
Sy met hun schoren
Wie wau,, of en sau,,
Niet willen syn in soo een ell
Als hy met lust,, ende rust,,
Oock sulcken voren
Sou vinden, geen,, droeve ween,,
Noch min gequel:

Off soo geschieden?
Wie van ons lieden,
Om een clyn gerel,
Sou schricken voor dit spel.

slet MopsVs VerheVCht hler aL De goôn.

***Dat niemant MIN ontkomen kan,
Getuyght dit Fabelken van Pan.***

Stemme: *Le bon vinest tous jour che moy.*

CVpido wie had' uwe macht,
En u wonderlijcke kracht,
Oyt te voor soo groot geacht?
Al syt ghy clyn, kindts, ende blindt,
De groote *Goden* gy verwindt
Soomen 't inder daet bevindt.

2. Den bock God *Pan* door schalckhyt wert
Met uwen pyl gewont in 't hert.
't Geen hem baerden groote smert,
Doen hy u cracht eens proeven wau,
Maer voor de daet quam het berau,
Want gy waert hem al te gau.

3. *Syringa* hups in deughden ryck,
Geen schoonder inde heele wyck
Is in 't minst aen haer gelijk;
Sy rustend in het groene gras
Doen *Pan* haer volghden op den pas
Mynde dat *Diana* was.

4. Den armen *Pan* gewont van't wicht
Die trof hem metten MINNEN schicht
Door 't aensien van haer gesicht,
Heeft dees jonge schoone Maeght
Verlieft, allomme naer gejaeght,
Die hem geen weer liefd' en draeght.

5. *Syringa* recht als *Daphne* dè
 In't bosch sy vluchten, en waer mè
 Sy voor haeren Maeghdom strè
Apollo raeckende dit Dier
 Verandert inden Lauwerier
 't Was van *Jupiters* bestier.

6. Alsoo voer *Pan* oock meer of min
 Want hy was oock sulcx van sin,
 Als hy liep ten bosch-waert in:
 Hy greep naer *Ladon* die wegh vliet,
 En speurt het geen hem is geschiet,
 Hy vatten laes, een handt vol riet.

7. Vvat baeten hem sijn droef geklag
 Dat hy mismoet ten hemel sagh,
 Doen hy doen ter aerde lagh:
 Hy docht van *Jupyn* was een straf,
 Nochtans een pyp hy draeyden af
 Die hy den naem *Syringa* gaf.

*Speurt Daphne in Laurier verandert, kan ons leeren
 Hoe dat de MINNE komt haer Dienaers over heeren
 En hoe Syringa nam de vlucht voor Pan doen in
 Den Bosch sy vloot verschrickt: dus wygert noyt u MIN
 Als u een weder-helft van uws gelijk kont vleyen
 Soo sult ghy noyt te laet u dwaes verlies beschreyen.*

Daer de Liefde komt tot val' Siet-men menigh ongeval.**Stemme: *Philis mijn tweede ziel.***

VVAnneer ten avont-raet
 De Son ten onder gaet,
 De klaert ontlooft,
 En dat sy ons berooft
 Van haer doorstraelde, en verguldē hoofd
 Alleer den swerten nacht begint,
 Is komen t' overlijden *Venus Kint*
 Haer vreught al-hier,
 Haer troost, en haer plesier
 Is nu gevallen in het MINNE-vier.
 2. Nu *Venus* arme Vrouw
 Leydt jammerlijck in rouw
 Met droeff aen-schyn,
 Wie stutten sal haer pyn?
 Wie sal nu *Venus* echter trooster sijn?
 Die smorgens voor den daegeraet
 Alleer de Gulde Son haer bed verlaet,
 Met droef onthael
 Ontbiedt sy inde sael
Jupiter met de *Goden* altemael.
 3. Sy spreeckt de *Goden* aen,
 En dede stracx verstaen
 Hun in 't gemyn
 Dat voor de Sonne-schyn,
 Sal morgen in haer zaele koopdagh sijn
 Van *Cupids* Boogh, en boven dïen
 Van *Koker*, ende *Pylen* wel versien:
 Daer sonder acht
 Elck van verscheyde kracht,
 Door dese *Pylē* kryght de *Min* haer macht
 4. Men vinter die sijn soet,
 Voor die hun smaecken moet,

VVaer in oock staen
 Die blijdschap brengen aen,
 Den eenē doet de droefhyt haest vergaē
 Van hope een, van vreesse twee,
 Oock eē van vreught, en twee van druck en wee
 Den and'ren laet
 Vollterden goeden raet;
 Ende den achsten die haud middelmaet.

5. Dit is den Huys-raet al
 Diemen verkoopen sal.
 Komt al te gaer
 En laet u vinden daer;
 Dat is het dat hy heeft gelaeten naer
 Ick sal u wachten in mijn sael,
 Gy *Goden* en *Godinnen* altermael;
 Die 't best hem spoet
 En biedt naer *Venus* moet,
 Sullen dan vinden noch twee soientjens goet.

*Wat sal Vrouw Venus doen? wal sal sy voorder maecken?
 VVant daer Cupido faelt, daer moet de Liefde staecken:
 Eylaes siet haer eens aen; sy mist haer eenigh Kinds,,
 Den Boogh, Pyl, wordt verkocht. Men hedendaeghs bevindt
 Met ons, als nu met haer het selfde te geschieden,
 Wanneer dat de Fortuyn van ons komt wegh te vlieden
 't Sy dat een Man sijn vrouw, oft Vrouw den Man verliest,
 Men selden dan daer naer getrouwen Vrient meer kiest.*

***Men seyt den droom is een bedrogh
Kackt in 't bed' soo vindt het nogh.***

Stemme: VVaerom syt ghy sprakeloos!

DOen ick lagh in fontasey
 Met *Clorinde*,, mijn *Beminde*,,
 Inden *Mey*,
Venus sagh in 't groene dal
 Wel gemoet, met haer *Camenierkens* al
Juno sagh ick met *Pallas*
 Daelen neer vanden groenē *Bergh Parnas*
 En met *Paris* Jonck,
 Die aēn *Pallas* den Gulden *Appel* schonck
 Naer gewent,, quam ontrent,,
Pan, met sijn soet instrument.
 2. Die *Musen* songen daer om prys,
Pharos stilden,, sijne schilden,,
 't Was al pys;
Bacchus wirdt daer oock ver-eert,
 Want hy had hun het bier in wyn verkeert;
Ceres quam met al haer fruyt
 Soet van smaeck, *Flora* oock met haer groen kruyt
 Lieffelijck van geur
Venus gonck hun een ronde veur
 Hant aen hant,, heel plesant,,
 Saghman danssen t'allen kant.
 3. Daer ick lagh in 't groon *Pre-eel*
 Sagh ick stellen,, en op-wellen
 Een *Tonneel*:
Jupiter sadt inden *Throon*,
 Daer *Godt Pan* speeldē eenen soetē toon
Stracx Mercurr' quam door de locht,

Die aen hun weer een nieuwe tydingh brocht
 Dat hy een gaude Keet
 Op wau hangen, doen hy had de weet,
 Jder een,, in 't gemeen,,
 Stelden hun weer op de been.

4. Als ick uyt die soete vreught
 Doen onwaecten,, en geraecten,,
 Heel verheught:
 Als ick was op mijnen pas,
 Sagh ick doen dat het maer al droom en was
 Want ick lagh by mijn *Princers*
 In het gers,, daer den koelen dauw heel vers
 Op ons beyde rees,
 Die ick haer mijn jonste doen bewees;
 Sonder schil,, ick haer stil,,
 Kusten doen om beters wil.

*Gelijck den windt drijft door de Boomen
 Haest verdwenen in een niet,
 Oft gelijck de waeter - stroomen
 En een ebbe die daer vliet,
 VVordt geleken aen de Droomen
 Die het selfden ons bediet,
 Een bedrieghlijckheyf. want soomen
 Vyt de rust, oft slaep verschiet,
 Doch dat ghy strackx waert tot Roomen,
 V alleen in 't bedde siet.*

Het derde deel *bestaende in* drinck-liedekens.

*ONTrent den Wyn, oft Bier, en worter niet gevonden
Dat meer den geest verheught, als 't singen van een Liet,
Dus acht ick die voor Sot diemen heel avont-stonden
Ontrent het Edel nat, met tuyschen besigh siet.*

*Want niet en isser meer van audts, soo seer gepresen
Als by 't gesode vocht, oft den gepersten Wyn
(Vyt een verheughde borst) een soet gesanck te wesen,
Vvaer door een swaer gemoet geheel verquickt kan zyn,
Want Bacchus heeft den dranck alleenighlijck geschaepen,
Niet dat het onsen geest in 't minst beswaeren sau;
Maer, om dat jder een genucht hier uyt magh raepen,
En dryven van het hert de wee-moet, ramp, en rau.
Dus Knuysen wilt ghy u te recht, met my vermaecken?
Nemt by het soete nat dit Liede-boecxken mê
Singht eens een vrolijck Liedt: dan sal'er weer op smaecken
Een Kasken rondt, en op een jder sijn santê.*

***let 't geen van jonckx wordt ingeplant,
Door heel het leven haudt dat stant.***

Stemme: *Soo haest Aurora was ontloken*

WAnneer dat *Bacchus* wirdt gebore
 heel jonk verliet sijn moeders borst
 En die wirdt hem seer haest geschorst,
 Want hy sijn Moeder corts verlore;
 In plaetse vande welck,
 Verliet hy strax het melck,
 Noch jonck,, hy dronck,,
 Den wyn veel liever,
 Doen saghmen hem,
 Hy liet de mem
 En dronck met jver.

2. Wy zyn hier als sijn Ondersaeten,
 Op niemant draegen wy quaet hert,
 't Geen dat van hem geleert ons wert
 Want dese leeringh ons can baeten:
 Hy hiel meer van't gelas,
 't geen sijnen trooster was;
 Van twist,, En wist,,
 Hy niet te mellen,
 In sijn groen jeught,
 Namp hy meer vreught
 In pot en snellen,

3. Laet ons dan leven oock in vrede,
 Want hy aen ons geeft sulck gebot,
 En vatten aen de pint en pot,
 Gelijck dat *Bacchus* selver dede;
 Geen melck en magh het zyn,
 Maer wel den claeren wyn,
 Geen borst,, den dorst
 Enconst hem helpen,
 Want hy bevont,
 Dat melck mistont,
 Den dorst te stelpen.

4. Wel heeftmē *Bacchus* dan sien blinkê
 Schier vande lange eeuwicheyt?
 En kreegh den naem van Godt bereyt,
 Door const van wel te connen drinken;
 Laet ons dan doen als hy,
 En buysen tot dat wy
 Ons keel,, soo veel,,
 Van't voetsel geven,
 Dat wy te gaer,
 In vreught hier naer
 By hem eens leven.

*Soo langh het geltjen duert soo set-men-ter op aen,
 Men tuyscht, men drinckt, men klinckt, en 't isser noyt gedaen
 Ja 't is ons meeste kunst het meeste te verteren,
 En d'alderbeste man die best de borst kan smeren.
 Alleen op hoop, als 't Schip sal sijn aen leeger wal
 Dat een goet hauw'lijck dan het al betaelen sal.*

***Al-waer op Feesten Bier, oft Wyn
Manckeert, en kan geen vreughde zyn.***

Stemme: *Wel Joosken syt ghy u leven moe.*

SA *Knuyskens*, hoe sit gy hier en droomt?

Laet desen beker vligen, oft segt my waer voor ghy schroomt

Drinckt vry dit edel nat,

Want daer is noch in't vat,

Men hoeft het niet te spaeren,

Vult vry een volle snel;

Ontrent de jonge jaeren

Past het suypen wonder wel.

2. Laet sorgen die 't beste sorgen kan;

Die hier het meest kan drinckē, acht ick voor den kloecksten man:

Wegh herseloosen sot,

Die 't gelt maeckt uwen godt,

En gaet het soo beminnen;

Ick hau my aende kruyck,

VWant dat verheucht de sinnen

't Sterckt het hert, en vult den buyck.

3. Sa lustigh eer ons den tydt verrast,

Daer is noch maut op solder, en daer staet noch graē en wast

Drinkt eens dit kaskē ront

't Is just naer onsen mont,

Ey, laet het niet verschuylen;

Maer drinckt het uyt altoos

Dat u de oogen puylen,

Liever hier als in ARTOOS.

Met t' Edel Druyve nat by 't vier

Geseten is het meest plesier.

***Niemandt en kan aen ons ten vollen reden geven, Wat een
vermaeck het is, altyt in vreught te leven;
Al schynt ghy oock soo slecht als eenen Boer te sijn,
V dunckt ghy syt een Prins soo 't hoeft u' is vol VVyn.***

Stemme: De lors que je vous jeux belle Clemine.

WAt isser meerder vreught!
 At schoonder saecken!
 Dan datmen in sijn jeught
 Den dranck magh smaecken,
*De grootste eer is dan altyt schier sat te syn
 't sy in het Lovens bier oft in gebrande wyn. bis*
 2. Kryght maer eens 't geluck
 Van *Bacchus* druyven,
 Terstont men siet den druck
 Van u verschuyven;
*Niemandt in't gansche lant en schynt dan uws gelijk
 Schoon dat hy oock besit een machtigh Coninckryck*
 3. Maer knuysen, als ghy zyt
 In vreught geseten,
 En dat ghy u verblyt,
 VVilt niet vergeten

*De soete Minne spraeck die hert en siel vermakt
Waer op het Lovens bier een edel wyntjē smakt*

4. VVel aengesien den dranck

Heeft sulcke crachten,

Laet ons sonder bedwanck

Daer toe dan trachten,

En drincken nacht en dagh, tot dat ons ziel ontsluyt,

Van desen Lovens traen uyt eene volle fluyt.

*Sa Vrinden wilt ghy blijd', en sonder sorge leven,
Soo wilt u maer met ons tot 't Lovens nat begeven,
't Geē is den fleur van al, vermaert door 'theele lant
En diēt voor medicijn 't welck menich kloeck verstant
Gevonden heeft voor nut, laet dan u sinnen keeren
Het sal benefens my u hert in vreught Vermeerē.*

***Daer Bacchus schenckt den klaeren wyn' Verjaeght m' uyt 't hert
de sorgh, en pyn***

Stemme: *Echo wil ick terghen. &c.*

K' LAet de Minnaers MINNEN
Ick stel al mijn sinnen
Op het Lovens nat
Het welck my maeckt heel sat.
VVat ist 't vryden,, als lyden,,
'k Wil my daer af myden
VVech gy *Venus-Kint*
VVilt van my toch schyden
Die my niet en dint.

2. Ticktack ende Kaerten
Sal ick noot verlaeten
VVant soo lanck my
De schyven blyven by
'k VVil drincken,, En schincken,,
Singhen ende klincken
Dat is mijn ambacht,
VVant een Lovens pincken
Geeft my vreught en kracht.

3. Lustigh dan Cadullen
VVilt den buyck nu vullen
Siet toch *Bacchus* hier
Die brengt ons 't Lovens bier
Mijn sinnen,, beginnen,,
Bacchum nu te minnen
VVant sijn nat is goet
Suypt dan een kruyck binnen
Met een bly gemoet.

sYt nV VroLYCk hler,, Met DIt bler.

***Sa gasten die hier syt versaemt,
Syt vrolijck soo het recht betaemt.***

Stemme: *Lieve vrienden,, ghy sult hier vinden,,*

CAmeraerden,, wilt nu versmaden,,
Allen droeff heyt druck en smert,
En wilt vluchten,, droevige suchten,,
Jaeght droef heyt van u hert
Schept genuchten,, inde cluchten,,
VVilt nu lustigh vroelijck syn
Laet ons drincken,, laet ons klincken,,
VVant wy hebben bier en wyu.

2. Sa geseten,, om wat te eten,,
Laet ons vullen onsen buyck,
Dan geschoncken,, en uyt gedroncken,,
Seffens uyt een volle kruyck,
Dan gesongen,, dan gesprongen,,
Om te crygen grooten dorst
Dan weer mallen,, dan weer vallen,,
Met den dranck,, smeeren de borst.

3. Vrolijck Gasten,, sa wilt aentasten
Dese Hespe oft de Soscis,
Wilt nu singen,, en op wilt springen,,
Dat een yeder vroelijck is:
Sa wilt dansen,, en weer schranssen,,
Eedt en drinckt dat u gelieft,
Haenen hinden cont hier vinden,,
VVant wy syn van als gerieft.

4. Sa gy snullen,, laet ons nu vullen,,
 Onsen buyck met bier en wyn;
 Goy gesellen,, nempt op de snellen,,
 Buyst en wilt niet ledigh syn;
 Sa wilt slempen,, sa wilt dempen,,
 VVilt nu thoonen vrolijckheyt,
 Lustigh knuysen,, wilt vry buysen,,
 Bier en wyn is ons bereyt

5. Die niet smeren,, oft en verteren,,
 VVilt syn gelt in vrolijckheyt,
 Dat sy soecken,, ander hoecken,,
 Oft hy wordt hier uyt geleyt
 VVyli spotten,, met die sotten,,
 En versmaeders van de kan,
 VVyli prysen,, eer bewysen,,
 Die in't drincken is een man.

*Sa mijn Gasten al te saemen
 Drinckt nu lustigh uyt de Kan
 Die het minsten hem laet praemen
 Acht ick voor den kloecksten Man.*

***Noyt sien wy vreught op jongher dagh 'VVeest vrolijck alst
gebeuren magh***

Stemme: Sa Kuypers wilt op passen.

VVY syn hier alte-saem
 Confrers by een vergaert,
 Te lichten een halff aem,
 Syn wy bequaem vermaert,
 En syn van die gesellen,
 Die hun tot drincken stellen,
 Tot dagh en nacht,, is overbracht,,
 En't buyckxken heeft sijn vracht.

2. VVy leven inde vreught,
 In blyschap en geneucht,
 VVy doen ons buycxken deught,
 De droef heyt nempt de vlucht,
 VVy doen de pyn verhuysen
 Door ons geduerigh buysen;
 En soo ons smert,, en druck van't hert,,
 Door 't nat verjaghen wert,

3. VVy draeyen doen de craen,
 Terwyl wy zyn op't aerdt,
 En doen ons vreughden aen,
 En buysen op't welvaert;
 Wy dansen, en wy springen
 Wy spelen, en wy clingen,
 Wy ons altyt,, thoonen beryt,,
 Tot vreucht en vrolijckhyt.

4. Vat elck een volle cruyck
 Gevult met Lovens nat,
 En giet die inden buyck,
 Tot dat ghy syt halff sat:
 Wilt suypen goede knuysen,
 g 'En sult noyt jonger buysen,
 Drinckt u verheucht,, in uwe jeught
 Schept uyt den dranck de vreught.

**Die 't meeste drinckt hier in 't gemeyu
Verdient den naem van Capiteyn.**

Stemme: Op de Clauw van Loven.

WEI wat drommel wat hoor ick hier?

Allen dat raesen en groot getier,
Het zyn de Clauw de vise guyten,
Men spelter op Bassen, Violen en fluyten
d'Een die roopt, en d'ander singht,
d'Een die huppelt en d'ander springht.

2. Sa vult de potten en spoelt 't gelas
Drincken, en ruymen wilt even ras,
't Bier is gebrauwen om ons te drinken
Dē *weert* die zoekt schyvē, de *gastē* te schinckē
En die d'meest drinckt hier in't gemyn
Verdient den naem van *Capityn*.
Sa *Bode* haelt ons den *Lieutenant*,
Alferis daer by en onsen *Sergeant*,
Den *Secretaris* maent oock te saemen
Den *Corporael*, met dē *Meester* wilt praemē
En als hier is desen hoop,
Ruympt eenen pot oft vollen stoop.

4. Sa laeter oock brengē een *Snufkē* snel
Met d'edel Pypken, het smaectt soo wel
Wilt lustigh rooken, smooren, en snuyvē
Doet't *keelpeck* uyt de stroote verschuyvē
En dan een Liedeken 't saemen quelt,
Eenen magh dansen als d'anderen spelt.

5. En soo *Teeuwen* ons wacht te lanck
 Van ons te brengen den *Snuyf* en dranck
 Roept *Seppen* en *lenne* om bier te tappen
 Wilt *Potten*, en *Snellen*, door 't *keelgat lappen*
 Schreeuwt, en roept mēt luyder keel
 n' En malschen teugh en is noyt te veel.

***Hannegat,, die,, bemint,, de Bint,,
 VVant,, dat,, sie,, dint,, wel gekint,,***

Stemme: Ick hebse vergeten.

LAet ons nu vrolijck wesen
 VVy Knynskens onder een,
 Staect droef heyt, en geweene,
 Dat teughskens sal ons genesen
 Ick brenghet u *Jan*
 Vise pry,
 Geest het dan
 Die u by
 Sit, die kan
 Ons de Snel weer vullen vol;
 Want mijnen buyck die is nu weder hol
 2. Die Pyp die moetter gellen,
 Sa lustigh suypt, en smooort,
 Wel Weert hebt gy t' gehoort?
 En brenghet ons versche Snellen:
 Sa, gasten sa!
 Dat gaet veur,
 Volghet my na
 Op dit speur,
 Ha viva,
 Op de gesontheyt van ons al,
 Ick nu dit kasken eens uytblasen sal.

3. Sa drinckt nu van gelijcken,
 Dit Kasken soo gy weet
 Deê ick u eerst bescheet,
 g'En moght daer van niet wycken.
 Sa lustigh op,
 Vult de maegh,
 En den krop,
 Want wie saegh!
 Dat dit sop
 Oyt aen ons niet en beviel,
 Want dat verheuge doet ons hert en siel.

Al mijn vreught, en plesier,, Vind' ick in t' Lovens Bier,,

De borst te smeren is wel goet,, Als ment wel van passe doet,,

Stemme: Op het Ballet van de Tritons.

ROsbol wau lest buysen
 Pint op pint tegen danck'
 Wirdt heel cranck,, door den dranck,,
 Dat hy sat viel vande banck,,
 Hy riep ach lieve knuysen
 Ick lagh hier in de hel,,
 'k wordt soo fel,, om de snel,,
 Heel gepynight door mijn vel,,
 2. Heer duyvel laet my loopen
 Ick en heb oyt eenigh Meyt,,
 Hier gevreyt,, eer ick van speyt,,
 Suyver heel mijn keel af-beyt,,
 O! buyck moet ghy becoopen
 Om een dronccken bier,,
 Sulcken tier,, by het vier,,
 Duyvels 'k heb hier geen plesier.

3. Godt *Bacchus* wilt my hooren;
 Helpt ten minsten uwen vrint
 Die u dint,, met de pint,,
 Want hy u alleen bemint:
 U vader gaet verlooren
 Mijn kinders groot en klyn,,
 Liefste mijn,, stelpt mijn pyn,,
 Eer ick inden brandt verdwyn.

4. *Claes* Compeer, en *Flooren*,
Neel die 't speelken oock aensagh,,
 Borst van lagh,, dien dagh,,
 Als dees satte beest daer lagh'
Griet packten hem by d'ooren,
 Hy schreeuwden overluyt,,
 Wat beduyt,, desen bruyt,,
 Daermê was den droom gansch uyt,

Haes op Rosbol, wel hoe? wat komt ghy soo te liggen?
Sa wacker op de been, ghy light daer als een Viggen,
Oft sit het Lovens nat soo haest u inden kop!
't Schynt jae, ghy syt soo vol tot boven uwen krop:
Holla, hoe gaet dat soo! wacht u van barrockeren,
't Schynt ghy u daer toe voeght. Syt ghy een Man van smeren;
Sa Rosbol als een Man, stelt u wat op de banck,
Thoont dat ghy 't Lovens Bier drinckt met u eygen danck.
't Vier u contrari is; komt inde locht verkoelen,

*V hoeft dat is verwermt, wy sullen 't gaen aff-spoelen
 Met aerdigerder nat, als hier. Comt dan Compeer
 Geen beter u ghelijckt als uyt den Tuymeeler,
 [...] Gen just is op sijn snè en 't sal u 't hoofd verlichten
 't Is eenen malschen teugh het sal u onderichten,
 En brengen op den pas. Holla! godis dousent, nu
 Staen ick hier wel en kyck, ick heb den bras van u
 Gy onbeleefden guyt, dit wensch ick u verdeubbelt
 Daer-in versopen waert, waer med' ghy my begeubbelt,
 Ick heb het wel voorseyt, ick staen nu wel en druyp
 Van dit wel rieckend' nat. Waer ick nu 't beste cruyp
 In 't stilt? op dat ick niet en word' noch uyt gelachen
 My dunckt ick, Neel, en Floor alreed' daermee'sien schachen:
 Adieu dit is het leest dat ick met u verkeer,
 Soo sal ick my beschaemt soo vinden nimmermeer.*

**Peer,, soeckt eer,, Jan tracht, naer pracht, Ick naer het drincken
dagh en nacht.**

Stemme: *Schoon Herderin.*

A Vous gespan,
 Wat dunckt u vrindt hier van!
 Noyt beter en ded' ons de werdin,
 Vlytigh,, niet spytigh,,
 Sy tapt naer mijnen sin
 Hy en is geen Man
 Soo wie veracht de can,
 Aen *Bacchus* den baes ick my verbin,
 Drincken,, en schincken,,
 Een saeck die ick bemin:
 Laet teeuwen,, al schreeuwen,,
 Het is quaeden tydt,
 Wy lacchen,, en schachen,,
 Het bier ons verblydt,
 Dat slaven,, al graven,,
 Vergeeren veel goet,
 Ons winsten,, ten minsten,,
 De keel hebben moet.

2. Den Troetsaert gaet
 Gekleedt boven den staet,
 In het sattyn, sijn keel wynigh heeft,
 Honger,, en konger,,
 Hy aen sijn lichaem geeft;
 't Zy vroegh, oft laet,
 Ons buycxken heeft sijn maet,

Coninck noch Keyser vrolijcker leeft
 Springht *Neys*,, soo singht *Teys*,,
 Peyst hoe sijn keelken beeft
 Wy sluyten,, daer buyten,,
 Vrouw *Venus* dangenier;
 Wy vluchten,, haer suchten,,
 Door wyn en bier,
 Loopt Claesken,, soet Baesken,,
 Gaet streelen u lieff
 VVy willen,, ons stillen,,
 Met *Bacchus* gerieff.

3. Veel staender seer

Naer glori ende eer,
 En quisten hun gelt voor eenen niet:
 Daegen,, sy jaeghen,,
 En nachten soomen siet
 Spreeckt trotsen Peer
 Jan Pauwel en noch meer,
 Ider van hun, hunnen ryckdom biet
 't Geven,, hun leven,,
 Gebrocht heeft in 't verdriet:
 Sy missen,, in 't vissen,,
 Hun borsse wort plat,
 VVy vollen,, de hollen,,
 En spoelen 't keel gat,
 VVy spotten,, met sotten,,
 Eergierigh van aert,
 Ons schyven,, beclyven,,
 VVy weten waert vaert.

k'WIL Dan baChVs MInnen.

**Wy hauden ons seer geirne aenden dis
Al-waer men met knuysen genoegh'lijck is.**

Stemme: *La Constance*.

SA Cameraerden laet ons smeren,
 En ons voegen aenden dis,
 Drincken en schincken, wy begeren
 Tot dat ons hoofd vol cluchten is:
 VWant wyn en bier,
 Baert ons plaisier:
 En doet ons in vreughden leven,
 Oock in ons jeught,
 Doet het ons deught,
 Ende het maeckt ons hert verheught
 2. Als sommige gaen loopen vryen
 By hunne Vreysters daegen lanck,
 Gaen wy dan onsen *Bacchus* vlyen
 En hem vieren met den dranck:
 Hy is ons lieff,
 Van sijn gerieff,
 Want wy lustigh ons borsten smeren
 Daermen naer tracht,
 Dagh ende nacht,
 Daerom word hy van ons geacht.
 3. Wy laeten kryghgesellen schieten
 Vechten, en twisten, ende slaen,
 En inden krygh hun bloet vergieten,
 Ende peryckels onder-staen,

Wy lie in Huys.
 Maecken geruys,
 Met de Schoetels, ende Tellooren.
 Soo wordt den strydt,
 Van ons bereydt,
 Gevoert met alle vrolijckheydt.

4. Terwyl dat sommige procederen
 Om te verkrygen eer, en staet
 Gaen wy met *Bacchus* domineren,
 Ende doen gaen de weert te vaet,
 Dat hy ons tap
 Van 't edel sap,
 Waerme wy ons 't leven regeren,
 Want bier, en wijn,
 Allen gemyn
 Verjaeght en doet ons vrolijck sijn.

***Drinckt vry nu lustigh om, en tom
 Men rekent hier niet voor den brom.***

Stemme: *Use mieux.*

'K Wil noch meer met *Bacchus* swieren
 Want sijn Druyven sijn soo soet
 Hy stort traenen van goe Bieren
 Ende wyn in over-vloet
 VVilt hem eeren ende dienen
 Met loff-sangen ende smoor
 Al sijn wylie Libertienen
 Laet ons passen op sijn Choor.

2. Ick ben liever by mijn Knuysen
 Als by een schoon soete lieff
Cupido wegh gaet verhuysen
 Wegh ô vreedden herten dieff,
 Komt gy noch in ons eens kruypen
 Ons betoovrende door Min
 Gy sult stracxt in ons versuypen
 Soo wy nemen *Bacchum* in.

3. Broeders laet u stemmen hooren
 Looft den Godt, in sijnen Pot
 Al ons roocken ende smooren
 Syn aen *Venus* spyt en spot
 Broeders roept dat *Bacchus* leve
 Broeders roept dat leef den dranck
 Die ons *Bacchus* heeft gegeven
 Dus looft hem met smoor en sanck.

*H*Et gaet kluchtigh in het Minnen
 Hier sult ghy een hertje winnen
 Elders sal m' u senden beên
 Met een blauw gestoote scheên
 Dit en moet ick niet vreesen
 Want hoe saud' het konnen wesen
 Dat die self my haelt aen
 My saud' heeten henen gaen
 Maer ick wil haer laeten backen
 Sy mocht my eens fraey bekacken
 Want sy neemt al dickwils wat
 Om te wesen licht van gat.

***Ick sien geen meerder vreught m'en boet
Dan 't geen m'ons selven aen en doet.***

Stemme: *Rossen teeuwen quam by my. &c.*

GY siet hoe over al de straet

Is wit door sneeuwe vlocken,

En hoemen niet te werck en gaet,

En niet en hoeft te blocken:

Want ons lichaem dat is, en blijft

Door desen kauden vorst verstyft

2. Verjaeght de koude vanden haert

Met lustigh op te stoken,

Voor vriendē dient geen broot gespaert

Dus haelt hier inde koken

Een kanneken van 't rynste nat,

Uyt 't beste *Baccheraetse* vat.

3. Beveelt den goeden Godt de rest,

Die 't alles wel sal voegen,

En die alleen weet alderbest

Wat jder kan vernoeghen;

Hy weet dat wy maer soecken rust

Daer ons hert is nae belust.

4. Terwyl u jeught noch niet veraut

En u de gryse haeren

Niet maecken heel styff, en kaut,

Gebruyckt u jonge jaeren;

Geen beter medicyn u dint

Genesen als de lieve Pint.

5, Terwyl het ons gebeuren magh,
 Soo laet ons vry wat mallen;
 Want licht kan komen sulcken dagh,
 Dat 't niet sou willen vallen.
 En machmen 't mallen niet ontgaen,
 Soo ist beter jonck als aut gedaen.

*De Swalem op ons Huys haer nestjen komt te maecken
 Soo lanck den Somer duert, en sweders lieff saisoen
 Maer soo de kaude komt, en winter ons genaecken
 Sy vlucht, gelijk van ons de taefel vrienden doen.
 Om eygen-baet men siet dat vele vriendschap hauwen
 Vyt liefde van hem selfs de vriendschap wordt gezocht
 Maer kont ghy geven niet, men sal u vriendschap schauwen.
 Dat onse Katte leckt den vetten Kandeeler,
 't Is niet uyt Min van hem, maer t' is uyt Min van 'tsmeer.*

Vvat heeft het Lovens bier niet in,, Dat ider maectt soo blij van sin.

Stemme: VVilt ghy de liefde haer volle voedtsel geven.

LAet ons wat naer vermeughen
 Te saemen ons verheugen,
 Naer reden, ende maet
 Vrolijkheyd en is geen quaet
 Wanneermen wacht te krencken;
 Soo laet een Roomer schencken,
 Geeft daer-naer den danck,
 Aen die ons nu geeft den dranck.

2. VVeest vrolijk wilt niet sorgen,
 Drinckt tot den dagh van morgen
 Den soeten koelen wyn
 t' Magh wel wesen, 't moet soo sijn
 Ick brenght u: siet het sincken,
 Ick sal gansch uyt drincken
 Siet hoe dat ick 't doe
 Totte leste druppel toe.

3. Daer is 't eydel gelaesken
 Mijn soete lieve *Claesken*;
 Sa drinck het nu vonck uyt,
 Ick daer-naer een volle Fluyt:
 En thoon het eens van degen
 Dat gy het uyt kont vegem,
 Sa *Claesken* lustigh aen,
 'tGelas en magh niet ledigh staen.

4. En wilt het niet verlengen,
 Ick moet het eens gaen brengen
 Aen eenen goeden baes
 Siet daer is het *bon profaes*:
 Laet geenen wyn verschaelen,
Claes sal 't gelach betaelen;
 Sa weest dan al verheught
 VWant 't is nu den dagh van vreught,

***Een dronckxen wil ick wachten,
Al sau de wysheyt duycken;
Al dronck ick noch twee kruycken,
Ick sal my niet versmachten.***

Stemme: Treurt met my bedroefde Schaepen.

WEI, hoe schyntmen hier te droomen
Recht al oftmen slaep'rich was,
Laet een Toeback Pypken komen,
Met den Bier-pot, en 't Gelas,
't Sa dan lustigh aende Kitten
Van nu aen, tot morgen vroegh;
Om soo droomigh hier te fitten,
Noyt en past dat in een kroegh.

2. Wy sijn toch te nob'le baesen
Om al-hier soo stil te sijn:
't Syn de Kannen en Gelaesen,
Met den Toeback, Bier en Wyn,
Die wy daegelijckx hanteeren,
En dat uyt een herten gront,
VVy eerbieden hun in 't eeren
Met ons Lippen, Keel, en Mont.

3. Lustigh op, valt dan aen 't suypen
 Sa, avous, een volle kan;
 Ha Viole door sulck suypen,
 Raecktmē soo tot eenen Man,
 Door te slempen, en te schincken,
 Klimmen wy op *Bacchus* throon,
 En die 't best van ons kan drincken,
 Die wint Rancken tot een Kroon.

*Een Dronckaert wird' vermaent over sijn gulsicheydt
 Van sijnen goeden Vriendt, die sprack met goet bescheydt
 Laet dees back-beestery, ey wilt het drincken laeten,
 En als ghy dorstich seyt, gebruyckt dat Bier met maeten
 Hy antwoord' hem, al wel, beloefde sulcx te doen
 Maer strax naer d'Herbergh liep, en sprack daer staut, en koē
 Tapt my de Kan recht vol, en laet het schuym vry sincken,
 Want my is stracx geleert, ick moet met maeten drincken.*

Jae het Is seer VVeL geDaen
 nV geDronCken en Dan gaen.

**Die Minnaers sijn van Pint en Pot
Syn Kinders vanden Bacchus Godt.**

Stemme: *O! quelle est aveuglement.*

WEest al verheught wie dat gy syt,
Den Feestdagh helpt *Vermeeren*,
En *Godt Bacchus* eeren,
Syt nu verblijt,
Want het nu heden is den rechten tyt;
Cupido vluchten moet van hier,
De Pint,, ons dint,,
Maer hier geen *Venus Dier*,
Dan ruysen,, muysen,,
En lustigh buysen,
Is ons plesier.

2. Op wysheyt nu niemant en let,
Geen tydt is hier te proncken,
Liever eens geschoncken,
't Wordt nu belet,
Sa *Theunen* die gesontheyt in-geset
Suypt lustigh 't wordt aen u gebracht
Vonck uyt,, dees Fluyt,,
Die u soo tegen lacht,
k'Sal hede,, mede,
Daer toe bestede,
Mijn heele kracht.

3. Vvat schort u dan gy visen vent?
 Gy laet my schier verkorste
 En ick berst van dorste
 Buyten gewent
 Word ick by u als een klijn kint gespent
 Vvat droes wat syt gy voor een Man
 Sa drinckt,, men schinckt,,
 My oock een volle kan,
 Die sonder raesen
 Vonck uyt sal blaesen
 Avous gespan.

*Die wel smeert de borst,, Drinckt sonder dorst,,
 Eet sonder hongher,, Sterft des te Jongher,,*

Als-men is by goy Cadullen,, Maghmen wel het buycxken vullen,,

Met het Lovens Bier, en smullen,, Wat is beter als goy snullen,,

Stemme: Lest gonck ick my vermijden.

KOmt nu mijn lieve Vrinden
 Die *Bacchus* oyt beminden,
 En weest met ons verblijdt;
 VWant het is nu den rechten tydt,
 U hert tot ons waerts stiert
 Den vasten avondt viert.
 En dat het gelasken swiert

2. Laet vry een Kroesken schencken
 En hebt geen achter dencken,
 Ten can geen hinder doen,
 Want het is nu al naer den noen
 Sa voeght u by het vier
 Want isser meer plesier,
 Als drincken dit Lovens bier.

3. Een Pypken tot verfrayen
 Met Toeback vol gelayen
 En doet hier geen belet,
 VWant de fantasy verset:
 Daerom vrymoedigh smoot,
 En ondertusschen hoort
 Een Liedt singhen tot accoort.

4. Al sijn daer viese geesten,
 Die seggen 't sijn maer beesten,
 Die sulcken saeck begaen,
 Dacrom laet het niet gedaen
 Maer lacht hun vrylijck uyt,
 En met een teugh besluyt,
 Hun kaeck'len voor een kluyt.

5. VVat sal een vreckaert erven
 Wanneer hy komt te sterven.
 Niet anders als het graff;
 Daerom laet de vreckheyt aff:
 VVat helpt hem gelt, oft goet,
 VWant hy dogh sterven moet,
 En wy geene vreught meer boet.

6. Weest vrolijck dan gesellen,
 En wilt u hoofd niet quellen,
 Dat gy de droefheyt plant,
 Maer doet *Bacchus* onderstant
 Die ons laet vrolijck sijn,
 Door 't geven vanden wyn,
 En dryft van ons 't gequyn.

7. Die *Bacchus* dan beminnen
 Met *Ceres* wilt beginnen,
 Dat is den besten raet,
 Die bevryden ons van't quaet
 En van veel droevesmert,
 Want 't is door hun dat wert
 En versterckt naer lust ons hert.

Plerken was genoodt by Knuysen
Daer hy hem oock wel bevondt
Want hy meester was in 't buysen,
't Bier was just hem naer den mont
't Hooft begost wat te verwerpen,
Niemandt scheen soo blij als hy,
En hy raeckten oock aen 't schermen
Van een Venisoen Pasty:
En men kost schier soo haest schincken
Off hy ruymden strax 't Gelas,
't Was (om dat hy soo moest drincken)
Dat sy wel gepepert was.
Peer die was nu soo versopen,
En beseth, dat hy langhs 't straet
Naer sijn Huys is wegh gekropen
Stil, en sonder Cameraet.
Griet sijn wyff, die dêe haer beste
Om te krygen hem in 't bedt
Soo sy 't dêe ten langen leste
Maer veel bidden toebestedt.
Peer ontweckt, ende uyt de venster
Riep geduerigh moordt, en brandt

*Niemandt was die sagh een genster
 Viers; en hy niet sonder standt
 Schreeuwdē om de n brant te bluschen!
 Jder een die was verbaest;
 Sommige daer ondertuschen
 Haelden waeter metter haest,
 En hem baden te verklaeren
 Waer den brandt was hy naer veel
 Roepen, gonck het openbaeren,
 Dat den brandt was in sijn keel.*

***Die wilt naer staet, en eere staen,
 Die moet voor eerst ten oorlogh gaen.***

Stemme: Gy Mannen van verstande.

GHy milde Open-borsten,
 En herten die seer dorsten
 Naer 't Lovens edel nat:
 U loff sal ick verhaelen,
 Tot roem van dese Stadt,
 Met mijne pen af-maelen.
 2. Treedt aen met goy manieren,
 U hoofden wil ick çieren
 Met groen Lauriere blaen
 Gestrickt met gulde draeden
 VVaer op geschreven staen
 Sullen al u daeden.

3. Treckt heen naer *Bacchus* Tempel,
 Daer vindt ghy aenden drempel
Vulcanus droogh outaer,
 Die om die heete voncken,
 Syn keel haudt gladt, en claer
 Met groot, en styve droncken.

4. Om sulck *Patroon* te eeren,
 Moet ghy u lustigh weeren,
 Elck steckt sijn pypken aen
 Laet neus, en mondt vry roocken,
 Die al ten Hemel gaen,
 't Is Offerand' van smoocken

5. Nergens is ons gelijcken,
 Ja 't moet voor ons al wycken,
 Als wy comen ter baen:
 Ons Capityn kan drincken,
 Jae dat een Schip gelaen,
 Daer van wel soude sincken.

6. Ons Lut'nant is een quaentjen,
 Hy drinckt oock wel een vaentjen,
 Op eenen avont uyt,
 d'Alferis kan oock buysen
 Hy lap het in sijn huyt
 Onder ons goey knuysen.

7. daer sijn oock drye Sergeanten
 Die sijn oock goy Kalanten,
 Hun keel is altydt droogh;
 Die konnen van hun twegen,
 De oogen recht om hoogh,
 De kannen lustigh veggen.

8. Ja al ons Officieren
 Die roepen, en die tieren
 Gestadigh om de kan;
 Ten kan hun niet verveelen

Sy vatten oock al an
By halven en by heelen.

9. Oock allen ons Soldaeten,
Konnen geen drincken laeten,
Elck weert hem als een Helt,
De minste van hun allen
Staet als een Man in 't velt,
Sy climmen op de wallen.

10. Daer syn noch and're Vorsten,
VViens kelen altyt dorsten
Naer rinsch, en Franscen wyn,
Die't oock wel laeten blijcken,
Die uyt ons Vaendel zyn
Ons daerom niet gelijcken.

11. Is jmandt nu verlegen,
Om tot vyf ses te veggen,
Die spreeckt ons Hopman aen;
Hy sal u Dienaer wesen
Compt geeft u onder't Vaen
Van al dees uyt-gelesen.

*Die hem tot Oorlogh wilt begeven
Die moeten hier sijn opgheschreven
In Bacchus feest, om onder 't vaen
Te schuylen; tis met eer gedaen.*

Vvat vreught, oft aen-genaemer locht,, Is nutter dan wel Bacchus vocht.

Stemme: k Heb menigh Pint en Kan.

Ick heb den Godt der M I N ,
 Uyt mijn gedacht gestelt,
 En geef den bras van 't vryen,
 Altyt was hert, en sin,
 Met soete MIN gequelt,
 'k En kost het niet meer lyen,
 Dus heb ick hem verjaeght
 Kies *Bacchus* in sijn stè
 Diemy veel meer behaeght
 En oock *Silenus* mè, en oock *Silenus* mè.

2. Het edel *Bacchi* nat,
 Dat is soo aen-genaem,
 En lieffelijck om drincken;
 Maer dat ick had een vat
 Van diën soeten traen,
 Ick sou u eens beschincken:
 Want al sijn kracht baert vreught
 De MIN niet dan verdriet.
 Dies drinckt soo veel ghy meught
 Maer comt aen't vryen niet bis

3. In plaets ick plagh te staen,
 En wachten aen de deur
 Van mijne ziels beminde:
 Soo ist dat ick nu gaen
 Daer droef heyt, noch getreur,
 Noch suchten sijn te vinde,
 Daermen niet anders denckt,
 Als drinckt u vol, en sat
 VWant *Bacchus* ons daer schenckt
 Van sijn doorluchtigh nat, bis

4. Een pyp toeback twee, dry
 En magh niet zyn versmaet

Om uyt de borst te smooren,
 Komt jemandt van gevry,
 Ick hem al segghen laet
 En wil daer naer niet hooren:
 Maer drincke naer mijn lust
 Van *Bacchi* koelen wyn,
 Soo lanck tot 't hertjen rust
 VWant 't anders niet magh syn, bis

5. Maer gaen ick dan naer huys,
 De straet is my te smal,
 'k En kan my niet op-rechten,
 Al ben ick noch soo buys,
 Ick my wel wachten sal
 Van kyven en van vechten,
 VWant my geen rusi dint
 't Hert is vol sanck, en klanck,
 En al die *Bacchus* mint
 Is den gemynen ganck bis

6. VVegh, wegh dan *Venus* kint
 Ick segh u nu adieu,
 En wil u gaen verlaeten;
 Al heb ick u gedint,
 Nochtans ben ick u beu
 'k Heb reen om u te haeten,
 VWant hert en siel verteert,
 Die u sijn onderdaen,
 Hy vrydt al die begeert,
 Ick hebt genoegh gedaen, bis

*Jan die versuypt het al het geen hy jaerlijckx windt,
 Sijn Renten smeert hy op; want hy drinckt te goethertigh,
 En niet als eenen knop men aen sijn wambas vindt.
 Maer let op sijnen Neus daer staender wel en dertigh.*

**'k Hoor gerne wat praeten,, van vaeten,, en Fluyt,
Enblaesen,, als Baesen,, Gelaesen' vonck uyt.**

Stemme: La Duchesse.

HOe soet ist als men 't MINNE-vier

Door kuskēs gaet vermeed'rē en versoetē

Wat kan ontmoetē,, soeter als dien staet:

Geē *Bacchus Knaep* noh al sijn dronke bendē

Ons *Hymens heyr* noch vrolijkheyt kan schenden

't Sa liever aen het trauwen,

Als in een gelagh,

Men sieter meer berauwen

Alsmen 't loven sagh,

VWant als 't bier inden Man,, is,

En wysheyt inde kan,, is

Dan ist gelach wel soet,

Maer 't cost meest altyt bloet,

2. Neen, neē, ick heb my weer bedacht

Ik hou veel meer van suypē, en van smerē sijn

Het caresserē, wort by my veracht

En die met vrou, of kinders moet gebryt

Die magh altyt wel sonder herp, of luyt' zyn:

't Sa lustigh aen het licken,

En de Keel gesmeert,

Om soo niet te versticken,

Tot de Can u keert,

VWant die van hem wilt jaegen

Dees heete MINNE vlaegen,

Daer can niet beter zyn,

Als Toeback, Bier, en VVyn.

Op eenen *Altyt-klaeghenden,, laet-dunckenden waen sot.*

'T IS drolligh datmen my niet hooger schat, seght Stas.

't Is drolligh dat ick noyt word' 't geen ick gerne was.

't Is drolligh dat mijn gelt versmelt gelijck als was.

't Is drolligh dat ick niet en vind' in kist, noch kas.

't Is drolligh dat ick loop met platten buyl, en tas.

't Is drolligh 'k drinck nochtans soo gerne hypocras.

't Is drolligh dat ick niet bekaut een Lieff int gras.

't Is drolligh sy my smaet midts my geneer met vlas.

'tIs drolligh dat ick stort om haer een traenen plas.
'tIs drolligh dat ick weet, ick haere sieckt genas.
'tIs drolligh ick om haer soud' moeten gaen naer 't Sas.
'tIs drolligh dat ick eer verlies en al den bras.
'tIs drolligh als ick roep, betaelt, dat 't volck roept cras
'tIs drolligh dat mijn hoop soo broos is als gelas.
'tIs drolligh dat nu al mijn spillen sijn in 't as.
'tIs drolligh dat ick staen geheelijck van 't Compas
'tIs drolligh dat ick snachts soo ronck gelijk een Bas.
'tIs drolligh daer ick my altydt spoede soo ras.
'tIs drolligh dat ick mijn Planeet soo avrecht las.
'tIs drolligh dat gy kackt, verstaet gy dat wel Stas.

Het vyfde deel *bestaende in* boertige-liedekens.

Vlese Dieve *drol'ge* Snaecken
Die tot Kluchten zijt gesint,
Hebt ghy lust u te vermaecken?
Hier is 't Boecxskens dat u dint,

*Hier hebt ghy hoe Griet, en Steven
Vochten om het onder-kleet,
Hoe het Wyff is baes gebleven,
En den Man sijn broeck bescheet.
Hoe een Meysken voor, die lolde.
Hoe dat Fop sijn Lief behiel.
Hoe dat Theunis suysel-bolde
Doen hy inde modder viel
Leest, en singht dan met genuchten;
'k Wed' ghy bersten sult van lach,
Want het sijn de vremste Kluchten
Die oyt quaemen aenden dach.*

***VWie sit en Lolt, off sit en vrydt,
Verlet sijn werck, verget sijn-tydt.***

Stemme: *Si l'amour est un crime.*

HOe lanck sal 't winter blijven!
Sneeuw, Haegel, Vorst, en Wint,
Mijn handen doen verstyven,
k'En ben niet wel gesint,
Met dat geduerigh lollen,
Ick branden lest mijn hem;
Waerom my *Peer* en *Nollen*
Uyt lachten met volle stem.

2. Ten sou my soo niet spyten,
Maer 't was den eersten keer,
Nu hoor ick dit verwyten
k'En lol nu nimmermeer,
Liever laet ick hem breken
Als dat hy onder my
't Hemdeken sou ontsteken,
Soo sal ick 't hauden vry.

3. Adieu dan Lolle-potten
Het lollen ben ick mu,
Soo salder niemant spotten,
Hoe wel dat ick met u
Vermaeck namp ondertuschen,
Den brandt heeft my geraeckt;
Wie sal hemvoorts uyt-bluschen
Die *MINNE* vonck my seer blaect.

**Een Dichtjen vanden *Lolle-pot*,
Waer op de *Dochters* zijn versot.**

*D*En Lolle-pot hebben de Meyskens lieff.
*D*en Lolle-pot is oock Vrouwen gerieff.
*D*en Lolle-pot doet dooyen het gene is bevrozen.
*D*en Lolle-pot dat wit oft bleeck is, doet blösen.
*D*en Lolle-pot drooght het Hemdeken als t' nat,, is.
*D*en Lolle-pot drooght den Rock als hy beclat,, is
*D*en Lolle-pot is eenen Schilder sonder Penseel.
*D*en Lolle-pot door-wermpt het Lichaem' geheel.

*Den Lolle-pot die steckt vol virtuyten.
Den Lolle-pot verwermt van binnen, en buyten.
Den Lolle-pot die staet in de Meyskens behaegen.
Den Lolle-pot moet menigh donderslagh verdraegen.
Den Lolle-pot schynt te sijn een kleyn Pottken van aerden.
Maer den Lolle-pot gaet te boven alle Potten in waerden.
Hooft dan Meyskens naer mijn vermaen.
Wilt den Lolle-pot wel gaede slaen.
Maer als den Lolle-pot het Hemdeken wilt ontsteken.
Laet liever den Lolle-pot in stucken breken.
Want t' is beter dat den Lolle-pot is van kant.
eer Dat VWe seMeL kist, geraeCkt In brant.*

***Kost wel jmandt Niemandt vinden,
Soo kost jmandt Niemandt binden.***

Stemme: *Vande Clau van Brussel.*

AL de fauten, al de sonden

Die in 't heymelijck geschien,

Daer wordt *Niemandt* op-bevonden

Daer wordt *Niemandt* by gesien.

2. Worter Teyl, oft Pot gebroken

Niemandt heeft dital gedaen.

Worter eenen vest geroken,

Niemandt heeft hem laeten gaen.

3. Heeft het Kindt in bedt gescheten,

Tyghtment jmandt seker aen!

Och! men sal niet anders weten?

Dan dat 't *Niemandt* heeft gedaen.

4. *Niemandt* heeft den Huts'pot g'eten

Niemandt heeft de pap gestort.

Niemandt heeft het Kindt gesmeten,

Niemandt weet wat datter schort.

6. Isser Kan oft Kroes genomen,

Spreckt daer jder een van aen,

En men sal daer achter komen,

Dat het *Niemandt* heeft gedaen.

6. Syn de Kieckens wech geloopen.

Syn de Verckens uyt geraeckt,

Niemandt moet dat weer bekoopen,

Niemandt heeftselos gemaect.

7. Isser dit oft dat verborgen,
 Dat gy ergens hebt geleet;
 Soeckt van nu tot overmorgen,
 k' Wed' dat *Niemandt* daer van weet.

8. Isser jmandt doot gesmeten,
 Isser eenen mensch vermoort,
 Wilt gy den Vermoorder weten!
 'k Hebt van *Niemanden* gehoord.

9. En ten lesten altemaele
Niemandt heeft alleen de schult
Niemandt sal het oock betaelen
 Als gy *Niemandt* vinden sult.

*Kost wel jmandt Niemandt deeren
 Soo waer Niemandt haest van d' Heeren.*

***Het MINNEN is wel soet, jae boven Honingh raet,
 Doch 't is een bitter gal, te MINNEN sonder baet.***

Stemme: Cupido ghy moet vluchten: &c.

GEen Liefde sal my naecken,
 Oft mijn hertjen meer raecken
 Ick heb veel moeten lijn
 Terwyl ick gonck uyt vryen,
 Maer *Venus* segh ick nu adieu,
 Want vryen dat ben ick mu:
 2. Wat isser meerder smerte!
 Als jmant die sijn herte
 Wilt stellen, en sijn sinnen
 Op die niet weer wilt MINNEN:
 Want liefde die wordt 't meest gekroont
 Daer liefde weer liefde toont.

3. En sietmen niet veel dwaelen
 Door 't vryen dat sy haelen,
 Om dat sy soo hun sinnen
 Gevoeght hebben tot MINNEN;
 Die loopen sot, en dul van hooft,
 Van herssenen heel berooft.

4. Veel rusen, en keyvagi,
 Compter door de vreyagi;
 Den eenen wilt het vreden
 Als ander komen spreken
 Sijn Lieffken, oft den Hoet af doen,
 Oft geven haer eenen soen.

5. Op dat ick soo sau myen
 Dees ruse, haet ick 't vryen,
 Om vreughdiger te leven
 Wil ick my gaen begeven
 Daer men in peys en vrede leeft,
 En daermen geen droefheyte heeft.

*Hoe haect de Jonckheyt niet om haest getrauwte te wesen,
 Al of in 't Hauwelijck waer alle vreught te lesen.*

*Het Hauwelijck (my gelooff) is vol van ongemack
 En onder schyn van vreught verborcht sy 't droefheyts pack;
 Ja dickwils Liefde en Trouw, in veel vergeten., is,
 Eer dat de Bruylofts spys off Cost op-geten., is,*

***Het staet geschreven op den neert
Soo gewonnen soo verteert.***

Stemme: Aengenaeme wildernis.

OCh hoe ben ick nu gequelt,
 'tSedert dat ick heb gaen Trouwen
 Just de quaetste vande Vrouwen,
 Die ick trauwde om haer gelt:
 Maer ick magh my wel beklaegen,
 Dat ick heb nu sulcken Vrouw,
 Die bynaer my alle daegen,
 Stoot en slaet mijn leden blauw.

2. Sy tiert, sy kyft, sy battement,
 Niet en magh ick tegen spreken,
 Oft sy wilt het op my vreden
 'tIs een wyff als een serpent;
 Jder gaet van haer wegh loopen,
 Onse neringh die vergaet,
 Op een ander gaen sy coopen.
 Ick en weet gansch geen raet

3. Wat ick by brengh, ofte win,
 Gaet sy 't al verdomineren,
 En sy hanght het aen 't palleren
 k'Ben getrauwet met een sottin:
 Naer haer pypen moet ick danssen,
 Ende wesen onder-daen,
 Anders krygh ick niet te schranssen
 Ben ick-er niet quaelijck aen?

4. 'Die den Sot trauwt om sijn kot
 „Dickwils sal hy 't kot verliesen
 „Daer hy ginck den Sot om kieser
 „En behaeden sal den Sot:
 Soo ben ick nu oock bedrogen
 En men siet met my soo gaen,
 Midts het gelt nu is vervlogen,
 Moet ick slaegen onderstaen.

5. Spiegelt u dan wel aen my
 Mijne goede Cameraeden,
 Wilt u eerstmael wel beraeden,
 Eer gy neemt soo quaede pry
 Mocht ick ongehaut eens wesen
 Ick en quaemer niet meer aen,
 k'En sau soo niet moeten pesen,
 Ende slaegen onderstaen.

Die om 't gelt wilt jmant trauwen,, '
Soo 't gelt op is, 't sal hem rauwen.

***'t VVilt al hauwen,, t'wilt al trauwen,, al wat Lepel lecken kan,
 Oft 't berauwen,, doet vergrauwen,, jder heeft den bras daer van.***

Stemme: Il ny at rien de si tendre.

ACh Vrienden wat moet ick al lijden
 'tSedert ick ben getrauw't?
 Mijn hertjen is benauwt,
 Waer ick van dien geschyden,
 Hie my met stocken soo krauw't:
 Ach Vrinde wat moet ick al lijden
 'tSedert ick ben getrauw't.
 2. Ick plagh de schoonste te wesen
 Diemen op d'aerde vont,

Kloeck, vlijtigh en gesont,
 Van jder wirdt ick gepresen
 En in het herteken stont,
 Ick plagh de schoonste te wesen
 Die-men op d'aerde vont.

3. Schoon gaude Ketens, en Ringen
 Droegh ick doen aen mijn hant,
 En had' veel lant, en sant,
 Pendanten aen d'ooren m' hingen,
 Het staeter nu al verpant,
 Schoon Gaude Ketens, en Ringen,
 Droegh ick doen aen mijn handt.

4. Altemael is het vervlogen,
 'tSedert ick ben getrauw't,
 Veel schoonheyt, silver, en gaut,
 Hoe gy my nu siet bedrogen
 g'Vrysters van my dit onthaut
 Altemael is het vervlogen,
 't Sedert ick ben getrauw't.

5. Gaen drincken, tuyschen, en spelen,
 Is mijnen Mans ambacht,
 Die 't al heeft omgebracht,
 Dat mijne Kinders bequelen
 En quellen my dagh en nacht
 Gaen drincken tuyschen en spelen,
 Is mijnen Mans ambacht.

6. 't Een kint dat schreeuwter om eten
 't Weede gryst van dorst,
 Wendt hem van kau, en vorst;
 Het derde dat lijdt bescheten,
 En 't vierde roept na de borst,
 Godt weet alle mijn secreten
 't Waer tydt dat het wirdt geschorst.

**Die Minnaers willen sijn van Pint, en Snellen
Die komen in 't Loth van Bacchus gesellen.**

Stemme: *Le bon vin est tous jour che moy.*

Compeer ick sweer u voor gewis,
Als ick den wyn , en Toeback mis
Dat het met my geen deegh en is,
Voor-waer ellendigh is den Man
Die geen Lief-hebber is daer van
Om uyt te vegen eene kan.

2. *Compeer* 't en is voor-waer geen pyn,
Een nachtjen over vrolijck sijn
Met een Cnuysken inden wyn:
Wat droes, waer isser meerder vreught
Als datmen soo sijn eerste jeught?
In dat edel nat verheught.

3. *Compeer* die daer u jeughdigh lijff
Gaet binden aen een tydt verdryff,
Een Grim kaus, oft leppigh wyff,
Dien acht ick *par ma foy* niet fijn,
Die soo een *Griet* oft quaede *Lyn*
Liever kiest als desen wyn.

4. En is het dan niet wel geclaert?
Sy tiert, en vlieght hem inden baert,
Gelijck toch is het Vrouwen Aert:
Compeer ick bid u haut u vry,
Eer dat u vryhyt comt in lij
Wacht u wel van soo een Pry.

5. Ick segh, en sweer u dan *Compeer*
Dat ick den Ticktack, en 't verkeer,
En 't Casken veel meer exstimeer,
Voor my, k'en Trou ick nimmermeer,
k'Hau vande gulde vryheyt meer
Adieu *Compeer*, comt morgen weer.

***Gaept als-men u den Lepel biet
Oft nader-handt en kryght ghy niet.***

Stemme: *Mijn Schipken dat valt om.*

MOet ick dan alleen,
 Mijn groene jeught in rauwen
 Verslijten met geweent?
 Quaemer jmant uyt,
 Die my versocht te Trauwen,
 Soo waer ick haest de Bruyt;
 Maer k' heb te langh gewacht:
 Wat droes cost ick niet gaepen!
 Alsmen my den Lepel bracht,
 k' Sauw nu alleen niet slaepen
 2. *Seppen* my versocht,
 En quaemp naer my geloopen
 Die my gebeuren mocht:
 k' Wilde al te dier
 Mijn Velleken verkoopen:
 Maer g'lijck den winckelier
 Die al te spytigh is
 Syn waeren moet behauwen;
Seppen ick nu oock gemis
 Noch vind' daer toe geen mauwen.
 3. Quaem hy weder aen,
 k'En sou hem niet verfoyen,
 Soo ick wel heb gedaen;
 Ons Blom dient gepluckt

Terwyl sy staet in 't bloyen,
 Oft anders het misluckt:
 „VVant daer den Autaer breeckt,
 „En sietmen niemant comen
 „Die daer voor en Keers onsteect,
 „Den tydt dient waer genomen.

4. Orloff dan te gaer

Gy Dochters wilt gy paeren?
 Nempt uwen tydt wel waer;
 Tusschen seventhien,
 En vier-en-twintigh Jaeren,
 Tracht om u te versien,
 Soo gy dan niet en vist,
 Moet g'op u duymken fluyten;
 Siet dat g' u Fortuyn niet mist,
 Maer grypse by de Tuyten.

*De ROOS, daer menigh Dier quam eertydts om-gevlogen
 Staet nu helaes! en treurt, van niemant aengetogen,
 Geen Mugge sitter op, geen Biecken suygher aen;
 En vraeght ghy waerom dat! haer jeught die heeft gedaen
 Pleeght Liefde Jonge Lîen, en stelt u om te paeren
 Dat is het rechte wit van uwe groene Jaeren
 Mindt eer u Bloemken ruyft, oft naer de aerde duyckt
 V Beste goet verslijt al worder niet gebruyckt.*

VVanneer de Borse is versien,, Van Gelt, thoont Claes een blijde mien.

Stemme: Om eenen Spaenschen Potschyter heb ick &c.

K' EN soeck maer allen dach
 Te buysen, en te slicken,
 Soo lanck 't verdriet,, my niet,,
 En schort in mijnen sack:
 VVanneer my maer en mach
 Gebeuren ronde sticken,
 Gaen ick met lust,, na rust,,
 In mijn gewoon ghemack;
 Maer somtyts val in 't vuyl
 Als 't my schort inden buyl,
 Dan staen ick inden Huysen,
 By mijn Knuysen,
 Heel beschaemt,
 Ende van jder word' gheblaemt.

2. k' VVas gister noch onstelt,
 k'Creegh als een Popelsye,
 VVanneer dat ick,, met schrick,,
 Sagh *Leyntjen* inden hoeck:
 VVant ick en had geen gelt,
 Sy waeren met hun drye,
 'tVVas *Lyseth,, Jeleth,,*
 En scheet schier in mijn Broeck;
 Ick pysden wat gedaen,
 Om desen schamp t' ontgaen,
 Ick deê hun lustigh drincken,
 Klincken,, schincken,,
 Om het meest,
 Mijnende dat waer volle feest.

3. Ick veynsden my als stom,
 En wel te deegh beschoncken,
 Het Lichaem kranck,, door dranck,,
 En voeghden my tot slaep:

Ick hoorden datter som
 Seer loegen om mijn roncken;
 Terwylen docht,, ick mocht,,
 Hun croonen als een Aep:
 Ick nam mijn gaet in d'hant,
 En maeckten my van kant,
 Ick wenschten sulcken kueren,
 Kosten dueren,
 Nacht, en dach,
 VWant ick hun liet daer voor 't gelach.

*VWat dunckt u vanden Quant dat hy haes-op soo speelden?
 Hy maeckten hem van kant, eer dat hem meer iet, queelden
 't VWas aen Jeleth een vreught dat sy daer Claesken vont
 Maer Claes den aermen bloet wist hoe sijn Borse stont
 Hy was nochtans gemoet, verblijdt, en in het singen
 Hy niet-te min en docht, hoe hy haer soud' ontspringen:
 Hy vynsden hem by dranck gelijk het hy vorsagh.
 En liet dit Vuyltjen daer doen sitten voor 't gelagh
 Het wel te wenschen waer, dat jder soo als Claesken
 De beenen en het vel aentrocken van het Haesken
 En lieten soo een volck in 't hoecxken vande schau
 Soo quam een eerlijck Kindt soo dickwils niet in rou.*

***Als Kindt de Moeders Huyck begint te passen, dan
Is 't tydt dat Moerken haer versiet van eenen Man.***

Stemme: *Vande Clauw van Brussel.*

LEst hoorden ick een *Venus* dier
 Jaemmerlijck claegen alsoo seer,
 Die sonder Man en conde schier
 Langer in pyne geleven meer:
 Ic hoordē haer sprekē, ic bē half beswekē
 Het schynt my het herte nu opē te brekē
 Want den Maeghdom my soo pynt
 Dat mijne jonge jeught verdwynt.

2. De Moedere die dit deerlijck stuck
 Van haere Dochter heeft aengehoort,
 Versuchtē eens, siende haer kindt in druk
 Haer zyde nochtans geheel gestoort:
 Gy moet u verduldig noc mydē en bydē
 Stelt al dees ydelheden besyden,
 Want ghy syter noch toe te clyn,
 Wacht noch tot dat gy wat auder sult sijn

3. Het selsaem overpysen my doet
 Lyden soo menige smert, en pyn;
 En dat is de oorsaeck, dat ick moet
 Aen eenen Man verbonden nu syn,
 Dat doet my bedroeven het lanc vertovē
 Wie can 't gevoelē? dan die 't moet provē
 'k En hadde niet dat my in't minste let
 Waer ick maer aen eeñ Jonkman bestet

4. Gy zyt te jonck, al zydy wat groot
 Sprack haere Moeder die aude Queen,
 Ick vreesse dat gy' er onder bleeft doot,
 VWant gy zyt qualijck noch uyt u speen
 Eet noch al pap 't sy twee oft drye jaeren
 En laet dees calver-liefde noch vaeren,
 Gy sult u noch haest genoegh in tydt
 Met eenen Man eens sien verblydt.

5. Maer Moeyerkē wat gy segt te clyn
 En ben ic daer toe noch niet out genoch
 Dogh Moeyerkē als het dan so moet sijn
 En is het niet beter al wat te vroech?
 Dan dat ic te laet my sou moeten beclagen
 Dat aēgesiē hy my't nu selver comt vragen
 'k En sal hem niet laeten, hy is den Man
 Die mijne quaelen genesen can.

6. Die Moeder die dochte, zy mynet *Jan*
 So spraec sy seer liefelijck tot haer Kint;
 Wel moet het dan wesen? soo nemt een Man
 Die gy weet dat hy opprecht u bemint:
 VVát gy na geē quaey gedactē moet trachtē
 Noch en wilt oock die hoeren niet slachten
 Maer siet wel toe, gebruyckt uwe jeucht
 Niet anders als wel tot eere en deucht.

*Gewis haer dient een rustigh Man,
 Die haere jeught niet temmen kan.*

***Gy Vrysters die soeckt eenen Man
Nemt vry lijck een model hier van.***

Stemme: *Edel Prince Cardinael. &c.*

HOort gy Dochters in't gemeen,
Die om een Vryer roepen,
Slaept niet langer meer alleen:
Lust u fruyt om wat te snoepen!
Ick weet eenen onbeleeft
Die twee Rygers beenen heeft.

2. Het is eenen slimmen Baes,
Heeft een aensicht smal in 't ronde
Gelijck een *VVindt*, oft *Haes*,
Een span wyt soo is den monde,
Is van pover eenen helt,
VVel versien van luttel gelt.

3. Heeft twee oogen amoreus
Clyn gelijck de *VVallevisschen*
Daer by eenen *Havix neus*,
Om de lampen uyt te kisschen;
En sijn tongh die spreckt soo claer,
Gelijck eenen Stamelaer.

4. 't Hairken lanck seer lustigh krolt,
Gelijck dicke bessems stelen,
Om dat hy soo schuddebolt
't Schynt hy met den kop te spelen,
Daer by danst hy met manier
Als een *Esel* op de Lier.

5. Seght my Vrysters jonck gejaert,
 Hebt gy lust om hem te minnen,
 Desen Vryer is gebaert
 Gelijck d'Eyeren van hinnen,
 Soo het u niet nauw en steeckt?
 VVeet dat hem van als gebreeckt.

6. Allemode op sijn schots
 Gaet hy stram op slappe leden,
 Pey, voor sey een kleet heel trots
 Tegen sijnen danck door-snedden,
 Als een roschuyt sonder seyl,
 Soo is desen Vryer veyl.

7. Vrydsters noodt hem in u huys,
 Laet hem brommen, ende smeren,
 Sijne Maegh is als den *Struys*,
 Die geen speys en can verteren,
 Synen buyck is als een vat,
 VVel van vyfthien potten nat.

8. VVie nu is haer leven moê
 Die magh op dit lief versotten
 „Men vont wel een deksel toe
 „Voor de cleyn en scheeve potten,
 „Jder kiest naer sijn gerief,
 „Noyt en vindtmen leelijck Lieff.

9. Vrydsters vraeghter niemandt naer
 Die u sijnen naem sou seggen,
 Die ick hier om reden spaer,
 Een en sal hem niet weerleggen
 Desen Joncker Kael en plomp,
 Is voor Jouffrou Hompelpomp.

*VVat dunckt u Vryster vanden dril,
 Is desen Gast niet naer den wil.*

**Tygers, Beiren, Semmen,
Die kanmen wel temmen:
Maer't is eenen stercken Man,
Die een quaet wyff temmen kan.**

Stemme: *Vsur mieux ô beaute fiere.*

EEn quaet VVyf dat is een plaege,

Soo den Philosoph vercleert,

Die den Man vat by de craege

Als hy gelt van haer begeert;

Eer hy can soo verr' geraecken,

Remi fa sol la fa la.

Moet hy herde Noten kraecken,

Ut re mi fa sol la fa.

2. En is een selsaem onweder,

En een onrust voor den Man,

VVant sy brengt sijn macht te neder

Maeckt haer meester daer sy can;

Die wilt een quaet VVyff bedwingen,

Re mi fa sol la fa la

Die moet eerstmael leeren singen

Ut re mifa sol la fa.

3. Als het onweer is ontsteken,
 Dan comt daer den regen naer,
 Dat den Man sijn oogen leken,
 Oft hy nat begoten waer;
 Noch soo roept sijn VVyff in 't tieren
 Re mi fa sol la fa la,
 En den Man fluyt by manieren
 Ut re mi fa sol la fa.

4. Aen haer hooghe elle-booghen
 Vuysten als een yser hert,
 Moet den Man sijn oogen droogen,
 Dat is hem een groote smert
 Wilt hy tegen haer dan kanssen?,
 Re mi fa sol fa la
 Hy moet naer haer pypen danssen,
 Ut re mi fa sol la fa.

5. 't Vrouwen dat wilt boven swermen
 Als den windt, op 't waeter doet;
 En den Man, die moet ochermen
 Swemmen metten ebben vloet:
 Als sy wilt haer macht gebruyken
 Re mi fa sol la fa la.
 Moet den Man dan onder duyeken,
 Ut re mi fa sol la fa.

5. Daer hy sit by goy Gesellen,
 Kaut, off speelt voor tydt verdryff;
 Komt het Wyff 't gelach om-stellen,
 Ende valt den Man op 't lijff:
 Dan soo moet den armen druypen
 Re mi fa sol la fa la
 't Vrouwen in haer neers-gat cruypen,
 Ut re mi fa sol la fa.

7. Knuysen schaut dit droef gequyne
 Hoe seer gy een Wyff bemindt,
 Stelt u sinnen in 't gemeyne
 Tot dat gy een goede vindt,
 Die haer schaemt voor alle menschen,
 Re mi fa sol la fa la
 Soo een wyff sou ick wel wenschen
 Ut re mi fa sol la fa.

*'t Is waer, dat eenen Man sijn wyf moet MIN bewysen,
 Soo langh sy niet en pooght om boven hem te rysen,
 Maer als een moedigh wyff gaet boven haeren plicht
 Soo dient het eydel breyn ten nauwsten in-geswicht:
 Het gaet gelijk het wilt, geen Man en moet gedoogen
 Dat haer de Vrouwe pracht sal boven hem verhoogen,
 Daerom is 't spreek woordt goet al-waer hy als een Muys
 Soo kleyn, den man nochtans moet meester sijn van 't huys.*

***Daer is niet 't geen dat Peer kan deren
Als hy maer de borst magh smeren.***

Stemme: *Van het melck Meysken. &c.*

WEI hoe is men hier gesint?

Wel wat droes hoe magh het comē

Datmen niet een klucht begint?

't Schynt dat wy hier sitten dromen;

Thys gy viesen dieff, sa òp,

Hebt gy 't bier soo haeft in 't cop.

2. Jae den tydt die duert soo lanck,

Laet ons lachen, mallen, deunen,

Singen, springen, met geklanck,

Dat de Kaemer schynt te dreunen,

Om soo langh het ons gebeurt,

Wel waer toe dogh soo getreurt.

3. Als wy wesen sullen aut,

En gaen cruypen op de krucken

Met ons leden styff, en kaut,

En het hoofdeken sal bucken

Als ons jeught fal wesen aff,

Sullen dencken dan op 't graff.

4. Maer nu sijn wy noch in fleur;

Housa bousa laet ons springen,

Hola, my dunckt dat ick speur,

Dat *Claes*, *Teeuwen* wilt gaen singen;

Ha *Viole*: sa begint,

Dat is rechts het geen ons dint.

5. *Hoes! maer dient! Compeer wel hoes?*

Gy saud' 't alles wel begeren;
 Geeft my eerstmael eens den kroes,
 Op dat ick myn kele smere,
 Dan sal ick op mijnen keer
 Daet' lijck singen, off noch eer,

6. Sa begint gy d'eerste reysch,
 k'Sal dan op s'en hollantuynkje
 Oock gaen singhen naer den eysch
 Want ick heb een kluchtigh duyntje
 Sa ick geeff u hier den keur
 Off dat ick wil singen veur.

*Al die spytigh willen proncken
 En geen Fluyt nemt inde handt,
 Dat sy thuyts gaen liggen roncken;
 Want 't is volck sonder verstant,
 Die Godt Bacchus niet en eeren;
 Maer wy heden sijn verpant,
 Synen loff gaen te Vermeeren.*

***Vanneer het Bier is in 't hoofd' Vwordt droesheynt haest door
vreught verdooft.***

Stemme: *Ick koom u een caresse doen.*

MEn siet' te *Loven* inde Stadt

Veel quanten domineren,

Die never dagh, en nacht hun sat

Drincken, als te Studeren.

2. De Herbergh dat is hunne *Hal*

Daer sy gaen Disputeren,

VWie dat het meesten drincken sal

Van allēn hun Confreren.

3. Sy trecken op van smorgens vroegh

Drincken gebrande wyntjens,

Gelijck den *Boer* treckt naer sijn Ploegh

Soo neerstigh sijn dees *Quyntjens*.

4. Dan gaen sy voorts den heelen dagh

Heel Kassen Bier door dauwen;

Soo ick nu lest hun spel aen-sagh

Van lacchen niet cost hau wen.

5. Want ick sagh'er een deel in 't ront

Sitten noch Jonck van Jaeren,

Maer noyt ick vieser volck en vont,

't Scheen dat het monsters waeren,

6. Om prys sy vulden hunnen sack,

VWie dat het meest cost suypen,

Het meesten deel dat was vooykack.

Die-men ter aerd' sagh cruypen.

7. Den eenen die was dick van hoofd,

En 't backhuys op-geswollen,

Hy scheen van herssenen berooft;

k'Sagh hem ter aerde rollen.

8. Een ander die daer neffens sat,

Die dronck met volle Kassen,

Hy sagh als een verdroncke Kat,

En viel doen inde assen.

9. Ick sagh dan noch een vise Pry
 Die had den Neus vol jongen,
 Hy was ghesneden vanden key
 De kaecken hem aff-hongen.

10. Daer was noch eenen heelen trop
 Die naer het bedde copen,
 En sloegen *Dirick* voor den kop
 Soo hadden sy gesopen.

*VVanneer gewent,, Hem een Student
 Met drincken 't onderichten,
 Die wordt verlijdt,, Eer langen tydt,
 Syn Vaeders bors sal lichten.*

Dirick was niet wel bedacht,, Als hy Lys tot danssen bracht.

Stemme: Saumen niet meugen een Pincken drincken.

L'Estmael sagh, ick *Dirick* danssen,
Dirick die was wel gemoet,
 Want hy quam rechts van het schranssen
 Daer hy vondt 't gelagh hem goet.

2. Onder eene groene Linde
 Daer den *Krans* was op-gerecht
 Vondt hy *Lys* sijn wel beminde,
 Met *Claes Thenis* haeren knecht.

3. *Dirick* die half was beschoncken
 Vatten *Lys* strax by de hant,
 En den *Bas* de lustigh roncken,
 Maer, hem haest bedrogen vant

4. Door sijn springen, en sijn mallen,
Lys, en *Dirick* ongedacht,
 Zyn met 't gat om hoogh gevallen
 Totten hals toe inden gracht.

5. *Dirick* was by-naer versopen
 Door het modder, en moras,
Lys die quam oock uyt-gecopen
 Heel beslijckt, met al den bras.

6. *Lys* die scheen het haer te storen
Lys die gaf hem al de schult:
 Ay! sprack *Dirick*, wilt my hooren
 Ach mijn *Lysken* nemt gedult.

7. *VVilt* van gramschap u wat sussen
 En vergevet my dees rys,
 k'Sal u Mondeken eens kussen
 Om met u te sijn in pys.

8. Neen sprack *Lys*, gy fielt gaet henen
 Kust het *Hondtsgat*, maer my niet:
 Door dit *Danssen*, syt den genen
 Die my brengt in dit verdriet.

9. *Dirick* moest achem gaen strycken
Dirick was geheel mismoet,
Dirick moest voortaan gaen kycken
 Naer een ander, armen bloet.

*Een seker Jouff-vrouw geblanket,
 Die had' gedanst met een Cadet,
 Alst dansken uyt was, wau hy 't Dier
 Een kusken geven naer manier
 Neen Joncker sprack sy, kust mijn hant
 VVant dat is Vleesch van alle kant
 En Jouff-vrouw, sprack hy, kust my jeers
 VVant dat is Vleesch, al ligh et d'weers.*

***Ten is geen audt Mans doen een harde Not te pellen,
Daerom siet m' hem van 't VVyff twee Ossepluymkens stellen***

Stemme: *Mon Marij est à Paris.*

WEI wat spruyt de maer al uyt!

Oom Grysaert gaet gy Trauwen?

k'Heb medelijden met u Bruyt,

Ick vrees 't sal haer berauwen

Want sy geirne waer *Mama*;

En gy om te sijn *Papa*

Te aut,, syt, te kaut,, syt, verflaut,, syt.

2. En schoon u eenen gylen lust

Quam spelen in u leden;

Een jonge Vrouw is noyt gerust

g'En stelt haer niet te vreden:

Al u leden sijn te styf

Om te paeyèn een Jonck wyff

Te aut,, syt, te kaut,, syt, verflaut,, syt.

3. Gy moest nu immers sijn soo wys,

Dat u niet dient te paeren

U hair, en baert is veel te grys,

Gy syt te audt van Jaeren.

„Daer den grysen baert sich thoont

„Noyt oprechte liefde woont

Te aut,, syt, te kaut,, syt, verflaut,, syt.

Trout ghy eenen Auden Sot,, Dat is eenen Teer-pot

Maer beraet u altyt wel,, Nemt liever een Jonckgesel.

***Daer is geen quaeder quaet ter-werelt oyt gevonden,
Dan aen een pestigh Wyff sijn leven sijn gebonden.***

Stemme: *Rosbol wou lest buysen.*

*CVpido Venus Boefken,
Fielken, maeckt u pack, en sack,
Want ongemack
Noyt en onbrack
Aen die inde Liefde stack:
Van hier, ô vuylste Slofken
Met al u sotterny,
Die gy my,
Brenghden by,
k' Wil u gaen stellen aen een sy.
2. k' Was eens by-naer gevangen,
En getrest met u wen Schicht,
Klijn Venus wicht
't Verstants gesicht
Doen verblindt, is nu verlicht:
Want k' gaen nu ander gangen
En lach u schichten uyt
Klijnen Guyt
Van my bruyt,
Off ick bril u voor den snuyt.
3. Waer vondtmen snooder plaegen
Als gebruyt sijn met een Wyff
Die ons seer styff
Naer lanck gekyff
Rammelt, sammelt op het lijff
'tIs niet om te verdraegen*

Dat eenen goeden *Bloet*
 Duycken moet
 Met oytmoet
 Vallen sijne Vrouw te voet.

4. Ma foy ick moet beklaegen

Onsen armen Duyvel *Jan*
 Die ons hier van
 Ten vollen kan
 Geven thoon den armen Man
 Syn *VVyff* vat by de kraege
 O Duyvels wat een Hel!
 Smeert sijn vel
 Wonder fel
 k' Heb geenen troef in sulcken spel.

5. Voor my ick sau haer schencken

Voor present, oft een Nieuw-Jaer,
 Eer ick door haer
 Quam in 't gevaer,
 'tWaer voor den Duyvel just een paer,
 s'En hoeft' het niet te dencken
 Al waer sy noch soo kloeck;
 Ick de Broeck,
 Sy den Doeck,
 k'Sou haer planten inden hoeck.

*Soo wie met sijn vernuft wilt rypelijck door - gronden
 Wie heeft den besten naem voor 't Vrau wen ras gevonden,
 Bevinden sal dat hy die gaff den naem van Vrau
 Het Doelwit heeft getreft, want Vrau, dat spelt U RAUW*

Een Vrouw is seker wel gebrilt,, Als haeren Man niet deugen wilt.

Stemmen: *Daer waeren dry Beggynkens.*

WAt moet ick lijden,
 Op dese werelt niet?
 Kos mijn ziel van haer schyden,
 Soo waer ick uyt 't verdriet:
 Ach! wanneer sal dat eens sijn?
 Dat ick verliet dees aerdsche plijn,
 Want ick nu 'ben soo mu'
 Hier te leven in gequyn.

2. Ick, die soo wercke
 Om mijnen cost, en dan
 Genaemt te sijn noch vercken,
 Van mijnen droncken Man:
 Als hy comt met groot gedruys
 Wighle waghlen inden huys,
 'tGeen hy vindt,, Pot oft Pindt,,
 Worpt naer my, oft naer het Kindt.

3. Sau 'k my niet tergen?
 Dat hy loopt allen dagh
 Slabbacken in d'Herbergen,
 'tGeen ick beweenen magh:
 En sijn dagh-huer die hy windt,
 Eer hy thuys comt is verslindt,
 En versmeert' 't geen my deert
 Daerom greys ick my schier blindt.

4. Quaem Godt hem haelen,
 Dat hy van hier cost sijn,
 Ick soude noch betaelen
 Uyt goeder hert den wyn.
 Ach *Piryne* mijn Gebuer,
 Saegh ick eens dees blijde uer
 'tWaer my docht,, 't geen ick socht,,
 Dat my helpten uyt 't getruer.

***Als de Vrouw de Broeck heeft aen,
Daer valt vechten ende slaen.***

Stemme: *Hoort lieve Vrienden. &c.*

VVAcht u van Hauwen

Lieve Vrienden wie gy syt

k' Magh wel mijnen luys-bos krauwen

Ach had' ick haer noyt gevryt

Dese quaede dulle *Griet*

Die my lest met voeten stiet

Peyst wat slaeghen ick moet lijden

Is dat toch geen groot verdriet.

2. Sy allen daeghen

Is op my soo gram en straff

k' Wilde wel ick haer sagh draeghen

Met twee *Sellebroes* naer 't graff

Dan waer ick quyt dees quaey hoer

Die van daegh op my soo swoer

Tis altyt gy Lys gy Hennen

k' Wau dat u den *Diael* wegh voer.

3. Ick aermen *Steven*

Ben ick hier niet quaelijck aen

Dat ick altoos soo moet weven

En niet eens magh drincken gaen

Daer sy inden *Brandenweyn*

Allen daeghen sit met *Leyn*

k' Hoop ten sal niet lanck meer dueren

't Sal oock mijnen keer eens sijn.

*Tis het spreekwoord een quaey Griet,, Die en deught voor-waer toch niet,
VVant wie 't prooft die weet het best,, Sy is ergher als de Pest.*

***Geen Fabel is 't maer waer geschiet,
'tGeen u verthoont wordt in dit Liet.***

Stemme: *Mon Mari est à Paris. &c.*

TE *Loven* aenden waeter kant
 VVoonden een nobel baesken,
 't VWas soo gauw, en licht ter hant,
 Het liep gelijck een haesken
 'tHeeft soo fraey gekroesselt haer,
 Oft een *Venus* dierken waer
 Geloof my, geloof my, geloof my.
 2. 't *Quaeyntjen* vryden een *Meysken* soet
 En dat in vaste trouwe,
 Schenckt my u hert, en u gemoet,
 Ten sal u nimmer rauwen,
 Gy staet in mijn hert geprent,
 En k' en weet hier oock ontrent
 Geē schoonder geē schoonder geē scho
 3. 't *Meysken* dat docht in haer gemoet
 Dat is een drolligh fieltjen,
 Soo hy my voordr aen-spraeck doet
 VVordt hy mijn tweede sieltjen,
 VWant hy is soo soet van tael,
 In sijn woorden altemael
 Als suyker, als suyker, als suyker.
 4. Hy heeft een *Neusken* fraey gemaect
 Daer op twee lieve oogen,
 Mijn hert nu heel in vreught geraect,

VWant hy het wilt gedoogen,
 En hy is seer hups van leen,
 k' VWil my strax daer aen besteen,
 Kan 't wesen, kan 't wesen, kan 't wesen.

5. Enfin sy quaemen in accoort
 Het ja-woort was gegeven,
 s' Hadden malkanderen soo becoort,
 En wilden 'tsaemen leven,
 Speurt eens hoe het is vergaen,
 VWant de liefd' was haest gedaen
 Van 'tvrouwken, van 't vrauken.

6. Soo haest sy inden echten bant &c.
 Met hem was in getreden,
 Speelden sy de stuere *Dant*
 En dat om sulcken reden;
 Midts s'in plaetse vanden *Doeck*
 VVilde draegen gaen de *Broeck*
 Van 't *Quaeyntjen* van't *Quaeyntjen* &c.

7. Jae, sy had' haer al soo staut
 En wilde Procederen,
 Ba sprack sy gans hondert faut,
 VVie sal hier triumpheren?
 Daerom sweer ick by den *Doeck*
 Strax gaet haelt my uyt den hoeck
 De Broecke, de Broecke, de Broecke.

8. Het *Manneken* dat stont verpluft
 Wat dat hy sou gaen maecken,
 Met sijn sinnen gans versuft
 Om in accort te raecken;
 Neen pysden hy doen terstont,
 k'Weet begut noch eenen vont
 Voor 't Broexsken, voor 't Broexsken.

9. Hy stelden 't *Broexsken* daer doen sijn
 In 't midden van hun beyden,

Hy langhden haer een stoxsken klijn
 En sprack, sa wilt nu streyden,
 Laet sien, wie dat hier sal sijn
 Nu den kloecksten Capityn
 Der Broecke, der Broecke, der Broecke.

10. 't Vrouwken viel hem doen te voet
 En sy beg ost te kermen,
 Ach mijn Lieff mijn honingh soet.
 Ey wilt my dogh ontfermen,
 Vergeef het my noch desen keer,
 Ick en spreek mijn leven meer
 Van 't *Broexsken*, van't *Broexsken* van't *Brox*.

*Die Meester blijven wilt van 't Huys, en van sijn Vrouwe
 Soo moet hy haer altydt sien vande Broeck t' onthauwen,
 Want als de Vrouw haer eerst maect meester vande Broeck
 Dan komter allen quaet geresen uytten boeck;
 't Is quaet (soo 't spreekwoort melt) in quaey gewoont te komen:
 Gedooght dat nimmermeer, wilt u altydt vervroemen.
 Want soo ghy tracht gerust te sijn op uwen heerd.
 Schauwt 't voorste van een Vrou, en 't achterste van het Peerdt.*

***Hoe is oock eenen Man met een quaet Wyff gebrilt
Dat hy het strax moet doen het gene dat sy wilt.***

Stemme: VVegh Cupido met u schichten.

MYn wyff heeft my weer geslaegen
 k' Wau ma foy wel dat sy waer'
 Daer-men naer den *Beer* gaet jaegen.
 k' Waer dan wyt genoegh van haer;
 VVant moet ick mijn jeught verslijten
 Met die *Helsche Duyvelin*?
 Soo sal ick mijn hert uyt kryten,
 En uyt ruyven als een *Hin*.
 2. Souw ick somtyts gaen mijn *Vrinden*
 Eens besoecken soo ick plach,
 Soo komt sy my daetelijck vinden
 En treckt my daer uyt 't gelach,
 En my thuys begint te vloyen
 Op myn gat, en op mijn hoot,
 Soo dat ick ben als gesoyen,
 Ja oock dick wils schier als doot.
 3. Gisteren ten elf uren
 Waschten ick de schotels noch,
 Denckt eens wat ick moet besuren
 En verdragen vrienden och!
 'k Sou van vrees my schier beprotten
 Soo sy maer eens op en siet,
 Want sy weet my soo te trotten
 Noch en acht het sy'al niet.
 4. Ke gebuer wilt m'eens raet geven
 Hoe dat ick 't hier maecken sau?
 Of ick mijn geheel jonck leven
 Sau verslijten met die *Vrau*?

Wat ick doen tot haerder eeren
 Altyt blyft sy even straff
 k' Vrees het sal noch al *Vermeeren*
 Tot dat sy light in het graff

5. Sa begut ick wil gaen loopen
 Recht van hier naer Munsters kant,
 Daer soo wintmen gelt met hoopen,
 Want hy komt nu weer in 't lant
 Daer sal ick my gaen verhueren,
 k' Ben noch jonck genoch, en mals,
 Komt den Krygh niet lanck te dueren,
 Soo breeck ick dan stracx den hals.

*O Seppen slechten bloet! 't spyt my van uwen twegen.
 Daer gy soo kloeck wilt syn, dat gy om soo een sloor,
 V stelt in sulcken anxt: ick swex ick soud' se vegen
 VVaer ick maer in u plaets, en leeren hoe de Choor
 Besproeyt wordt met het nat, en hoe sy daer en tegen
 Moet singhen uyter borst van Lied'ken: Liefsten, hoor
 Ick bid u veeght niet meer, k' en ben niet meer genegen,
 (Als ick wel voor-mael plach) te prick' len u met 't spoor
 Gemerckt hier aen (soo 't schynf) soo veel is aengelegen,
 k' Sal u gedinstigh sijn in huys. Soo kost ghy door
 V macht, en kloeckheynt sien dan over haer de zegen, Het recht u toebehoort soo vat
 ghy haer by d'oor.*

Tafel.**Minne-liedekens**

GEen meerder vreught.	<i>Fol.</i> 30
Ombewogen steene rots.	22
Stille bosschen eensaem waut.	14
Philis mijn Goddin.	5
O troost in mijne smert.	24
Adieu gy werelt boos,, loos.	16
Minnelijck schoon gelaet.	32
't Soet beginnen.	8
Kan wel een minnaers herte.	28
Cupido gy moordadigh Kint.	11
Cupido Venus wicht.	18
O schoon Aurora vanden dagh.	12
Krachtigh noyt.	19
Cupido gy syt heel verraedigh.	26
Als komt Aurora root.	38
Adieu mijn Engelinne.	46
Als d'nacht haer droeve deecken	50
Cupido heeft my een schoone.	40
Al hebt gy my menigen keer.	37
Die de Vraucons aert besiet.	53
Eens als Phoebus duycken.	34
Eē goey vrouw dat is een croningh.	67
Hoe bitter is het Minnen.	48
Helaes ick leef in groot verdriet.	61
Liefste van mijn herte.	69
Lucina mijn Beminde.	62
Mijn soete Engelinne.	54
Mijn gemoet is vol van druck	65
Peysen, treuren, en duchten.	57
Nu ben ick in grooten druck.	42
Staeckt vreethyt schoonste maeght.	55
Seght my mijn schoonste vrindin.	70

Sal ick nu niet clagen.	71
Vvat lijden en wat groot verdriet.	33
Vvel hoe bedroefde Vrouw.	59

Herders sangen

ALs had' den droeven nacht.	75
Ach <i>Philis</i> mijn weerdighste goet.	77
Ach beminde u vluchten.	86
Angenaeme wildernis.	110
Clorind' als ick op wegh.	105
Den Milden Hemel geeft.	95
De werelt ken ick nu opprecht.	103
Die ick wil, wilt my niet.	117
Deughtrycke herderin,, die in.	119
Herd'rin waer wilt gy heen.	83
Herderinne mijn Goddinne.	116
Liefste Amaranthe.	81
Lestmael als mijn gedachten.	97
Lerinde mijn weerdighste goet.	123
Nu onlanghs Roosemont.	129
Onder eene groene Linde.	88
O <i>Sylvia</i> suyver Goddinne.	90
O soete Nymph mijn Herderin.	112
Ontrauwich wicht.	124
Schoon Herderinne.	84
Silenus soeten knecht.	94
Sal ick altyt moeten treuren.	99
Siet hoe ick desperaet.	114
Soete Herderin.	121
Treurt met my bedroefde schaepen.	108
Volmaeckte le mijn Galathe.	92
VVanneer den gulden dageraet.	79
VVel op mijn luyt wilt singen.	101
Wech toch gerucht, geweē, gesucht.	107

Fabelen.

DEn Jongelinckt Pirusus. 131

Cupido wie had uwe macht. 142

Doen Cupido eens jaegen saw.	136
Doen ick lagh in fantelsy.	146
Lest door de stille Lethys stroom.	140
Lest verscheen my 't H off der <i>Goden</i> .	134
't Geschied' n'eens dat <i>Acteon</i> joegh.	138
Wanneer ten avondt raet.	144

Drinck-liedekens.

A Avous gespan.	164
<i>Cameraeden</i> wilt nu versmaedē.	156
Gy siet hoe over al de straet.	169
Gy milde open-borsten.	178
Hoe soet is 't als men 't Minne-vier.	181
k' Laet de Minnaers Minnen.	155
k' Wil noch meer met <i>Bacchus</i> swierē.	167
Komt nu mijn lieve vrinden.	175
Laet ons nu vrolijck wesen.	160
Laet ons wat na vermeugen.	171
Rosbol wau lest buysen.	191
<i>Sa Knuyskens</i> hoe sit ghy hier en droomt.	152
Sa Cameraden laet ons smeren.	166
Wanneer dat <i>Bacchus</i> wierdt geborē.	150
Vvat isser meer der vreught.	153
VVy sijn hier al te saem.	158
Wel wat <i>drommel</i> wat hoor ick hier.	159
Wel hoe schyntmē hier te droomē.	172
VVeest al verheught wie dat gy syt.	174

Boertige liedekens.

AL de fauten al de sonden.	191
Hoe lanck sal 't winter blijvē.	188

Ach Vrienden wat moet ick al lijdē.	195
Geen Liefde sal my naecken.	192
Och hoe ben ick nu gequelt.	194
Compeer ick sweer u voor gewis.	197
k'En soeck maer allen dagh.	200
Moet ick dan alleen.	198
Lest hoorden ick een Venus dier.	202

Een quaet wyff dat is een plaege.	206
Hoort gy Dochters in 't gemeen.	204
VVel hoe is men hier gefint.	209
Men siet te Loven inde Stadt.	211
VVel wat sprejdt de maer al uyt.	214
VWat moet ick lijden.	317
Lestmaen sagh ick Dirick danssen.	212
Cupido Venus Boefken,	215
VVacht u van Hauwen.	118
Mijn wyff heeft my weer geslaegen.	222
Te Loven aen den water kant.	219
Ha ick bē schier nu uyt mijn <i>sinnen</i> .	228

Druck-fauten

Ende de rest sal den Beminden Sànger verbeteren.

FOI. 17. hier een leest *geen* fol. 49. Herder I. *herden* fol. 62. Vrouwe bauwe I. *Vrauw bauw* fol. 64. t' sonder tyt I. *synder tyt* fol. 69. besiet I. *sit* fol. 76. tyger I. *Tyter* fol. 79 te raecken I. *kraecken* fol. 91. oft gequyn I. *oft wel gequyn* fol. 98. die het I. *die iet* fol. 125 vinden hem I. *vindt m'hem* fol. 139. sagme hoofde I. *sagm'hem 't hoofde* fol. 139 den mensch inden I. *den mensch soo inden* fol. 153 at I *wat* fol. 153 kryght maer I. *kryght ghy maer* fol. 168 niet vreesen I. *niet seer vrees* fol. 176. en wy geene I. *hy geene* fol. 200. Lyseth I. *Lysebeth* fol. 204 een vryer I. *eeenen vryer* fol. 224 singht en weest I. *singht weest* fol 194 neert I. *heert* fol 214 wat spruyt de maer I, *wat sprejdt de maer* fol 222. datelijck I. *daet'lijck*.

Vidit & Approbavit L.N.C.M.L.C.P.S.

LlefDe oVerWInnet aLteMaeL.